

Jilid I
Bil. 95

Hari Rabu
23hb November, 1983

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KEENAM
Sixth Parliament

PENGGAL PERTAMA
First Session

KANDUNGANNYA

PENGUMUMAN TUAN YANG DIPERTUA:

Pindaan Tarikh Menderma Darah di Parlimen [Ruangan 13349]

**JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 13350]**

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan, 1984

Jawatankuasa—

Jadual:

Maksud B. 36 [Ruangan 13391]

Maksud B. 37 hingga B. 45 [Ruangan 13447]

USUL-USUL:

**Waktu Mesyuarat dan Urusan yang dibebaskan daripada Peraturan Mesyuarat
[Ruangan 13386]**

KANDUNGANNYA—(samb.)

Melantik Jawatankuasa Hak dan Kebebasan di bawah S. O. 26 (1) (p):

Tanah di Pulau Labuan [Ruangan 13387]

Anggaran Pembangunan, 1984

Jawatankuasa—

Maksud P. 36 [Ruangan 13391]

Maksud P. 37 hingga P. 39 dan P. 42 hingga P. 44 [Ruangan 13447]

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT YANG KEENAM

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG PERTAMA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang Dipertua, DATO' MOHAMED ZAHIR BIN HAJI ISMAIL,
S.P.M.K., D.S.D.K., J.M.N.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan, DATO' SERI
DR MAHATHIR BIN MOHAMAD, S.S.D.K., S.S.A.P., S.P.M.S., S.P.M.J.,
D.P., D.U.P.N., S.P.N.S., S.P.D.K., S.P.C.M., S.S.M.T., (Kubang
Pasu).

„ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Dalam Negeri, DATO
MUSA HITAM, S.P.M.J., S.S.I.J., S.P.M.S., D.U.N.M., S.P.N.S.
(Panti).

Yang Berhormat Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' DR NEO
YEE PAN, S.P.M.J., B.S.I. (Muar).

„ Menteri Kerjaraya, DATO' S. SAMY VELLU, S.P.M.J., D.P.M.S.,
P.C.M., A.M.N. (Sungei Siput).

„ Menteri Luar Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN
SHAFIE, P.M.N., S.S.A.P., S.I.M.P., S.P.D.K. (Lipis).

„ Menteri Kebajikan Masyarakat, DATIN PADUKA HAJAH AISHAH
BINTI HAJI ABDUL GHANI, D.P.M.S., J.M.N. (Kuala Langat).

„ Menteri Perdagangan dan Perindustrian, Y.M. TENGKU DATO'
AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJI BIN TENGKU ISMAIL, S.P.M.P.,
S.S.A.P., P.M.K. (Kota Bharu).

„ Menteri Kewangan, Y.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH,
D.K., P.S.M., S.P.M.K., S.S.A.P., S.P.M.S. (Ulu Kelantan).

„ Menteri Pengangkutan, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M.,
J.M.N. (Batu Berendam).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO' PAUL LEONG KHEE SEONG,
D.P.C.M. (Taiping).

„ Menteri Pertanian, DATO' ABDUL MANAN BIN OTHMAN, D.P.M.T.,
P.P.T. (Kuala Terengganu).

„ Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK LEO MOGGIE ANAK
IROK, P.N.B.S. (Kanowit).

„ Menteri Perusahaan Awam, DATIN PADUKA RAFIDAH AZIZ,
D.P.M.S., A.M.N., (Kuala Kangsar).

„ Menteri Pelajaran, DATUK DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD,
P.N.B.S., J.B.S. (Santubong).

Yang Berhormat Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, DATO' SANUSI BIN JUNID, D.S.D.K., S.M.K. (Jerlun-Langkawi).

- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATUK ABDULLAH BIN HAJI AHMAD BADAWI, D.M.P.N., D.J.N., K.M.N. (Kepala Batas).
- „ Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATO' RAIS YATIM, D.S.N.S. (Jelebu).
- „ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' MAK HON KAM, D.P.M.P., J.M.N., A.M.P. (Tanjong Malim).
- „ Menteri Penerangan, DATOK SERI MOHD. ADIB BIN HAJI MOHD. ADAM, D.G.S.M. (Alor Gajah).
- „ Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, DATUK AMAR STEPHEN YONG KUET TZE, P.N.B.S. (Padawan).
- „ Menteri merangkap Duta Besar Malaysia ke Indonesia, DATO MOHAMMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.S.I.J., P.N.B.S., K.M.N. (Pulai).
- „ Menteri Kesihatan, DATO CHIN HON NGIAN, D.S.I.J. (Renggam).
- „ Menteri Wilayah Persekutuan, DATO SHAHRIR BIN ABDUL SAMAD, D.P.M.J., P.I.S. (Johor Bahru).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN ANWAR BIN HAJI IBRAHIM (Permatang Pauh).
- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATUK DR JAMES P. ONGKILI, S.P.D.K., D.I.M.P. (Tuaran).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, DATO' CHAN SIANG SUN, D.I.M.P., J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).
- „ Timbalan Menteri Kesihatan, DATO' K. PATHMANABAN, D.S.N.S., K.M.N. (Telok Kemang).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATUK DR LING LIONG SIK, D.P.M.P. (Mata Kuching).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' HAJI ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N., P.J.K (Besut).
- „ Timbalan Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATO' DR NIK HUSSAIN BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.K., K.M.N. (Kuala Krai).
- „ Timbalan Menteri Pengangkutan, DATO' ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, D.P.M.S., S.M.T., P.I.S. (Kuala Selangor).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK WILLIAM LYE CHEE HIEN, P.G.D.K., A.S.D.K. (Gaya).
- „ Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO' HAJI MOHAMED SUHAIMI BIN DATO' HAJI KAMARUDDIN, D.P.M.S., A.M.N. (Sepang).

Yang Berhormat Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN BUJANG BIN HAJI ULIS (Simunjan).

„ Timbalan Menteri Pertahanan, ABANG ABU BAKAR BIN DATU BANDAR ABANG HAJI MUSTAPHA, J.M.N. (Paloh).

„ Timbalan Menteri Pertanian, TUAN LUHAT WAN (Baram).

„ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN MOHD. KASSIM BIN AHMED (Machang).

„ Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATIN PADUKA CHOW POH KHENG *alias* ROSEMARY CHONG, D.P.M.S. (Ulu Langat).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, PUAN SHARIFFAH DORA BINTI SYED MOHAMED, A.M.N., P.I.S., B.S.I. (Semerah).

„ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUHYIDDIN BIN HAJI MOHD. YASSIN, S.M.J., P.I.S. (Pagoh).

„ Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN S. SUBRAMANIAM (Segamat).

„ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO DR TAN TIONG HONG, D.S.A.P. (Raub).

„ Timbalan Menteri Penerangan, PUAN HAJJAH RAHMAH BINTI OTHMAN, J.S.M., S.M.S., A.M.N., P.J.K. (Selayang).

„ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO' MOHAMED KHALIL YAAKOB, D.S.A.P., J.S.M. (Maran).

„ Timbalan Menteri Kewangan, DATO SABBARUDDIN CHIK, D.S.A.P. (Temerloh).

„ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, PUAN NAPSIAH BINTI OMAR (Kuala Pilah).

„ Timbalan Menteri Luar Negeri, TUAN ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR (Kulim-Bandar Baru).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, TUAN RADZI BIN SHEIKH AHMAD (Kangar).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO LEE KIM SAI, D.P.M.S., P.P.N. (Ulu Selangor).

„ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN OO GIN SUN, S.D.K., A.M.K., J.P. (Alor Setar).

„ Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan, TUAN AHMAD SHAH BIN DATUK HUSSEIN TAMBAKAU (Keningau).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HIENG DING, P.B.S. (Sarikie).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Am, TUAN JAWAN ANAK EMPALING, K.M.N. (Rajang).

Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam, TUAN
HUSSEIN BIN MAHMUD (Tanah Merah).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos,
TUAN AU HOW CHEONG, A.M.P. (Telok Anson).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan
Kemajuan Wilayah, TUAN ZAINAL ABIDIN BIN ZIN (Bagan Serai).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Negara dan
Luar Bandar, TUAN MOHD. TAJOL ROSLI BIN MOHD. GHAZALI,
A.M.P. (Gerik).

„ Setiausaha Parlimen Jabatan Perdana Menteri, TUAN AWANG BIN
JABAR, P.J.K., (Dungun).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan
Sukan, TUAN MUSTAFFA BIN MOHAMMAD (Sri Gading).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, TUAN YEOH POH
SAN (Petaling).

„ TUAN ABDILLAH BIN HAJI ABDUL HAMID (Silam).

„ TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).

„ TUAN ABDUL GHANI BIN MISBAH, P.P.N., B.S.K., A.S.D.K.
(Kinabatangan).

„ DR ABDUL HAMID BIN PAWANTEH (Arau).

„ TUAN HAJI ABDUL RAHIM BIN ABU BAKAR, A.M.N., A.M.P.
(Kuantan).

„ TUAN ABDUL RAHMAN BIN SULAIMAN (Parit Buntar).

„ DATUK PATINGGI HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, D.P., D.A.,
S.P.M.J., P.G.D.K. (Samarahan).

„ DATO' HAJI ABU BAKAR BIN UMAR, D.S.K.D., S.D.K. (Kota Setar).

„ DATUK HAJI AFFANDY BIN TUAN HAJI MOHAMD. FUAD STEPHENS
(Marudu).

„ TUAN AHMED HAMBAL BIN YEOP MAJLIS, P.P.T. (Parit).

„ DATUK ALFRED JABU ANAK NUMPANG (Betong).

„ TUAN ALIAS BIN MD. ALI, P.J.K. (Ulu Terengganu).

„ TUAN ANDREW JANGGI MUYANG (Lubok Antu).

„ TUAN HAJI AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM, A.M.P.
(Batang Padang).

„ TUAN BAHARI BIN HARON (Labis).

„ TUAN BAN HON KEONG (Batu Gajah).

„ DR GEORGE CHAN HONG NAM (Lambir).

„ TUAN CHAN KOK KIT (Sungai Besi).

„ DR CHEN MAN HIN (Seremban).

Yang Berhormat DATO MICHAEL CHEN WING SUM, D.P.M.S. (Beruas).

- „ TUAN PETER CHIN GAN OON, P.M.P. (Ipoh).
- „ TUAN CLARENCE E. MANSUL, P.G.D.K. (Penampang).
- „ TUAN DAIM ZAINUDDIN (Kuala Muda).
- „ TUAN DAUD BIN DATO HAJI TAHA (Batu Pahat).
- „ TUAN HAJI DUSUKI BIN HAJI AHMAD (Tumpat).
- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ DATUK EDWIN ANAK TANGKUN, P.N.B.S., P.B.S, A.B.S. (Batang Lupa).
- „ TUAN FUNG KET WING (Sandakan).
- „ TUAN NEWMAN GABAN (Bandau).
- „ TUAN GOOI HOCK SENG (Bukit Bendera).
- „ TUAN V. GOVINDARAJ, A.M.N., P.J.K. (Pelabuhan Kelang).
- „ DATUK HARRIS BIN MOHD. SALLEH, S.P.D.K., S.P.M.J. (Ulu Padas).
- „ TUAN HASSAN BIN HAJI MOHAMED (Rantau Panjang).
- „ TUAN HASSAN ALBAN BIN HAJI SANDUKONG, J.P. (Labuk Sugut).
- „ DATO DR HEE TIEN LAI, D.S.I.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I., J.P. (Ayer Hitam).
- „ TUAN IBRAHIM AZMI BIN HASSAN (Kuala Nerus).
- „ TUAN ISMAIL BIN ARSHAD, A.M.K. (Jerai).
- „ TUAN ISMAIL *alias* MANSUR BIN SAID, A.M.N. (Kemaman).
- „ DATO JAMALUDDIN BIN HAJI SUHAIMI, D.P.M.S., A.M.N., P.J.K. (Sabak Bernam).
- „ TUAN JUSTINE ANAK JINGGOT (Ulu Rajang).
- „ DATO' SRI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).
- „ TUAN KAN YAU FA, A.S.D.K. (Tawau).
- „ TUAN KARPAL SINGH (Jelutong).
- „ TUAN KHADRI BIN SABRAN (Tenggaroh).
- „ TUAN MARK KODING (Kinabalu).
- „ DR KOH TSU KOON (Tanjong).
- „ DATO LEE BOON PENG, D.S.N.S., A.M.N., P.J.K., J.P. (Mantin).
- „ TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).
- „ DR LEO MICHAEL TOYAD (Mukah).
- „ DATUK LEONARD LINGGI ANAK JUGAH, P.N.B.S., P.B.S. (Kapit).

Yang Berhormat DATO LEW SIP HON, D.P.M.S., J.M.N. (Shah Alam).

- „ TUAN LIM KIT SIANG (Kota Melaka).
- „ TUAN LIM LIANG SENG, P.P.T. (Kinta).
- „ TUAN LING SIE MING (Sibu).
- „ TUAN MAMAT GHAZALEE BIN ABDUL RAHMAN, S.M.T., P.J.K. (Ulu Nerus).
- „ TUAN MEGAT JUNID BIN MEGAT AYOB (Hilir Perak).
- „ DATO' HAJI MOHAMED BIN HAJI ALI, D.J.M.K., K.M.N., A.M.N., P.B. (Nilam Puri).
- „ TUAN MOHAMED AMIN BIN HAJI DAUD, A.M.N. (Pekan).
- „ TUAN MOHAMED RAZLAN BIN HAJI ABDUL HAMID (Matang).
- „ DATO HAJI MOHAMMAD ABU BAKAR BIN RAUTIN IBRAHIM, D.S.D.K., K.M.N. (Kuala Kedah).
- „ TUAN MOHAMMAD IDRIS BIN MOHAMMAD BASRI (Setapak).
- „ TUAN MOHAMMAD YAHYA BIN LAMPONG, A.S.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN MOHAMMED YUSSOF BIN HAJI YAKOB (Hilir Padas).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH, S.M.K. (Bachok).
- „ TUAN MOKHTARAM BIN RABIDIN, A.M.N., P.P.N., P.I.S. (Pontian).
- „ TUAN MUTANG TAGAL (Bukit Mas).
- „ TUAN NG CHENG KUAI (Lumut).
- „ DATO' HAJI NGAH BIN ABDUL RAHMAN, S.P.M.J., S.S.I.J., P.I.S., B.S.I., A.M.N., J.P. (Ledang).
- „ TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- „ TUAN OMAR BIN ABDULLAH (Tampin).
- „ TUAN OTHMAN BIN ABDUL (Ulu Muda).
- „ DATUK PENGIRAN OTHMAN BIN HAJI PENGIRAN RAUF, P.G.D.K., A.D.K. (Kimanis).
- „ TUAN PATRICK ANEK UREN (Mas Gading).
- „ TUAN QUAH WEE LIAM, P.I.S., B.S.I. (Kluang).
- „ TUAN RICHARD DAMPENG ANAK LAKI (Serian).
- „ DATO' HAJI SAIDIN BIN HAJI MAT PIAH, D.P.M.P., P.M.P., A.M.N., P.J.K. (Padang Rengas).
- „ TUAN SEOW HUN KHIM (Bukit Mertajam).
- „ TUAN HAJI SEROJI BIN HAJI HARON, A.M.N., P.P.N., B.K.M. (Baling).
- „ TUAN SHAMSURI BIN MD. SALLEH, A.M.N., P.K.T., J.P. (Balik Pulau).

Yang Berhormat TUAN SIM KWANG YANG (Bandar Kuching).

- „ TAN SRI DATO SYED AHMAD SHAHABUDDIN AL-HAJ, P.S.M., S.P.M.K., S.S.D.K., P.N.B.S., P.G.D.K., J.M.N., J.P. (Padang Terap).
- „ TUAN TAN KOON SWAN, A.M.P, J.P. (Damansara).
- „ TUAN TAN KOK HOOI (Padang Serai).
- „ DR TAN SENG GIAW (Keping).
- „ TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- „ TUAN TING LING KIEW (Bintulu).
- „ WAN ABU BAKAR BIN WAN MOHAMAD (Jerantut).
- „ WAN IBRAHIM BIN WAN ABDULLAH (Pasar Mas).
- „ WAN MOHD. NAJIB BIN WAN MOHAMAD (Pasar Puteh).
- „ WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).
- „ TUAN YAHYA BIN HAJI ZAKARIA (Bagan Datok).
- „ TUAN YEW FOO WENG (Menglembu).
- „ DATIN PADUKA ZALEHA BINTI ISMAIL, D.P.M.S., S.M.S., K.M.N. (Tanjong Karang).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Ketua Penolong Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting Kanan: Yahya bin Manap.

Penyunting: P. B. Menon.

Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Haji Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Hajjah Kalsom binti Ghazali.

Mohamed bin Osman.

Norishah binti Mohd. Thani.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Musa bin Alang Ahmad.

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT

Rabu, 23hb November, 1983

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan Yang Dipertua *mem-*
pengerusikan Mesyuarat)

**PENGUMUMAN TUAN YANG
DIPERTUA PINDAAN TARIKH
MENDERMA DARAH DI
PARLIMEN**

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, dengan hormatnya saya maklumkan bahawa rancangan menderma darah yang dicadangkan hendak diadakan pada hari ini dan esok terpaksa ditangguhkan kepada hari Isnin, 28hb November, 1983. Ini kerana di atas nasihat Doktor Parlimen, kerja-kerja menanam pokok di kawasan Parlimen pada hari Jumaat, 25 haribulan boleh menjejaskan sedikit atas kesihatan kepada penderma-penderma yang bekerja kuat seperti menanam pokok. Lazimnya seseorang penderma sudah dinasihatkan bekerja kuat dalam tempoh 48 jam selepas menderma. Setakat memandu kereta dan bermesyuarat itu bolehlah.

Saya juga mengucapkan berbanyak terima kasih kepada sekalian yang sudi menderma dan saya berasa puas hati di atas sambutan yang begitu banyak. Biarlah perbuatan kita menjadi contoh tauladan kepada orang-orang lain.

**JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT BAGI
PERTANYAAN-
PERTANYAAN**

**RUMAH SAKIT DAERAH
DI KOTA MERUDU—
PEMBINAAN**

1. **Tuan Newman Gaban** minta Menteri Kesihatan menyatakan bilakah Rumahsakit Daerah di Kota Merudu akan mula dibina dan adakah rancangan Kerajaan untuk memberi makan kepada pesakit-pesakit yang ditahan untuk berubat di dispensari-dispensari di luar bandar di kawasan Bandau.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan (Tuan Yeoh Poh San): Tuan Yang Dipertua, pengambilan tanah bagi Hospital Daerah, Kota Marudu telah pun selesai. Jabatan Kerja Raya juga telah menyiapkan, dengan izin, layout site plan. Sebaik sahaja peruntukan kewangan diperolehi, pembinaan Hospital Daerah Kota Marudu akan dimulakan.

Tuan Yang Dipertua, semua pesakit yang ditahan untuk berubat di dispensari di luar bandar di kawasan Bandau adalah diberi makanan percuma.

**KONTRAK "TURNKEY" KEPADA
PEMBORONG ASING**

2. **Tuan Peter Chin Gan Oon** minta Menteri Kerjaraya menyatakan apakah tindakan yang telah diambil oleh Menteriannya mengenai

kontrak-kontrak "turnkey" yang diberi kepada pemborong asing khususnya selepas Master Builder's Association of Malaysia telah menuduh bahawa kandungan tempatan dalam kontrak turnkey yang dianugerahkan kepada orang-orang asing adalah "minimal" jika tidak "non-existence" dan bolehkah Menteri menerangkan apakah aspek-aspek besar kerja di Dayabumi dan Jambatan Besar Pulau Pinang telah dilaksanakan oleh pemborong-pemborong tempatan dan sama ada ini boleh dinyatakan sebagai peratusan jumlah nilai projek-projek (percentages of total value of the projects).

Timbalan Menteri Kerjaraya (Dato' Dr Nik Hussain bin Abdul Rahman): Tuan Yang Dipertua, suka saya memaklumkan bahawa setakat ini cuma empat projek besar telah dilaksanakan oleh pihak JKR dengan menggunakan cara seakan-akan "turnkey" tetapi tidak secara turnkey dalam erti kata sebenarnya.

Pihak JKR telah pun menetapkan satu dasar yang tertentu untuk menjadi panduan dalam menjalankan projek-projek turnkey dan panduan ini telah digunakan sepenuhnya dalam projek-projek yang telah dilaksanakan. Misalnya, dalam kerja-kerja membina Jambatan Besar, Pulau Pinang yang telah diserahkan kepada kontraktor asing, lebih daripada 30% daripada kos kontrak tersebut telah diberikan kepada kontraktor-kontraktor tempatan yang bernilai \$192.9 juta.

Dua di antara projek-projek yang dilaksanakan secara turnkey telah dikendalikan oleh kontraktor tempatan sendiri iaitu yang pertamanya, Terminal Dua Lapangan Terbang dan satu lagi Projek Hospital Besar Kuala Terengganu yang diusahakannya oleh pemborong tempatan dengan syarikat asing.

Syarikat asing ini digunakan semata-mata untuk mendapat kepakaran.

Sukalah saya memaklumkan bahawa projek Dayabumi adalah di luar bidang kuasa Kementerian saya oleh kerana projek ini dijalankan oleh agensi-agensi lain dari Jabatan Kerja Raya. Jadi saya tidak dapat memberikan apa-apa keterangan berkenaan projek ini.

Saya suka mengambil kesempatan ini untuk memberi kepastian kepada Ahli Yang Berhormat dalam Dewan yang mulia ini bahawa JKR dalam mengendalikan apa-apa projek akan berterusan mengambil kira kepentingan kontraktor-kontraktor tempatan. Jadi tuduhan yang dikatakan oleh pihak-pihak yang berkenaan ke atas kecuaian JKR dalam soal ini adalah tidak benar.

PRINSIP GAJI SAMA BAGI KERJA SAMA

3. Datin Paduka Hajjah Zaleha Ismail minta Menteri Buruh menyatakan adakah pada hakikat sebenarnya "de facto" Malaysia mengamalkan prinsip gaji sama bagi kerja yang sama. Jika benar, mengapa terdapat perbezaan gaji mengikut jantina seperti berikut:

<i>Pekerjaan</i>	<i>Laki-laki</i>	<i>Wanita</i>
Kerani "Book Keeping"	\$566	\$357
Kerani Am	\$404	\$307
Pengawal Keselamatan	\$252	\$243
Penyelia dan Foreman	\$526	\$355
Penjaga Mesin/Mekanik	\$433	\$235
Buruh Pengeluaran	\$241	\$186

Sumber: Kementerian Buruh dan Tenaga Rakyat.

Timbalan Menteri Buruh (Dato' Haji Zakaria bin Haji Abdul Rahman): Tuan Yang Dipertua, Kerajaan memang mengamalkan prinsip gaji yang sama untuk kerja yang sama. Ini terbukti di mana Kerajaan sendiri

sebagai majikan yang terbesar di negara kita, telah menunjukkan tauladan dengan mengikuti sepenuhnya prinsip gaji yang sama untuk kerja yang sama bagi pekerja-pekerja dalam Perkhidmatan Awam tanpa membezakan lelaki atau wanita.

Di sektor swasta pula, pihak majikan dan pekerja mempunyai Perjanjian-perjanjian Bersama dan didapati pembayaran gaji yang sama untuk kerja yang sama telah juga diamalkan.

Tuan Yang Dipertua, di perusahaan-perusahaan di mana saraan minima berkanun telah ditetapkan oleh undang-undang, kadar-kadar gaji minima berkanun yang ditetapkan bagi pelbagai pekerjaan yang diliputi, adalah terpakai kepada semua pekerja-pekerja yang terlibat sama ada lelaki atau wanita.

Bagi kes-kes yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu, perbezaan pembayaran gaji di antara lelaki dan wanita boleh terjadi disebabkan oleh perbezaan-perbezaan dalam beberapa segi seperti:

- (i) Kelayakan;
- (ii) Tempoh perkhidmatan;
- (iii) Pengalaman;
- (iv) Jenis tugas;
- (v) Tempat pekerjaan dan lain-lain.

Tuan Ismail bin Said: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin tahu daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri Buruh sama ada benar ataupun tidak bahawa dalam jantina yang sama dan pekerja itu mempunyai kelayakan yang sama, pengalaman yang sama, membuat pekerjaan yang sama tetapi gaji mereka dibeza-bezakan ataupun berlakunya diskriminasi terutama

sekali di dalam swasta. Jika benar, apakah tindakan Kementerian beliau terhadap perkara ini.

Datuk Haji Zakaria bin Haji Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, di mana pekerja-pekerja diliputi oleh perjanjian bersama yang berkuatkuasa yang menentukan tanggagaji dan syarat-syarat perkhidmatan maka perbezaan sebagaimana yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu tidak sepatutnya berlaku dan jika ianya berlaku maka ianya dianggap menyalahi undang-undang dan tindakan-tindakan boleh diambil sekiranya Kementerian saya menerima laporan-laporan.

KUMPULAN WANG SIMPANAN PEKERJA—CARUMAN DARI MAJIKAN

4. Tuan Ahmed Hambal bin Yeop Majlis minta Menteri Kewangan menyatakan mengikut laporan yang dikeluarkan oleh Pejabat K.W.S.P. begitu banyak terdapat Majikan-majikan yang gagal menghantar wang caruman K.W.S.P. pekerja-pekerjanya, juga gagal mematuhi peraturan-peraturan yang telah ditetapkan:

- (a) sehingga ini berapa banyakkah Majikan yang masih gagal menghantar Caruman pekerja-pekerja dan berapa banyakkah jumlah wang yang terlibat; dan
- (b) apakah usaha-usaha dan campur tangan Kementerian ini untuk mengatasi masalah ini.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Sabbaruddin Chik): Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat jumlah majikan yang gagal membayar caruman-caruman adalah seramai 4,400 orang dan jumlah wang yang terlibat adalah sebanyak \$6,695,813.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat seterusnya tindakan-tindakan yang diambil ke atas

majikan-majikan yang tidak membayar caruman-caruman adalah seperti berikut:

Pada mulanya notis penguatkuasaan yang pertama dikeluarkan selepas 3 minggu seseorang majikan itu tidak membayar caruman. Kemudian itu notis penguatkuasaan yang kedua dikeluarkan yakni selepas 21 hari daripada notis pertama. Selain dari itu Inspektor-inspektor K.W.S.P. juga dihantar untuk menguatkuasakan bayaran jikalau notis penguatkuasaan kedua tidak mendapat sebarang jawapan. K.W.S.P. juga menjalankan siasatan-siasatan mengejut dan juga siasatan ke atas aduan-aduan yang diterima daripada ahli-ahli dan majikan-majikan yang berulang kali tidak membayar caruman-caruman dan sengaja mengelakkan tanggungjawab K.W.S.P. akan didakwa.

Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat juga bahawa pada keseluruhannya tindakan-tindakan yang dijalankan oleh K.W.S.P. di dalam usaha ini adalah amat memuaskan dan oleh itu tidak memerlukan campur tangan daripada Kementerian.

Dato Haji Saidin bin Haji Mat Piah:

Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan telah menerangkan langkah-langkah telah diambil dan jika sekiranya majikan-majikan tidak mengindahkan segala langkah seperti notis yang pertama, kedua maka tindakan akan diambil. Bolehkah Yang Berhormat memberitahu hingga setakat ini adakah majikan-majikan yang telah diambil tindakan kerana tidak mengindahkan amaran.

Dato Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, ada tetapi bilangannya terlalu sedikit dan saya tidak mempunyai angka sebenar untuk diberi makluman yang dikehendaki.

Tuan Lee Lam Thye: Tuan Yang Dipertua, adakah benar bahawa dengan angka yang telah diberitahu oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri bahawa ada 4,400 pihak majikan yang gagal membayar caruman. Adakah ini membayangkan bahawa penguatkuasaan tidak begitu berkesan khususnya dalam Bahagian Inspectorate dan saya ingin bertanya sama ada pihak K.W.S.P. bercadang untuk memperkuat Inspectoratnya sebagai satu langkah untuk membenters masalah seperti ini.

Dato Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, kalau dibandingkan angka 4,400 ini yang gagal membayar caruman-caruman dengan bilangan majikan kesemuanya, bolehlah dikatakan satu peraturan yang kecil. Walau bagaimanapun, memanglah hajat dan hasrat K.W.S.P. sentiasa hendak memperkuat lagi Bahagian Inspectoratnya supaya kalau boleh seorang pun tidak ada yang tidak membayar wang caruman itu.

**BAKAL HAJI KE MEKAH—
PERATURAN**

5. Tuan Mohd. Idris bin Mohd. Basri minta Perdana Menteri menyatakan sama ada beliau akan mengadakan satu peraturan yang ketat memerlukan tiap-tiap bakal haji rakyat Malaysia jangan membawa apa-apa dokumen, risalah dan benda yang boleh mengancam Kerajaan Arab Saudi memandangkan peristiwa tujuh orang jemaah haji Malaysia yang dihantar pulang kerana kesalahan membawa gambar-gambar pemimpin Iran, Ayatollah Khomeini dan risalah-risalah yang mengancam Kerajaan Arab Saudi; bagaimanakah tujuh orang ini boleh sampai ke Jeddah dan siapakah yang menguruskan pemergian mereka.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi): Tuan Yang Dipertua, warganegara Islam di Malaysia yang hendak menunaikan fardhu haji memang digesa supaya berbuat demikian melalui Lembaga Urusan dan Tabung Haji sahaja. Dengan cara ini dapatlah kita tetapkan kawalan terhadap bakal-bakal haji Malaysia seperti jangan membawa masuk ke Arab Saudi benda-benda yang diharamkan di bawah undang-undang Kerajaan tersebut termasuk apa-apa dokumen, risalah dan benda-benda yang boleh mengancam Kerajaan Arab Saudi.

Mengenai peristiwa tujuh orang jemaah haji Malaysia yang dihantar pulang kerana kesalahan melanggar undang-undang Kerajaan Arab Saudi itu mereka telah ke Jeddah dengan penerbangan swasta melalui Bangkok, dari Bangkok mereka menaiki pesawat Saudia iaitu Syarikat Penerbangan Kebangsaan Arab Saudi.

Urusan pemergian mereka ini telah dibuat oleh mereka sendiri dengan mendapatkan visa terus daripada Kedutaan Arab Saudi.

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya kepada pihak Yang Berhormat Menteri apakah Kerajaan sedar bahawa ada di Malaysia risalah-risalah yang diterima oleh rakyat Malaysia daripada negara-negara revolusi dan adakah Kerajaan bercadang untuk mengadakan suatu pertubuhan pencegah dari kemasukan risalah-risalah yang boleh mengancamkan kedudukan negara ini.

Tuan Yang di-Pertua: Sila jawab.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tuan Yang Dipertua, itu soalan luar daripada hal naik haji. Itu mengenai kawalan risalah-risalah daripada luar negeri.

POLIKLINIK/KLINIK DESA— PEMBINAAN

6. Tuan Haji Seroji bin Haji Haron minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (a) bila kerja-kerja pembinaan ke atas sebuah poliklinik dan wad baru bagi hospital Baling akan dimulakan; dan
- (b) bila kerja-kerja pembinaan ke atas klinik-klinik desa dan meningkatkan pusat-pusat kesihatan di kawasan KASBAN (Keselamatan) yang mana tapaknya telah diperuntukkan, akan dimulakan.

Tuan Yeoh Poh San: Tuan Yang Dipertua, untuk menjawab soalan (a) projek-projek poliklinik dan wad empat tingkat baru bagi Hospital Daerah Baling sedang dalam perancangan. Mungkin projek-projek tersebut akan dapat dimulakan pembinaannya dalam tahun 1985 sekiranya peruntukan mencukupi.

Tuan Yang Dipertua, untuk menjawab soalan (b) ingin saya memberitahu Ahli Yang Berhormat yang berkenaan tentang projek-projek KASBAN (Keselamatan dan Pembangunan) ada lima projek klinik desa di mana tapak telah diperolehi, perancangan sedang diteruskan bersama pihak JKR untuk menyediakan pelan-pelan tapak binaan. Pembinaan projek-projek ini akan dimulakan apabila sahaja peruntukan dapat disediakan.

BURUH HARAM KE MALAYSIA—KEMASUKAN

7. Tuan Lee Lam Thye minta Menteri Dalam Negeri menyatakan apakah langkah-langkah yang telah diambil setakat ini untuk memperkenalkan satu dasar yang memberi peraturan kepada tenaga buruh yang masuk secara haram ke Malaysia.

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed): Tuan Yang Dipertua, mana-mana warganegara asing yang masuk ke negara ini secara haram akan diambil tindakan tegas di bawah undang-undang Imigresen. Sekiranya dikesan mereka ini akan ditangkap, didakwa dan seterusnya diusir keluar.

Oleh yang demikian, soalan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat itu tidak berbangkit sama sekali.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Dua tahun dahulu, masa itu Kerajaan sendiri heboh-hebohkan masalah buruh secara haram dan semasa itu Yang Berhormat Timbalan Menteri Buruh pun ada sifatkan mereka sebagai pekerja phantom, dengan izin, "phantom workers". Dan masa itu ada tertubuh sebuah pasukan yang high-powered yang terdiri daripada pegawai-pegawai daripada Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri dan juga Kementerian Buruh untuk merumuskan satu dasar, satu formula untuk mengatasi masalah ini. Nampaknya sekarang semua sudah lenyap semua telah tidak ada. Apa sudah berlaku kepada high-powered committee ini untuk siasat secara mendalam seluasnya masalah buruh yang haram?

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Tuan Yang Dipertua, saya suka membuat penjelasan hari ini iaitu Kerajaan mempunyai satu dasar yang tegas terhadap warganegara asing yang memasuki negara ini tanpa dokumen perjalanan yang sah atau tidak melalui pintu masuk rasmi. Dalam soalan ini, Tuan Yang Dipertua, negara asal atau kedudukan warganegara asing ini tidak sekali-kali menjadi faktor pertimbangan. Jadi, dasar yang dimaksudkan itu ialah mengesan, menangkap, mendakwa dan mengusir ke negara asal mereka.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang Dipertua, dasar itu kita tahu, tetapi apa yang berlaku ialah reality, kenyataan di mana ada 100,000 pekerja-pekerja secara haram khususnya di ladang-ladang dan kontrak pekerja. Dan ini saya mahu tahu apa yang berlaku masa itu Kerajaan jamin bahawa masalah ini akan diatasi dengan satu formula. Sekarang nampaknya mahu jalan satu langkah ke belakang mahu nafikan ada masalah ini?

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmad: Tuan Yang Dipertua, itu pendapat Yang Berhormat. Ahli Yang Berhormat ada kes yang spesifik di mana-mana, sila beritahu untuk kami menyiasat. Tidak usah membuat tohmahan yang tidak tentu arah.

GURU SAMBILAN BAHASA CINA—ELAUN

8. Tuan Seow Hun Khim minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada benar kadar elaun bagi guru-guru sambilan bahasa Cina telah dikurangkan dari \$20.00 sejam kepada \$7.00 sejam atas sebab kemelesetan ekonomi, jika ya, mengapa kadar elaun bagi guru-guru yang mengajar kelas perpaduan tidak dikurangkan bagi tahun 1983 sepertimana yang telah dilakukan pada guru-guru sambilan bahasa Cina.

Timbalan Menteri Pelajaran (Dato' Dr Tan Tiong Hong): Tuan Yang Dipertua, oleh kerana peruntukan Kementerian secara keseluruhan adalah terhad bagi tahun ini maka kadar-kadar bayaran bagi pengajaran bahasa-bahasa Cina dan Tamil di sekolah-sekolah yang telah ditetapkan adalah seperti berikut:

Guru-guru di sekolah rendah, \$5.00 sejam;

Guru-guru di sekolah menengah rendah, \$7.00 sejam; dan Guru-guru di sekolah menengah, \$10.00 sejam.

Walau bagaimanapun, mulai dari 1hb Januari, tahun hadapan kadar elaun bagi guru-guru kelas bahasa ibunda telah dinaikkan kepada \$15.00 satu jam bagi guru-guru berijazah dan \$10.00 satu jam bagi guru-guru tanpa ijazah.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pentadbiran kelas-kelas perpaduan bukanlah di bawah Kementerian saya.

SISTEM PENGAKAUNAN HARTA KERAJAAN

9. Tuan Fung Ket Wing minta Menteri Kewangan menyatakan adakah Kerajaan bercadang memperkenalkan sistem pengakaunan harta-harta untuk jabatan Kerajaan untuk menilai semula segala harta tetap dan hak alih Kerajaan sebelum konsep pengswastan dan persyarikatan Malaysia diperkenalkan.

Dato Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, dalam tahun 1978, satu langkah telah diambil untuk mengumpulkan data-data tentang harta tetap yang dipunyai oleh Kerajaan Pusat. Pengumpulan dan penyusunan data-data itu telah dibuat berperingkat-peringkat sebelum harta-harta itu dinilai.

Walau bagaimanapun, oleh sebab kesukaran menentukan sama ada harta itu dipunyai oleh Kerajaan Persekutuan ataupun dipunyai oleh Kerajaan Negeri maka sebilangan daripada harta-harta itu belum dapat dinilai.

Berkaitan dengan harta alih, langkah seperti tersebut untuk menilai ini belum lagi diambil.

PULAU PINANG SEBAGAI PELABUHAN BEBAS

10. Tuan Karpal Singh minta Menteri Kewangan menyatakan adakah cadangan memulihkan taraf Pelabuhan Pulau Pinang sebagai Pelabuhan Bebas (Free Port) memandangkan ada perkara pembinaan Jambatan Pulau Pinang hampir siap dan dengan demikian menjadikan negeri itu sebuah negeri yang maju dengan pesatnya.

Dato Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, setakat ini Kerajaan belum ada cadangan untuk menjadikan semula Pulau Pinang sebagai Pelabuhan Bebas. Berkaitan dengan pembinaan Jambatan Pulau Pinang perlulah saya maklumkan bahawa Jambatan ini telah atau pun sedang dibina bagi memudahkan sistem perhubungan di antara Tanah Besar dan Pulau Pinang dan ini tidak ada berkaitan dengan soal taraf Pelabuhan Bebas Pulau Pinang.

Tuan Gooi Hock Seng: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Adakah Timbalan Menteri sedar bahawa selain daripada Persatuan Peniaga-peniaga Cina Pulau Pinang yang sentiasa merayu supaya taraf Pelabuhan Pulau Pinang dipulihkan kepada Pelabuhan Bebas, Persatuan Peniaga-peniaga Melayu Pulau Pinang juga berpendapat sedemikian. Di bawah keadaan ini mungkinkah Kerajaan berikan cadangan ini pertimbangan semula.

Dato Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, memanglah orang Pulau Pinang hendak sangat Pulau Pinang itu dijadikan Pelabuhan Bebas. Orang Temerloh pun kalau boleh hendak juga bandar Temerloh itu dijadikan bandar bebas cukai. Tetapi seperti saya katakan tadi, setakat ini kita belum memikirkan hendak menjadikan Pulau Pinang itu sebagai Pelabuhan Bebas, buat ketika ini.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: Tuan Yang Dipertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan, adakah benar jika sekiranya Pelabuhan itu dijadikan Pelabuhan Bebas akan berlakunya banyak penyelewengan dan penyeludupan ke dalam negara kita dan berapa banyakkah kerugian yang kita akan tanggung kalau sekiranya satu pelabuhan itu diadakan Pelabuhan Bebas.

Dato Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, barangkali ini boleh terjadi. Maka itulah tidak usah kita jadikan Pulau Pinang Pelabuhan Bebas (*Ketawa*).

Tuan Yang Dipertua: Temerloh pun tidak usah (*Ketawa*).

Dato Sabbaruddin Chik: Temerloh pun tidak usah, tidak mengapa (*Ketawa*).

FELDA—BAYARAN KEPADA KONTRAKTOR

11. Tuan V. Govindaraj minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyatakan jika pihak FELDA akan meneruskan sistem subcontract untuk membuka tanah dan menyelenggarakan tanaman di rancangan-rancangannya. Adakah beliau berpuashati bahawa bayaran yang dibuat untuk kerja-kerja ini kepada kontraktor-kontraktor mencukupi untuk membina rumah-rumah pekerja dan membayar gaji yang patut dan faedah-faedah yang lain kepada pekerja-pekerja mereka.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah (Tuan Zainal Abidin bin Zin): Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, kontrak-kontrak yang ditawarkan oleh FELDA adalah melalui sistem tender

dan kontraktor yang berjaya akan menandatangani satu surat perjanjian kontrak dengan FELDA.

Berhubung dengan sistem subcontract dalam pembukaan tanah dan penyelenggaraan tanaman di dalam rancangan-rancangan FELDA sebenarnya amalan ini tidak digalakkan oleh FELDA. Surat perjanjian yang ditandatangani telah menggariskan mana-mana kontraktor tidak boleh sesuka hati mengkontrak-kecilkan mana-mana bahagian kerja tanpa mendapat kebenaran bertulis dari FELDA. Sekiranya berlaku kontraktor utama menghadapi masalah dalam kerja-kerjanya dan permohonan kontrak kecil diluluskan, kontraktor utama adalah bertanggungjawab sepenuhnya menentukan bahawa kontraktor kecil berkenaan akan mematuhi semua peraturan dan syarat-syarat kontrak yang telah ditetapkan.

Berkaitan dengan bayaran yang dibuat kepada kontraktor-kontraktor untuk satu-satu kerja bayaran yang dibuat adalah berdasarkan kepada sebutharga-sebutharga yang diberikan oleh kontraktor berkenaan. Sebelum kerja diserahkan kepada seseorang kontraktor pentadbiran FELDA melalui temuduga akan meneliti kesanggupan dan kemampuan kontraktor untuk menjalankan kerja dengan sebutharga yang diberi.

Sebut harga yang diberi oleh kontraktor-kontraktor akan dibandingkan anggaran yang disediakan oleh pentadbiran dan digunakan sebagai panduan kos terhadap satu-satu kontrak. Dalam menyediakan panduan kos ini pentadbiran telah mengambil kira peruntukan untuk upah kerja pekerja-pekerja pembinaan rumah-rumah pekerja dan lain-lain aspek kebajikan pekerja-pekerja. Jika didapati sebut harga kontraktor terlalu rendah dan tidak munasabah pentadbiran FELDA

akan menolak tawaran kontraktor berkenaan. FELDA tidak terikat untuk menerima tawaran terendah jika ianya didapati tidak menasabah. Berdasarkan panduan kos ini dapatlah dipastikan sama ada bayaran yang akan dibuat kepada kontraktor mencukupi untuk memenuhi keperluan dan kehendak kontrak yang meliputi aspek kebajikan untuk pekerja-pekerja.

Di samping itu dalam syarat-syarat kontrak untuk kerja-kerja pertanian telah ditentukan bahawa kontraktor dikehendaki mengadakan rumah-rumah untuk pekerja, membayar gaji yang patut dan mengadakan kemudahan-kemudahan lain untuk kebajikan dan kepentingan pekerja-pekerja mereka.

Tuan Ismail bin Said: Tuan Yang Dipertua, dalam jawapannya tadi Yang Berhormat Setiausaha Parlimen mengatakan bahawa pihak FELDA tidak menggalakkan kerja-kerja sub-kontrak melainkan dengan kebenaran bertulis daripada FELDA. Saya ingin tahu setakat ini jika Yang Berhormat ada angka di sini berapakah kes yang dapat FELDA kesan mana-mana kerja sub-kontrak yang tidak dapat kebenaran bertulis daripada FELDA dan apakah tindakan yang diambil terhadap kontraktor utama?

Tuan Zainal Abidin bin Zin: Tuan Yang Dipertua, kes yang tidak dapat dikesan oleh FELDA selama ini hanyalah satu sahaja iaitu yang berlaku di Pahang dan perkara-perkara yang lain kebanyakannya telah diminta oleh kontraktor yang berkenaan untuk mengadakan sub-kontrak kepada kontrak yang telah ditawarkan.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang Dipertua, sungguhpun FELDA mengadakan syarat-syarat yang telah disebutkan oleh Yang Berhormat tadi untuk menjaga kepentingan pekerja-pekerja dalam sistem sub-kontrak

tetapi sistem itu tidak boleh mengelakkan peristiwa-peristiwa penganiayaan dan penindasan yang didedah dalam skandal Selancar 4 di mana pekerja-pekerja kontrak adalah dilayani tanpa perasaan ke perikemanusiaan. Dalam kes ini adakah FELDA sudah berjaya untuk mengenakan kontraktor besar itu untuk bertanggungjawab atas semua faedah-faedah, bayaran-bayaran yang patut dinikmati oleh pekerja-pekerja?

Tuan Zainal Abidin bin Zin: Tuan Yang Dipertua, bagi mengenakan tindakan-tindakan bersabit dengan kerja-kerja dan perkara-perkara yang bersangkutan paut dengan sistem kontrak yang telah dijalankan kita terpaksa menimbangkan sehingga kontrak ini selesai, Kebanyakan kontrak-kontrak pembangunan tanah dijalankan oleh FELDA memakan masa kadang-kadang sehingga 2 tahun.

Tuan Khadri bin Sabran: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Apabila peneroka-peneroka masuk ke dalam sesuatu rancangan tanah FELDA biasanya masih terdapat banyak kerja-kerja kecil di dalam rancangan tanah tersebut. Jadi, soalnya adakah menjadi dasar kepada FELDA bahawa kerja-kerja kecil ini di dalam rancangan tanah seperti potong daun kelapa sawit, membuat perparitan, membaja dan yang seumpamanya diutamakan kepada peneroka-peneroka FELDA itu sendiri bagi melatih peneroka-peneroka ini di samping menjadi petani ataupun peneroka yang berjaya boleh menjadi seorang usahawan? Jika ya, sejauh manakah dasar tersebut telah dilaksanakan oleh FELDA sendiri?

Tuan Zainal Abidin bin Zin: Tuan Yang Dipertua, biasanya bila ada kerja besar ada kerja kecil. Bila sudah habis kerja besar banyak pula kerja

kecil ini. Tuan Yang Dipertua, bersabab dengan soal Yang Berhormat itu adakah FELDA memberi keutamaan kerja-kerja kecil ini kepada peneroka-peneroka, saya ingin menjelaskan, sekiranya terdapat peneroka-peneroka yang berminat untuk menjalankan kerja-kerja kecil ini pihak FELDA sentiasa memberi dorongan bahkan pada hari ini kita menggalakkan koperasi-koperasi peneroka FELDA untuk menjalankan kontrak-kontrak kecil ini dan di samping menggalakkan mereka mengambil bahagian, kita juga menjalankan khidmat nasihat kepada kontraktor-kontraktor melalui koperasi ini supaya mereka lebih berjaya dan kejayaan mereka boleh menolong mengurangkan kos perbelanjaan yang akan ditanggung oleh FELDA sendiri dari masa ke semasa.

Tuan Yahya bin Haji Zakaria: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Daripada apa yang saya dapat diadukan kepada saya ialah mengenai kelambatan kontraktor-kontraktor membayar upah-upah kerja kepada pekerja-pekerja dan apabila disoalkan kepada kontraktor-kontraktor mereka mengatakan tentang kelewatan pihak FELDA untuk membayar. Jadi, saya ingin tahu adakah perkara ini benar dan apakah satu syarat yang ditentukan supaya perkara-perkara yang seumpama ini tidak berlaku yang menyusahkan pekerja-pekerja kontraktor dan sebagainya.

Tuan Zainal Abidin bin Zin: Tuan Yang Dipertua, soalan meringankan beban kepada diri sendiri ini memang dilakukan oleh mana-mana pihak terutama untuk memulangkan semua bahan yang tidak baik itu kepada Kerajaan dan kontraktor-kontraktor pun apabila ditanya oleh pihak pekerja-pekerjanya akan mengatakan bahawa seperti FELDA tidak membayar bayaran yang sepatutnya. Tetapi dalam menandatangani sebarang

kontrak ini FELDA dan pihak kontraktor telah menggariskan beberapa peratus yang akan disediakan dan akan dibayar mengikut perjanjian yang telah ditentukan. Saya yakin sekiranya terdapat perkara-perkara ini berterusan, pihak Kementerian melalui satu Jawatankuasa Bertindak kepada kontraktor-kontraktor ini sedang menjalankan usaha dan berharap akan dapat hubungan secara langsung dengan kontraktor yang telah teraniaya ini dan kita akan mengambil tindakan seterusnya bagi menyelamatkan mereka daripada berlaku tekanan-tekanan kewangan yang tidak sihat.

PENGANGKUTAN DI LUAR BANDAR

12. Dato Haji Saidin bin Haji Mat Piah minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan:

- (a) adakah Kerajaan sedar bahawa orang ramai atau masyarakat desa mengetahui kereta-kereta sapu itu tidak sah sebagai kenderaan pengangkutan, namun mereka seringkali menggunakannya kerana mereka tidak ada pilihan lain untuk bergerak dengan segera dari satu tempat ke suatu tempat terutama di kawasan-kawasan pendalaman. Jika ya, adakah Kerajaan akan menimbangkan supaya pengusaha-pengusaha kereta-kereta sapu itu akan dikeluarkan lesen yang sah bagi menjalankan khidmat mereka terutama di kawasan-kawasan luar bandar dan pendalaman; dan
- (b) jika Kerajaan tidak bersedia untuk mengeluarkan lesen yang sah kepada pengusaha-pengusaha kereta sapu, apakah langkah-langkah positif yang telah, sedang dan akan diambil

untuk memperbaiki dan meningkatkan sistem pengangkutan di kawasan luar bandar atau pendalaman untuk menjamin para pengguna sekiranya berlaku sesuatu kemalangan ke atas diri mereka di samping mempertingkatkan gerakan sosio-ekonomi mereka juga untuk membenteraskan wujudnya sumber pengangkutan yang tidak bertanggungjawab dan berleluasa sekarang ini.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam (Tuan Hussein bin Mahmud): Tuan Yang Dipertua, Kerajaan sedar bahawa setengah-setengah kawasan terutama sekali di luar bandar dan pendalaman menghadapi masalah pengangkutan sekarang. Berapa penilaian telah pun dibuat oleh Kementerian Perusahaan Awam dengan kerjasama Kementerian Pengangkutan untuk mengatasi masalah ini. Masalah pengangkutan tidak akan dapat diatasi dengan cara melesenkan semua pengusaha-pengusaha kereta sapu terutama sekali kerana setengah-setengah pengusaha ini tidak langsung mempunyai kelayakan untuk mendapatkan lesen yang sah seperti memiliki lesen-lesen PSV. Begitu juga, setengah-setengah pengusaha tidak ingin mendapatkan lesen yang sah kerana mereka mempunyai pekerjaan yang tetap dan hanya menjalankan kereta-kereta sapu mereka sebagai perusahaan sambil sahaja. Sungguhpun demikian, suka saya memberi perakuan bahawa permohonan-permohonan daripada pengusaha-pengusaha kereta sapu diberi pertimbangan yang saksama apabila mereka memohon untuk mendapatkan lesen sah dan mereka dapat memenuhi syarat-syarat kelayakan yang dikenakan.

Suka juga saya memaklumkan bahawa penilaian tentang keperluan pengangkutan oleh orang ramai dibuat dari masa ke semasa dan untuk pengangkutan jenis teksi-teksi khasnya, satu Jawatankuasa di peringkat negeri telah pun ditubuhkan untuk tiap-tiap negeri bagi menasihatkan Lembaga Pelesenan Pengangkutan Jalan (LPPJ) tentang pengeluaran teksi di kawasan-kawasan yang berkenaan. Apabila keperluan bagi sesuatu kawasan dimaklumkan kepada Lembaga Pelesenan Pengangkutan Jalan, Lembaga akan menimbangkan keperluan ini bagi menentukan jumlah teksi yang diperlukan untuk kawasan tersebut. Apabila keperluan bagi sesuatu kawasan dimaklumkan kepada Lembaga Perlesenan Pengangkutan Jalan, Lembaga akan menimbangkan keperluan ini bagi menentukan jumlah teksi yang diperlukan untuk kawasan tersebut. Lesen-lesen tambahan akan dikeluarkan mengikut keperluan sesuatu kawasan. Dengan itu masalah pengangkutan orang ramai dapat diatasi.

Pada masa ini langkah utama yang sedang diambil ialah untuk mewujudkan pengagihan teksi-teksi atau kereta sewa secara seimbang dengan keperluan mana-mana satu kawasan dan juga untuk memastikan bahawa setiap teksi yang dibenarkan untuk satu-satu pengkalan itu tidak keluar dari kawasan yang ditetapkan dan menyebabkan ketiadaan perkhidmatan di tempat-tempat tersebut.

Tuan Yahya bin Haji Zakaria: Tuan Yang Dipertua, dalam jawapan Setiausaha Parlimen tadi menerangkan tentang adanya satu syarat yang mensyaratkan kereta-kereta sewa atau teksi ini mesti tinggal di pengkalan-pengkalan yang telah ditetapkan. Saya ingin tahu dan perkara ini memang ada berlaku sekiranya teksi-teksi itu tidak

ditetapkan di pengkalan itu dan apabila berlaku sesuatu kesusahan di dalam kampung itu, umpamanya, katalah seorang suami untuk membawa isterinya untuk bersalin dengan serta merta ke hospital, tetapi apabila dihubungi teksi yang ada di pengkalan itu tiada. Jadi apakah satu tindakan yang patut diambil oleh kerana ini menyusahkan orang-orang terutama di luar bandar?

Tuan Hussein bin Mahmud: Tuan Yang Dipertua, sesebuah permit teksi itu dikeluarkan adalah semata-mata bertujuan bagi sesuatu kawasan yang tertentu. Sekiranya terdapat sesuatu masalah seperti mana yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu tindakan-tindakan boleh diambil sekiranya ada aduan daripada mana-mana pihak kepada pihak Jabatan Pengangkutan Jalan (JPJ) dan setelah dibuktikan oleh JPJ maka pihak Lembaga Perlesenan Pengangkutan Jalan di bawah Kementerian ini akan mengambil tindakan yang sewajarnya, hatta kepada menggantung ataupun menarik balik lesen teksi-teksi yang berkenaan kiranya orang-orang yang berkenaan ini tidak patuh kepada syarat-syarat di mana lesen tersebut telah dikeluarkan.

Tuan Haji Seroji bin Haji Haron: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Berhubung dengan perkara pengkalan teksi, manakala kita hendak mengadakan teksi telah pun kita gazetkan sesuatu pengkalan itu. Saya ada mengatakan kita berkehendakan kepada lesen—ada satu permit, satu tempat, satu kawasan tetapi hari ini kita dapati banyak lesen-lesen ini yang diberi terutamanya di kawasan luar bandar. Si pelesen tadi telah gagal umpamanya pinjaman MARA, MARA tarik balik lesen tersebut. Tetapi akibatnya penduduk di kampung-kampung kawasan yang digazet itu. Adakah pihak

Kementerian memberi jaminan lesen-lesen tersebut akan dilantik balik dan akan diberi kepada siapa yang lain yang boleh menjalankan dengan masa yang tertentu, tidak menaruh sampai masa setahun dua tahun mengkaji bagi masalah tersebut, bagi mengatasi masalah pengguna pengkalan yang terlibat dengan lesen yang digantung ataupun lesennya ditarik balik oleh pihak MARA?

Tuan Hussein bin Mahmud: Tuan Yang Dipertua, izinkan saya agak panjang sedikit dalam masalah ini kerana mulai pada tahun ini, mulai 1hb Januari, 1983, pihak Kementerian ini telah pun menghidupkan semula Jawatankuasa-jawatankuasa Penasihat Kereta Sewa atau Teksi di peringkat negeri. Jadi terpaksa pihak Lembaga Perlesenan Pengangkutan Jalan dan juga Kementerian ini mendapat pandangan-pandangan daripada Jawatankuasa-jawatankuasa tersebut sama ada sesuatu kawasan itu hendak ditambahkan teksi atau sebaliknya. Tetapi di dalam perkara yang disebutkan oleh Yang Berhormat sekejap tadi, saya hendak menegaskan bahawa kegagalan seseorang membayar kembali pinjaman MARA itu pada satu pihak janganlah dibebankan kepada MARA kalau sekiranya MARA menarik balik teksinya, bukan lesennya, dan oleh yang demikian kalau sekiranya timbul masalah-masalah berbangkit daripada penarikan teksi atau kereta dari tempat-tempat berkenaan, mungkin perkara ini dapat diatasi sekiranya terdapat sesuatu kes yang begitu dan insya Allah perkara ini boleh dipertimbangkan sama ada kepada orang-orang yang pernah memohon bagi tempat itu ertinya permohonan ini telah pun ada kepada kami ataupun kepada pemohon-pemohon yang baru.

Tetapi dalam hal ini, perlu saya sebutkan bahawa pihak Lembaga Perlesenan Pengangkutan Jalan (LPPJ) mengeluarkan lesen manakala

yang memberi pinjaman untuk membeli teksi itu, kereta itu ialah MARA, ertinya LPPJ tidak menarik lesen itu.

Dato' Haji Saidin bin Haji Mat Piah: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Tadi Yang Berhormat Setiausaha Kementerian telah menerangkan bahawa setengah-setengah daripada pengusaha-pengusaha kereta sapu ini tidak layak untuk mendapat lesen yang sah kerana beberapa sebab. Beliau juga menerangkan bahawa sudah dipastikan berasaskan kelulusan pemberian lesen teksi kepada pengguna-pengguna teksi bahawa mereka mestilah bergerak di dalam kawasan yang ditetapkan. Siapa-siapa yang melanggar peraturan ini boleh diambil tindakan. Masalah ini sebenarnya tidak menyelesaikan masalah pengangkutan tempatan kerana teksi-teksi yang kita tetapkan katalah di kampung, saya bagi contoh, kampung Banggul Belimbing dalam kawasan saya, teksi diletak di kampung Banggul Belimbing dia akan membawa penduduk-penduduk Kampung Banggul Belimbing yang akan pergi ke Kuala Kangsar, Grik, yakni jalan jarak jauh kerana untuk menampung kos perbelanjaan dia sebagai pembawa teksi. Yang maksud saya ini yang dekat-dekat, antara 10 batu, 7 batu, 5 batu, macam mana hendak menyelesaikan masalah pengangkutan ini? Umpamanya kalau mereka keluar ke pasar minggu, hari Khamis di Lenggong amat sukar, tidak dapat mereka hendak pergi, mereka tidak upaya hendak membeli kereta sendiri, 7, 8 batu

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat minta jangan membuat satu kenyataan, buat satu pertanyaan.

Dato' Haji Saidin bin Haji Mat Piah: Itu saya hendak tanya bagaimana masalah hendak menyelesaikan

masalah ini. Bolehkah pengusaha-pengusaha kereta sapu ini diberi satu kaedah lesen yang tidak sama tarafnya dengan lesen-lesen teksi dari segi kosnya? Apakah cara supaya dapat perusahaan ini dapat berjalan untuk menyelesaikan masalah pengangkutan di kawasan luar bandar?

Tuan Hussein bin Mahmud: Tuan Yang Dipertua, sebenarnya masalah pengangkutan ini bukan hanya ditanggung oleh pemandu-pemandu teksi sahaja. Selain daripada teksi atau kereta sewa, kita juga mempunyai bas, bas berhenti-henti, misalnya bagi tempat di antara Banggul Belimbing dan Kuala Kangsar mungkin bas berhenti-henti telah pun ada dan dalam hal ini mungkin juga pada masa-masa yang tertentu perkhidmatan bas berhenti-henti ini tidak memadai. Dalam hal ini sekiranya pihak perusahaan bas berhenti-henti ini mendapati perlu ditambah trip maka dipersilakan pihak pengusaha berkenaan membuat permohonan kepada pihak berkenaan supaya trip bas ini ditambah.

Keduanya, mengenai hendak memberi keistimewaan atau hendak memberi kelepasan kepada pihak pengusaha-pengusaha teksi sapu supaya mereka itu dapat menjalankan operasinya di tempat-tempat yang tertentu, setakat hari ini, minta maaf RTO 1958 tidak membenarkan pihak LPPJ membuat demikian.

GURU-GURU KBSR

13. Wan Ibrahim bin Wan Abdullah minta Menteri Pelajaran menyatakan apakah benar masih terdapat guru-guru KBSR yang tidak memahami cara-cara mengajar di bawah sistem KBSR. Sila butirkan juga jumlah guru-guru yang telah didedahkan dengan sistem ini dan apakah hubungannya antara kurikulum 3M

dengan mata pelajaran muzik yang guru-gurunya begitu ramai diberi kursus di bawah KBSR.

Timbalan Menteri Pelajaran (Dato' Mohamed Khalil Yaakob): Tuan Yang Dipertua, sebelum pelaksanaan kurikulum baru sekolah rendah secara keseluruhannya mulai tahun 1983, guru-guru yang dikehendaki mengajar kelas-kelas KBSR telah diberi kursus-kursus khas. Untuk makluman, seramai 19,015 orang guru sekolah rendah telah diberi kursus pendedahan asas pada tahun 1982 dan seramai 24,921 orang lagi menerima orientasi yang sama pada awal tahun ini.

Ini bermakna menjelang akhir tahun 1983 sejumlah 43,936 orang guru Sekolah Rendah telah menerima pendedahan asas. Daripada jumlah ini seramai 6,764 orang telah diberi orientasi berkenaan dengan pengajaran muzik manakala seramai 7,450 orang yang lain pula diberi orientasi berkenaan dengan pengajaran bahasa kedua.

Di samping itu seramai 4,908 orang guru Agama Islam juga telah diberi orientasi khas untuk tahun 1982 dan 1983. Dengan itu adalah tidak benar masih terdapat guru-guru KBSR yang tidak memahami cara-cara mengajar kerana selain daripada yang disebutkan di peringkat sekolah, daerah dan negeri terdapat Jawatankuasa-jawatankuasa KBSR yang mengawasi perjalanan KBSR.

Selain daripada kursus khas ini, guru-guru yang masih menghadapi masalah pengajaran KBSR diberi bimbingan secara berterusan oleh pegawai-pegawai Jabatan Pelajaran Negeri, daerah, guru-guru kakitangan penting dan nazir-nazir sekolah. Muzik telah ditentukan sebagai salah satu mata pelajaran dalam KBSR. Pelajaran ini adalah bertujuan untuk memperkembangkan minat dan

creativity yang sedia ada pada murid melalui pengalaman dan kegiatan muzik, di samping mengukuhkan kemahiran asas 3M.

Guru-guru yang diberi kursus orientasi untuk mengajar muzik Tahap I bukanlah guru khas muzik, sebaliknya mereka adalah guru biasa atau guru am sekolah rendah. Guru-guru yang diberi kursus untuk mengajar muzik Tahap II adalah guru-guru khas muzik.

Seramai 2,200 orang sudah mula mengikuti kursus dalam masa cuti penggal untuk membolehkan mereka melaksanakan program tersebut apabila masanya tiba kelak. Pada keseluruhannya apabila muzik Tahap II diajar di sekolah-sekolah rendah kelak, bilangan guru muzik yang diberi kursus ini akan menampung keperluan sekolah. Seramai lebih daripada 6,100 orang guru muzik akan dilatih menjelang tahun 1986.

Tuan Chan Kok Kit: Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri beritahu selepas berapa lamakah Kerajaan akan mengkaji semula prestasi sistem KBSR ini dan jika ianya didapati kurang memuaskan, apakah ianya akan dibubarkan?

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Tuan Yang Dipertua, soalan Ahli Yang Berhormat sama ada kita hendak membubarkan KBSR ini atau tidak, setakat ini tidak timbul oleh kerana Kerajaan sendiri sangat yakin dengan sistem KBSR yang telah kita memperkenalkan di dalam sekolah-sekolah kita.

Mengenai kajian yang disebutkan oleh Ahli yang Berhormat, seperti saya katakan tadi KBSR ini juga dilaksanakan dalam masa 6 tahun di peringkat sekolah rendah, yang mana kajian secara menyeluruh, secara teliti akan kita adakan pada tahun ketiga. Walau bagaimanapun dari segi mengawasi melihat perkembangan

perjalanan KBSR ini, ini sentiasa dilaksanakan dari hari ke hari, bulan ke bulan mengikut Jawatankuasa-jawatankuasa yang saya sebutkan di dalam jawapan saya tadi.

Tuan Yang Dipertua: Soalan penghabisan.

Dr Koh Tsu Koon: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar bahawa kursus orientasi yang selama seminggu hingga 10 hari itu dianggap oleh ramai guru sebagai terlalu singkat, dan oleh itu kurang memadai. Sekiranya ya, adakah Kementerian bercadang untuk memanjangkan masa yang diperuntukkan untuk kursus ini dan juga mengadakan kursus-kursus tambahan ataupun dengan izin, supplementary refresher course, pada hujung minggu bukan sahaja untuk masa cuti penggal?

Yang kedua, adakah Timbalan Menteri sedar bahawa terdapat guru-guru terutamanya guru-guru dari SRJK(C) dan SRJK(T) yang berumur lebih tua yang kurang fasih dalam Bahasa Malaysia, kurang memahami isi kandungan kursus orientasi khususnya aspek-aspek mengenai falsafah KBSR kerana istilah-istilah yang digunakan itu terlalu khas ataupun istimewa dan sekiranya ya, adakah Kementerian bercadang untuk mengadakan kursus-kursus orientasi dalam bahasa pengantar masing-masing supaya guru-guru yang lebih tua ini dapat memahami falsafah KBSR yang sebenarnya.

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Tuan Yang Dipertua, saya merasa terperanjat oleh kerana Yang Berhormat mengatakan guru-guru tua tadi adalah rakyat Malaysia yang telah lama tinggal di Malaysia dan kita telah lama memperkenalkan Bahasa Malaysia masih lagi kurang faham dalam Bahasa Malaysia apatah lagi

apabila mereka ini guru. Maka saya tidak percaya bahawa guru-guru yang disebutkan oleh Yang Berhormat tadi tidak boleh mengikuti kursus-kursus dalam KBSR melalui Bahasa Malaysia. Sebenarnya, dalam kursus ini kita tidak memberi falsafah dengan mendalam, menggunakan ayat-ayat yang klasik, umpamanya. Jadi saya rasa memang tidak salah cara yang kita adakah sekarang di mana kursus ini dilaksanakan dalam Bahasa Malaysia yang saya percaya guru-guru yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu dapat mengikuti.

Mengenai orientasi yang disebutkan agak pendek, saya katakan tadi kursus orientasi ini adalah kursus permulaan di peringkat awal kita memperkenalkan KBSR ini. Berikutan daripada itu pendedahan-pendedahan yang lain kita lakukan sama ada dalam masa cuti mahupun dalam masa tidak cuti dan saya rasa cadangan Ahli Yang Berhormat tadi untuk mengadakan refresher course, dengan izin, ini kalau kita perhatikan melalui jawapan saya tadi, sudahpun dapat dilingkungi, kerana saya katakan tadi selain daripada kita mengawasi memang dari masa ke semasa melalui Jawatankuasa-jawatankuasa yang kita tubuhkan di peringkat negeri, daerah dan sekolah ini juga mengendalikan pengajaran yang merupai kursus-kursus tadi.

Jadi sekali lagi saya hendak menyatakan di sini dari segi pendedahan, dari segi kita memberikan kursus-kursus memang kita pandang bahawa setakat ini perjalanannya juga sudah mencukupi.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: (*Bangun*)

Tuan Yang Dipertua: Saya sudah tutup soalan tadi.

LATIHAN PERNIAGAAN RUNCIT—CUTI BERGAJI PENUH

14. Tuan Khadri bin Sabran minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) bilakah Kerajaan akan melaksanakan rancangan untuk memberikan Cuti Bergaji Penuh kepada kakitangan Kerajaan untuk mengikuti Latihan Perniagaan Runcit; dan
- (b) apakah muslihat Kerajaan untuk mewujudkan skim latihan seumpama itu.

25-11-1983

4. Tuan Mohd. Idris bin Mohd Basri minta Perdana Menteri menyatakan memandangkan skim latihan dan galakan bagi kakitangan Kerajaan Kumpulan "C" dan "D" untuk menceburkan diri sepenuh masa dalam perniagaan kecil:

- (a) berapa orang kakitangan telah menaruh minat untuk mengikuti sekim ini; dan
- (b) adakah Kerajaan akan memberi kemudahan bersara serta ganjaran atau saguhati kepada mereka yang memilih untuk berhenti kerja selepas tamat latihan ini untuk berniaga penuh masa agar boleh guna wang ganjaran atau saguhati itu sebagai tambahan kepada modal berniaga, setelah berkhidmat lebih dari 10 tahun dengan Kerajaan. (25hb November, 1983).

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi): Tuan Yang Dipertua, izinkan saya menjawab soalan ini bersama-sama dengan satu soalan lagi oleh Ahli Yang Berhormat dari Setapak pada 25hb November, 1983.

Bagi menjawab soalan-soalan itu, sukalah saya memaklumkan bahawa skim latihan bagi kakitangan Kerajaan

Kumpulan "C" dan "D" untuk menceburkan diri dalam perniagaan akan dimulakan dalam bulan Mac ini. Semasa mengikuti latihan tersebut, mereka tidak lepas daripada apa-apa syarat-syarat dan peraturan perkhidmatan masing-masing. Kemudahan cuti belajar bergaji penuh selama 4 bulan sepanjang tempoh berkursus adalah diberikan hanya kepada pegawai-pegawai yang mengikuti kursus tersebut sahaja.

Jumlah bilangan kakitangan Kerajaan yang di dalam Kumpulan "C" dan "D" yang berminat untuk menyertai skim latihan ini sehingga tutup tarikh permohonan pada 31hb October, 1983 ialah seramai 729 orang. Kerajaan tidak mempunyai apa-apa muslihat dalam mengadakan skim tersebut selain daripada memberi peluang kepada kakitangan Kerajaan yang berminat untuk menceburkan diri di dalam perniagaan dan untuk mendalami aspek-aspek pengurusan perniagaan kecil.

Adalah diharapkan bahawa dengan mengikuti latihan ini peserta-peserta akan lebih bersedia untuk melibatkan diri di dalam bidang perniagaan secara sepenuh masa dan membolehkan mereka menguruskan perniagaannya dengan cara yang teratur dan lebih berkesan. Skim ini juga akan membuka peluang kepada kakitangan Kerajaan untuk menyertai bidang perniagaan yang mungkin dapat menghasilkan pendapatan yang lebih lumayan bagi mereka. Melalui skim ini Kerajaan berharap lebih ramai lagi usahawan-usahawan baru dapat diwujudkan sejajar dengan hasrat Dasar Ekonomi Baru untuk meningkatkan penyertaan Bumiputera dalam bidang perdagangan dan perindustrian.

Kerajaan tidak akan memberi apa-apa kemudahan-kemudahan persaraan atau ganjaran yang berbentuk kewangan kepada kakitangan Kumpulan "C" dan "D" yang

membuat keputusan untuk bersara selepas tamat mengikuti latihan ini. Mereka yang hendak memasuki bidang perniagaan dikehendaki meletakkan jawatan seperti biasa iaitu memberi notis berhenti kerja. Mereka ini tidak layak mendapat apa-apa kemudahan persaraan ataupun ganjaran. Walau bagaimanapun mereka yang telah mencapai umur bersara pilihan 50 tahun, jika terpilih masuk ke dalam sekim ini adalah layak menerima kemudahan persaraan.

PESARA KERAJAAN BERMASTAUTIN DI LUAR MALAYSIA

15. Wan Zainab binti M. A. Bakar minta Perdana Menteri menyatakan apakah langkah-langkah yang telah diambil bagi mengesan pesara-pesara Kerajaan yang bermastautin di luar Malaysia sama ada mereka itu masih hidup atau mati supaya tidak ada penyelewengan pembayaran pencen yang berterusan.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tuan Yang Dipertua, Bahagian Pencen, Jabatan Perkhidmatan Awam telah menubuhkan sistem pendaftaran dan sijil hidup (life certificate) bagi pesara-pesara yang bermastautin di luar negeri yang dilaksanakan oleh agen pembayaran pencen di luar negeri.

Untuk sistem pendaftaran dan sijil hidup ini, pesara-pesara yang bermastautin di luar negeri dikehendaki mendaftar diri di Kedutaan Malaysia atau bank-bank yang dilantik sebagai agen pembayaran pencen bagi pihak Kerajaan dengan memberi maklumat diri termasuk cap jari yang dihantarkan ke Bahagian Pencen, Jabatan Perkhidmatan Awam untuk semakan. Selepas pengesahan dan kepastian atas kelayakan penerima, Bahagian Pencen memberi kebenaran pembayaran pencen bulanan tertakluk

kepada syarat-syarat iaitu tiap-tiap pesara itu hendaklah mengemukakan sijil hidup (life certificate) iaitu certificate yang telah diberikan itu.

Tuan Ng Cheng Kuai: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Bolehkah Yang Berhormat Menteri memberi tahu bilangan kes-kes penyelewengan pembayaran pencen yang mana pesara-pesara yang berkenaan sudah meninggal dunia tetapi pencen bulanannya dituntut oleh orang lain. Dan apakah tindakan yang telah diambil terhadap penerima-penerima pencen di luar negeri yang memalsukan pesara-pesara yang meninggal dunia.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tuan Yang Dipertua, saya tidak ada maklumat yang berhubung dengan angka Yang Berhormat minta itu kerana tidak ada sebarang catatan berhubung dengan penyelewengan. Tetapi oleh sebab Yang Berhormat telah sebutkan dan kalau ada maklumat Yang Berhormat sendiri tahu, silakan kemukakan kepada saya untuk disemak. Dan untuk makluman, pada masa sekarang jumlah pesara yang bermastautin di luar negeri yang sedang menerima persaraan pencen ialah sebanyak 4,972 orang ramainya.

Tuan Yang Dipertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 16 hingga 18 adalah diberi di bawah ini).

BEKALAN ELEKTRIK DARI PROJEK HYDRO KALAMUKU

16. Tuan Mutang Tagal minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan kampung-kampung dalam daerah Lawas, Sarawak yang akan menerima bekalan elektrik dari projek kecil hydro Kalamuku.

Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Datuk Leo Moggie anak Irok): Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kampung-kampung yang dalam daerah Lawas, Sarawak yang akan menerima bekalan elektrik dari projek kecil hidro Kalamuku ialah Kampung Gaya Lama, Kampung Gaya Baru, Kampung Logam Setakong, Kampung Lukutan, Kampung Karangan, Kampung Pengaleh, Kampung Ladang Lama, Kampung Ladang Baru, Kampung Missions, Kampung Seberang Kedai dan Pekan Lawas sendiri.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat juga, sebaik sahaja pelaksanaan projek Mini Hidro Kalamuku yang dijangka siap pada April 1984, sebanyak 980 keluarga/pengguna akan menikmati kemudahan bekalan elektrik. Kos projek sebanyak 9.14 juta itu adalah meliputi kos penghantaran elektrik ke rumah-rumah pengguna di kampung-kampung berkenaan.

PENUNTUT MALAYSIA KE AUSTRALIA—SEKATAN

17. Tuan Ng Cheng Kuai minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) sebab-sebab pihak Kerajaan Australia menghadkan bilangan murid-murid Malaysia yang melanjutkan pelajaran mereka di situ; dan
- (b) sama ada Kementerian Pelajaran akan merunding dengan Kerajaan Australia untuk membatalkan sekatan-sekatan yang baru ini dikenakan.

Dato Dr Tan Tiong Hong:

- (a) Untuk makluman Yang Berhormat, Kerajaan Australia telah menerangkan kepada kita bahawa Kerajaan mereka terpaksa menghadkan bilangan

penuntut-penuntut menengah dari negara asing termasuk Malaysia dari melanjutkan pelajaran di sana, adalah disebabkan beberapa faktor yang merangkumi kekurangan subsidi dan peruntukan pelajaran terhadap Kerajaan Negeri serta janji Kerajaan Australia hendak menambahkan tempat belajar bagi warganegaranya.

Manakala di peringkat Universiti pula, didapati penuntut-penuntut asing yang memohon belajar di sana telah bertambah di samping itu terdapat Universiti-universiti yang menghadkan pelajar asing memasuki setengah fakulti.

- (b) Berhubung dengan tindakan Kerajaan mengatasi sekatan Kerajaan Australia ini, telah dijawab oleh saya pada 21hb November, 1983 semasa menjawab soalan Yang Berhormat wakil dari Sungai Petani, Kedah.

PERTUMBUHAN EKONOMI MALAYSIA

18. Tuan Ling Sie Ming minta Menteri Kewangan menyatakan sama ada kadar pertumbuhan ekonomi negeri kita akan turun kerana kemelesetan ekonomi. Jika ya, apa tindakan telah dan akan Kerajaan ambil untuk menjamin agar pertumbuhan ekonomi negara kita dapat mencapai matlamat yang ditentukan.

Dato Sabbaruddin Chik: Sebagaimana Ahli Yang Berhormat termaklum, Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan telah pun menghuraikan tentang prospek pertumbuhan ekonomi Malaysia bagi tahun 1983-84 ketika beliau membentangkan Ucapan Belanjawan pada akhir bulan Oktober yang lalu. Sungguhpun begitu suka saya

menambah iaitu Ekonomi Malaysia dijangka akan mencapai kadar pertumbuhan sebanyak 5.6% pada tahun ini. Walaupun kadar ini adalah lebih rendah jika dibandingkan dengan kadar purata pertumbuhan yang dicapai dalam jangka masa 1976-80, iaitu sebelum berlakunya kemelesetan ekonomi tetapi ia adalah lebih tinggi daripada kadar 5.2% yang dicapai dalam tahun 1982. Ini menunjukkan bahawa ekonomi negara sudah mula beransur pulih akibat daripada pemulihan ekonomi negara-negara perindustrian yang sedang berlaku sekarang.

Adalah menjadi tujuan Kerajaan untuk memastikan supaya ekonomi negara dapat berkembang dengan baik supaya kita dapat mencapai matlamat sosio-ekonomi negara. Itulah sebabnya satu daripada strategi Belanjawan Kerajaan pada tahun-tahun yang lepas dan juga bagi Belanjawan tahun 1984 ialah untuk mengutamakan pertumbuhan ekonomi negara. Untuk tujuan ini Kerajaan telah memberi peruntukan yang banyak bagi perbelanjaan mengurus dan perbelanjaan pembangunan dalam tahun-tahun yang lepas. Peruntukan yang sedemikian juga ada disediakan bagi tahun 1984 walaupun kadar pertumbuhan bagi perbelanjaan-perbelanjaan ini adalah rendah sedikit disebabkan kewangan Kerajaan yang terhad akibat daripada keadaan kemelesetan ekonomi dunia yang berlarutan. Namun begitu perbelanjaan yang telah disediakan adalah masih tinggi dan akan digunakan untuk membiayai aktiviti-aktiviti dan rancangan-rancangan pembangunan yang akan memberi faedah kepada rakyat dan pertumbuhan ekonomi negara. Di samping itu, dengan pemulihan ekonomi dunia yang berlaku sekarang, sektor luar negeri dijangka akan bertambah giat dan ini akan

menggalakkan lagi aktiviti-aktiviti ekonomi dalam negeri. Sektor swasta juga dijangka akan dapat memainkan peranan yang lebih penting dengan bertambahnya keyakinan perniagaan akibat daripada pemulihan ekonomi dunia dan juga galakan-galakan cukai yang diberi oleh Kerajaan dalam Belanjawan 1984 akan memperbaiki lagi kedudukan imbalan pembayaran negara serta memperkemas kedudukan kewangan Kerajaan dan ini akan dapat menjamin prospek ekonomi negara yang lebih cerah di masa hadapan.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBASKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT

Menteri Kesihatan (Dato Chin Hon Ngian): Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12, Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga peruntukan bagi Kementerian Kesihatan dan Kementerian Dalam Negeri telah diluluskan di dalam Jawatankuasa seluruh Dewan.

Timbalan Menteri Penerangan (Puan Rahmah binti Othman): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12, Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga peruntukan bagi Kementerian Kesihatan dan Kementerian Dalam Negeri telah diluluskan di dalam Jawatankuasa Seluruh Dewan.

USUL

MELANTIK JAWATANKUASA HAK DAN KEBEBASAN DI BAWAH S.O. 26 (1) (P)

TANAH DI PULAU LABUAN

3.36 ptg.

Tuan Alias bin Md. Ali (Ulu Terengganu): Tuan Yang Dipertua, saya bangun di bawah Peraturan Mesyuarat dan dengan izin, Tuan Yang Dipertua, saya ingin mengemukakan satu usul atas nama diri saya sendiri yang berbunyi:

“Bahawa berbangkit dengan ucapan Yang Berhormat dari Sandakan pada 31hb Oktober, 1983 di dalam Majlis Dewan ini yang menyatakan bahawa Ahli Yang Berhormat dari Ulu Padas ada mempunyai tanah sebanyak 70% di Pulau Labuan dan mengikut kenyataan itu lagi sebab itulah Yang Berhormat dari Ulu Padas itu yang juga menjadi Ketua Menteri Sabah telah bersetuju menyerahkan Pulau Labuan kepada Kerajaan Persekutuan untuk dijadikan sebahagian daripada Wilayahnya; dan

Bahawa berturut dengan kenyataan ini Ahli Yang Berhormat dari Ulu Padas telah membuat penerangan sendiri di dalam Majlis Parlimen pada hari kelmarin iaitu 22hb November, 1983 menafikan tuduhan itu dan menyatakan beliau hanya mempunyai tidak sampai 2% tanah di pulau itu dan bukan 70% seperti yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Sandakan itu.”

Bahawa berikutan dari dua kenyataan ini maka nyatalah salah satu daripada kenyataan ini tidak betul

dan yang bermakna salah seorang daripada Yang Berhormat itu telah membuat kenyataan yang palsu untuk memberi gambaran yang tidak betul kepada Dewan ini. Dan dengan demikian nampaknya telah melakukan satu pelanggaran kepada tata tertib Parlimen yang juga bererti jika ada pelanggaran yang tersebut itu telah menjatuhkan maruah Parlimen. Oleh yang demikian itu maka inilah diputuskan:

Bahawa perkara ini hendaklah dirujukan kepada Jawatankuasa Hak dan Kebebasan di bawah Peraturan 80 (1) supaya dijalankan satu siasatan untuk:

- (1) menentukan siapakah di antara kedua Ahli Yang Berhormat itu yang telah membuat kenyataan palsu di dalam Dewan ini.
- (2) dengan berasaskan kepada keterangan-keterangan yang diambil oleh Jawatankuasa itu menentukan sama ada kenyataan yang dibuat di dalam Dewan ini oleh Ahli Yang Berhormat yang berkenaan telah menjadi satu perbuatan yang melanggar tata tertib Ahli dan yang boleh menjatuhkan maruah Parlimen, dan
- (3) membuat satu laporan (Report) berkenaan dengannya untuk ditimbang-kan oleh Dewan ini dan mengesyorkan apa-apa hukuman yang sewajarnya yang patut dijatuhkan ke atas Ahli yang telah melakukan kesalahan itu.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad: Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah sekarang ini terbuka untuk dibahas. Jika tidak ada perbincangan, saya akan kemuka untuk diputuskan.

3.39 *ptg.*

Tuan Lim Kit Siang (Kota Melaka): Tuan Yang Dipertua, sebelum kita teruskan mengenai perkara ini, bolehkah saya mendapat penjelasan iaitu di atas Peraturan manakah usul ini dikemukakan? Adakah ini mengikut Peraturan Mesyuarat apabila kita merujuk Peraturan Mesyuarat 14 yang ada menentukan mengenai Order of Business, adakah ini sesuai mengikut Order of Business sebelum kita teruskan perbincangan?

Tuan Yang Dipertua: Berkenaan dengan hak dan kebebasan tatatertib tidak ada dikenakan notis. Pada fikiran saya ia mengikut susunan Aturan Urusan Mesyuarat.

Ahli-ahli Yang Berhormat, jika tidak ada apa-apa yang hendak bercakap, saya kemukakan bahawa satu usul yang dibawa oleh Ahli Yang Berhormat dari Ulu Terengganu bahawa hendaklah perkara tanah kepunyaan Ahli Yang Berhormat dari Ulu Padas di Pulau Labuan ini dirujuk kepada Jawatankuasa Hak dan Kebebasan di bawah Peraturan Mesyuarat 80 (1) supaya dijalankan satu siasatan untuk:

- (1) menentukan siapakah di antara kedua Ahli Yang Berhormat itu yang telah membuat kenyataan palsu di dalam Dewan ini,
- (2) dengan berasaskan kepada keterangan-keterangan yang diambil oleh Jawatankuasa itu menentukan sama ada kenyataan yang dibuat di dalam Dewan ini oleh Ahli Yang Berhormat yang berkenaan telah menjadi satu perbuatan

yang melanggar tatatertib Ahli dan yang boleh menjatuhkan maruah Parlimen, dan

- (3) membuat satu laporan (Report) berkenaan dengannya untuk ditimbang oleh Dewan ini dan mengesyorkan apa-apa hukuman yang sewajarnya yang patut dijatuhkan ke atas Ahli yang telah melakukan kesalahan itu.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa perkara ini hendaklah dirujuk kepada Jawatankuasa Hak dan Kebebasan di bawah Peraturan 80 (1) supaya dijalankan satu siasatan untuk:

- (1) menentukan siapakah di antara kedua Ahli Yang Berhormat itu yang telah membuat kenyataan palsu di dalam Dewan ini,
- (2) dengan berasaskan kepada keterangan-keterangan yang diambil oleh Jawatankuasa itu menentukan sama ada kenyataan yang dibuat di dalam Dewan ini oleh Ahli Yang Berhormat yang berkenaan telah menjadi satu perbuatan yang melanggar tatatertib Ahli dan yang boleh menjatuhkan maruah Parlimen, dan
- (3) membuat satu Laporan (Report) berkenaan dengannya untuk ditimbang oleh Dewan ini dan mengesyorkan apa-apa hukuman yang sewajarnya yang patut dijatuhkan ke atas Ahli yang telah melakukan kesalahan itu.

RANG UNDANG UNDANG PERBEKALAN, 1984

DAN

USUL

ANGGARAN PEMBANGUNAN, 1984

Jawatankuasa

Aturan Urusan dibacakan bagi menyambung semula pertimbangan atas “Rang Undang-undang Perbekalan, 1984 dan Anggaran Pembangunan, 1984 dalam Jawatankuasa sebuah-buah Majlis”. (Hari Kesebelas).

*Majlis bersidang dalam
Jawatankuasa*

(Tuan Yang Dipertua mem-
pengerusikan Jawatankuasa)

Maksud B. 36 (Jadual)—

*Maksud P. 36 (Anggaran
Pembangunan, 1984)—*

Tuan Pengerusi: Diminta sambungkan ucapan Ahli Yang Berhormat dari Parit.

3.41 ptg.

Tuan Ahmed Hambal bin Yeop Majlis (Parit): Tuan Pengerusi, saya akan menyentuh Maksud Bekalan B. 36 muka surat 383 iaitu Butiran 1100, Program (3) (a) Rawatan Pesakit Am.

Pertama sekali saya ingin menyentuh berkenaan dengan bayaran hospital seperti yang telah ditetapkan oleh Kerajaan bahawa tiap-tiap pesakit yang berkehendakkan rawatan perubatan di hospital sama ada daripada Kelas Satu, Kelas Dua dan juga Kelas Tiga adalah dikenakan bayaran. Maka bagi orang-orang awam yang miskin ataupun orang-orang kampung yang mempunyai pendapatan yang tidak

tetap, yang bekerja di sawah-sawah padi, yang menoreh getah dan juga yang menjadi nelayan-nelayan sudah tentulah bayaran yang dikenakan sebanyak \$3 sehari bagi Kelas Tiga merupakan satu beban yang berat kepada mereka, lebih-lebih lagi pula kalau sekiranya pesakit yang dihadapi oleh seseorang itu berpanjangan.

Namun begitu, saya mengucapkan terima kasih kepada Kementerian ini kerana telah memberikan kelonggaran iaitu bagi mereka yang benar-benar miskin kehidupan mereka dikecualikan daripada membuat pembayaran. Pengecualian ini diberikan adalah dengan syarat mengisi borang khas yang disediakan oleh pihak hospital, sementara itu semenjak peraturan ini berjalan pihak hospital juga berkehendakkan pengesahan diri seseorang pesakit itu daripada Wakil-wakil Rakyat ataupun daripada Penghulu-penghulu Mukim dan juga daripada Ketua-ketua Kampung bagi mengesahkan seseorang pesakit itu benar-benar dhaif keadaannya. Keadaan ini telah berjalan dengan begitu baik dan tidak menimbulkan masalah kepada orang ramai. Mereka berpuas hati kerana untuk mendapatkan surat-surat daripada Wakil-wakil Rakyat, daripada Penghulu-penghulu dan juga daripada Ketua-ketua Kampung tidaklah begitu susah kepada mereka, tetapi waktu akhir-akhir ini ada terdapat hospital-hospital, terutamanya Hospital-hospital Besar yang telah tidak menerima surat-surat akuan daripada Wakil-wakil Rakyat, daripada Penghulu-penghulu dan juga daripada Ketua-ketua Kampung ini, bahkan ada pihak orang ramai yang telah menyampaikan kepada saya bahawa surat akuan yang dikeluarkan oleh Wakil-wakil Rakyat dan juga lain-lain pihak yang saya sebutkan tadi telah dikoyak di hadapan pesakit dan dimasukkan ke bakul sampah. Perbuatan ini sangatlah

mengeciwakan hati pesakit-pesakit yang datang daripada golongan-golongan yang dhaif ini. Pihak hospital tidak menerima surat-surat tersebut bahkan mereka mahu tiap-tiap pesakit hendaklah mendapat pengesahan daripada Jabatan Kebajikan Masyarakat.

Masalah ini telah menimbulkan kerumitan orang-orang kampung dan juga ini akan menjadi satu beban tugas baru kepada Jabatan Kebajikan Masyarakat di daerah-daerah. Jabatan Kebajikan Masyarakat yang tidak mempunyai cukup kerani dan kakitangan tidak akan mampu melayan orang ramai yang berkerumun menemui mereka untuk mendapatkan pengesahan keadaan hidup seseorang untuk mendapatkan rawatan hospital. Apakah pihak hospital sudah tidak percaya kepada Wakil-wakil Rakyat yang telah dipilih dan diberikan kepercayaan oleh orang ramai, begitu juga kepada Penghulu-penghulu, kepada Ketua-ketua Kampung yang menjadi agen kepada Kerajaan di peringkat mukim dan juga di peringkat kampung.

Saya harap Kementerian Kesihatan janganlah membiarkan perkara yang seperti ini berlaku, jangan dibiarkan pihak Pentadbir Hospital-hospital yang melaksanakan tanggungjawab dan dasar Kerajaan menjalankan tugas yang boleh menyusahkan rakyat dan yang boleh menimbulkan kemarahan rakyat kepada Kerajaan.

Saya mencadangkan supaya Kementerian Kesihatan membuat satu arahan baru yang lebih memberi kesan yang lebih tegas untuk mendapatkan kemudahan kepada orang ramai di dalam urusan-urusan perubatan dan rawatan, sama ada di hospital-hospital Besar atau di Hospital-hospital Daerah dan Hospital Desa.

Tuan Pengerusi, saya sentuh sedikit mengenai Maksud Pembangunan 36, muka surat 404, Butiran 2—Perkhidmatan Kesihatan Luar Bandar.

Saya bangkitkan di sini ialah mengenai Klinik-klinik Bidan dan juga Klinik-klinik Desa. Ini adalah satu perkhidmatan yang amat mustahak iaitu Klinik Bidan mestilah mendapat perhatian yang berat oleh pihak Kementerian Kesihatan memandangkan peratus kelahiran bayi di kawasan luar bandar telah meningkat begitu tinggi. Usaha-usaha Kerajaan untuk menempatkan bidan-bidan di tiap-tiap kampung hendaklah dilipatgandakan. Saya menimbulkan ini kerana di kawasan saya masih ada kampung-kampung yang belum ditempatkan Bidan-bidan Kerajaan dengan alasan bahawa kampung tersebut bilangan penduduknya kurang daripada 500 orang, sedangkan kampung tersebut terletak di pedalaman yang jauhnya dua batu atau tiga batu dari kawasan jalan raya.

Saya berikan contohnya iaitu sebuah kampung yang bernama Kampung Cangkat Banjar dan banyak lagi kampung-kampung lain yang sama tarafnya dengan kampung ini. Bila tiba masa seseorang ibu hendak mendapatkan perkhidmatan Bidan, maka terpaksa si suami mencari Bidan di kampung yang berhampiran kerana di kampung itu tidak ada.

Saya mencadangkan supaya pada tiap-tiap kampung yang seperti ini walaupun bilangan penduduknya tidak mencukupi 500 orang hendaklah disediakan seorang Bidan Kerajaan supaya perkhidmatan ini dapat dinikmati bersama oleh seluruh ibu-ibu dan juga keluarga-keluarga yang terdapat di kawasan-kawasan luar bandar ini.

Begitu juga berlaku dengan menempatkan bidan-bidan ini ada kampung yang dibekalkan bidan tetapi

diletakkan di klinik kampung yang lain kerana di kampung di mana ia ditugaskan tidak ada kliniknya. Ini juga menimbulkan masalah dan kesusahan kepada penduduk-penduduk yang memerlukan perkhidmatan ini. Kalau sekiranya di satu-satu kampung ini tidak ada klinik, maka bolehlah diadakan klinik sementara dengan menyewa rumah-rumah yang terdapat di kampung tersebut.

Tuan Pengerusi, berhubung dengan ini juga saya akan berikan satu contoh di mana pembinaan klinik-klinik yang dibuat di kawasan-kawasan desa ini walaupun kita begitu bangga kerana begitu banyak sudah klinik-klinik didirikan, tetapi ada sedikit perkara yang perlu diambil perhatian oleh Kementerian Kesihatan, iaitu ada pembinaan klinik yang tidak siap, terbengkalai dan keadaan ini dibiarkan berlarutan-larutan dan bertahun-tahun. Seperti di kawasan saya di sebuah kampung yang bernama Telok Perang, sebuah klinik telah pun dimulakan pembinaannya tetapi terbengkalai separuh jalan, iaitu sejak tahun 1980 hinggalah ke hari ini. Ini satu keadaan yang menghairankan penduduk-penduduk di kampung tersebut. Kelalaian pihak pentadbiran ini akan menjejaskan nama baik Kerajaan yang mengamalkan pentadbiran yang bersih, cekap dan amanah. Jadi perkara seperti ini juga perlulah kita ambil tindakan yang segera.

Yang akhir sekali, Tuan Pengerusi, di bawah Kepala yang sama, iaitu berkenaan dengan kereta-kereta ambulan. Bekalan kereta-kereta ambulan yang disediakan untuk Hospital-hospital Desa, bahkan Hospital-hospital Daerah juga sangatlah tidak mencukupi.

Misalnya di Hospital Desa Changkat Melintang, Parit hanya mempunyai dua buah ambulan sahaja, itu pun selalu berlaku kerosakan.

Tetapi yang menjadi hairan kepada kita ialah kereta-kereta ambulan ini begitu banyak dibiarkan tersadai, rosak yang selalu kita dapat lihat di Hospital-hospital Besar ataupun di Hospital-hospital Daerah tersadai begitu sahaja tidak diperbaiki. Tidakkah ini satu keadaan yang merugikan wang Kerajaan? Daripada dibiarkan kereta-kereta ambulan ini rosak dan tidak digunakan, adalah lebih baik diperbaiki; diperbaiki dengan erti kata yang sempurna supaya kereta-kereta itu benar-benar dapat digunakan oleh Jabatan ataupun oleh Hospital bagi menjalankan perkhidmatannya kepada orang ramai dan juga kepada peristiwa-peristiwa yang memerlukan bantuan daripada ambulan ini. Kalau sekiranya kereta-kereta itu telah dibaiki dengan sempurna bolehlah dihantar ke Hospital-hospital Desa, Hospital-hospital Daerah yang kekurangan dengan bekalan ini. Inilah satu cara untuk mengatasi masalah kekurangan ambulan. Daripada kita beli yang baru menelan belanja yang beratus ribu ringgit, lebih baiklah dibaiki yang telah rosak dan digunakan dengan begitu baik, tetapi biarlah dibaiki dengan begitu sempurna sekali.

Tuan Pengerusi, itulah dua tiga perkara yang ingin saya kemukakan kepada Kementerian ini supaya tindakan-tindakan dan juga perhatian yang berat dilakukan terhadap masalah-masalah yang dihadapi oleh penduduk-penduduk negara ini, terutamanya yang mengharapkan perkhidmatan yang sempurna daripada Kementerian bagi penduduk-penduduk di kawasan-kawasan desa dan luar bandar.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Setapak.

3.55 *ptg.*

Tuan Mohammad Idris bin Mohammad Basri (Setapak): Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh

Maksud Bekalan 36, Kementerian Kesihatan, di bawah tajuk Perkhidmatan Ikhtisas, Butiran 2900, di bawah Program Pentadbiran. Perkara yang saya ingin memperkatakan di sini ialah berkenaan Pentadbiran Pembedahan Mayat (Post-Mortem).

Apa yang kita ketahui ialah bahawasanya semua orang Islam tidak menghendaki pembedahan mayat dilakukan kepada si mati. Sekiranya seorang Islam itu meninggal dunia, waris atau pihak keluarga si mati ini pada lazimnya akan cuba sedaya upaya menentang apa sekalipun pembedahan mayat, sungguhpun kematian itu terletak di bawah kes-kes Polis.

Sebagai orang Islam, waris atau keluarga si mati itu tidak mengizinkan sebarang pembedahan mayat dilakukan kepada si mati itu kerana ini ialah suatu penyiksaan mayat mengikut Islam. Malangnya, sebagai sebuah negara yang sudah merdeka masih mempunyai undang-undang mengenai pembedahan mayat (post-mortem). Sudah 26 kali kita menyambut Ulang Tahun Kemerdekaan kita dan kita masih menggunakan undang-undang berkaitan dengan pembedahan mayat yang kita warisi daripada zaman pemerintahan Inggeris tanpa apa-apa pindaan atau perubahan bagi menyesuaikan dengan kehendak rakyat Malaysia umumnya dan bagi kaum Muslimin khususnya.

Negara kita masih memakai undang-undang pembedahan mayat yang digubal oleh pemerintahan British secara bulat-bulat (in toto). Undang-undang pembedahan mayat ini adalah termaktub dalam Seksyen 331 Kanun Acara Jenayah.

Di sini saya hendak mohon izin, Tuan Pengerusi, untuk menyebutkan dalam bahasa Inggeris kerana ianya digubal dalam bahasa Inggeris.

Seksyen 33 (1):

- “(i) Upon receiving the information referred to in the last preceding section, a Government Medical Officer shall, as soon as practicable, make a post-mortem examination of the body of the deceased;
- (ii) The Medical Officer, if it is necessary in order to ascertain the cause of death, shall extend the examination to the dissection of the body and an analysis of any portion thereof any may cause any portion thereof to be transmitted to the Institute of Medical Research.”

Seksyen ini digunakan apabila terdapat kes-kes kematian yang telah menjadi kes-kes Polis. Amalan biasa yang.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, saya ingat perkara itu bukan di bawah Kementerian Kesihatan, tetapi di bawah Kementerian Dalam Negeri. CPC yang dibaca itu di bawah Kementerian Dalam Negeri.

Tuan Mohammad Idris bin Mohammad Basri: Terima kasih, Tuan Pengerusi. Amalan biasa yang dilakukan oleh pihak Polis, sebaik-baik sahaja mayat ini sampai ke bilik mayat ialah.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, minta jangan diteruskan. Jikalau sekiranya diteruskan, itu tak bersangkutan dengan perkara-perkara yang sedang dibincangkan, iaitu berkenaan dengan butir-butir Kementerian Kesihatan.

Tuan Mohammad Idris bin Mohammad Basri: Terima kasih. Bagi waris dan saudara mayat seorang Islam, mereka sudah tentu tidak mahu mayat saudara mereka dibedah oleh kerana ini ialah satu penyiksaan kepada mayat. Pada orang Islam, kematian

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, saya tak membenarkan Yang Berhormat meneruskan kerana perkara itu bukanlah di bawah Kementerian Kesihatan, tetapi di bawah Kementerian Dalam Negeri, iaitu CPC di bawah Kementerian Dalam Negeri.

Tuan Mohammad Idris bin Mohammad Basri: Terima kasih. Tuan Pengerusi, saya tidak akan sentuh tentang apa yang telah diterangkan oleh Tuan Pengerusi tadi, tetapi yang paling mustahak ingin saya sambung ialah bahawa kematian yang berlaku disebabkan oleh kemalangan khasnya kemalangan jalan raya dan beberapa kemalangan yang lain seharusnya mendapat perhatian yang utama bagi pihak Kementerian supaya mayat-mayat orang Islam khasnya tidak dibedah mengikut yang telah saya perkatakan. Sekian, terima kasih.

4.01 ptg.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamad (Pasir Puteh): Tuan Pengerusi, saya bangun untuk bercakap dalam B. 36, Kementerian Kesihatan, Program (2) dan Program (3) iaitu Perkhidmatan Kesihatan Awam dan juga Perkhidmatan Rawatan Perubatan. Dalam Perkhidmatan Kesihatan Awam, Kementerian ini mendapat sebanyak \$214.1 juta dan didapati peruntukannya dalam tahun 1984 ini lebih sebanyak \$23.9 juta. Begitu juga dalam Perkhidmatan Rawatan Perubatan telah diberikan peruntukan sebanyak \$575.4 juta dan didapati kelebihan sebanyak \$43.8 juta dan ini

membuktikan bahawa Kerajaan mengambil berat di dalam masalah kesihatan.

(Tuan Shamsuri bin Md. Saleh
mempengerusikan Jawatankuasa)

Tuan Pengerusi, setelah beberapa kali kita bincang masalah kesihatan dan juga soalan-soalan yang dikeluarkan mengenai masalah kekurangan doktor. Masalah kekurangan doktor terjadi disebabkan oleh ramainya doktor-doktor ini meletak jawatan dan membuka klinik persendirian. Jadi, bagi mengatasi masalah kekurangan doktor ini terutamanya doktor-doktor pakar, saya mencadangkan supaya Kerajaan mengadakan satu Perkhidmatan Kesihatan Nasional (National Health Service) kepada semua doktor-doktor prebet ataupun klinik swasta supaya memberi perkhidmatan percuma ataupun separuh bayaran kepada pesakit-pesakit miskin yang disah atau ditentukan oleh doktor Kerajaan ataupun hospital Kerajaan terutama di dalam mendapat kepakaran daripada doktor-doktor swasta. Sama ada bayaran percuma atau separuh bayaran ini akan ditanggung atau dibayar balik oleh Kerajaan ataupun dengan bayaran yang paling minima atau sebagainya terserahlah kepada kebijaksanaan Kerajaan bagi Kerajaan menyusunnnya.

Cuma cadangan saya ini adalah untuk mengatasi kekurangan doktor yang berlaku ini ataupun kemungkinan di dalam Perkhidmatan Kesihatan Kebangsaan ini juga tiap-tiap klinik swasta akan menetapkan—kemungkinan, akan menetapkan dua hari dalam seminggu untuk memberi perkhidmatan kepada pesakit-pesakit miskin dengan percuma atau dengan separuh bayaran sebagaimana yang saya sebutkan di atas tadi. Ini juga akan menolong Kerajaan di dalam mengatasi kurangnya doktor, dengan

kekurangan orang-orang atau orang-orang kampung pergi menumpu kepada hospital-hospital Kerajaan atau klinik-klinik Kerajaan.

Bagi mengatasi kekurangan doktor juga terutamanya doktor-doktor pakar, saya mencadangkan supaya tiap-tiap doktor swasta mesti dipanggil berkhidmat kepada Kerajaan selama dua ataupun tiga hari dalam seminggu di hospital Kerajaan dengan bayaran atau ganjaran yang berpatutan. Ini juga satu perkara yang boleh kita mengatasi masalah kekurangan doktor dan hari-hari yang selebihnya, empat atau lima hari doktor ini bolehlah menjalankan perubatan secara persendirian di klinik-klinik persendirian. Kemungkinan di antara kedua-dua cadangan ini kepada doktor tertentu bolehlah mereka itu membuat pilihan, doktor-doktor swasta itu akan membuat pilihan sama ada akan membuka klinik dua hari untuk perkhidmatan percuma seperti yang saya sebutkan di atas tadi ataupun berkhidmat di hospital Kerajaan selama dua atau tiga hari dalam seminggu demi untuk memberi pertolongan kepada Kerajaan di dalam Perkhidmatan Kesihatan Kebangsaan yang saya sebutkan tadi. Dengan cara ini saya berkeyakinan dapat kita mengatasi sedikit sebanyak masalah kekurangan doktor dan mengurangkan tumpuan pesakit-pesakit miskin ke hospital-hospital Kerajaan atau klinik-klinik Kerajaan dan kekurangan doktor juga akan dapat diatasi kekurangan ini selain daripada perkhidmatan yang lebih baik dapat ditumpukan apabila pesakit-pesakit kurang datang ke hospital Kerajaan. Perkhidmatan Kesihatan Nasional ini adalah merupakan perkhidmatan yang mulia dan berperni kemanusiaan selain daripada hubungan doktor dengan masyarakat akan bertambah baik.

Sekiranya terdapat keengganan doktor-doktor swasta mendaftar untuk

memberi Perkhidmatan Kesihatan Kebangsaan atau Perkhidmatan Nasional, kemungkinan banyak cara yang dapat dikuatkuasakan, dengan izin, enforce dengan peraturan-peraturan semasa hendak membaharui lesen atau mengadakan syarat kepada semua doktor-doktor swasta ataupun klinik-klinik swasta untuk mengadakan atau untuk mendaftarkan diri di dalam Perkhidmatan Kesihatan Nasional ini.

Satu lagi cara yang telah beberapa kali kita sebutkan untuk mengatasi kekurangan doktor juga iaitu mengswastakan Kelas 1 dan Kelas 2 yang di dalam perkhidmatan doktor sekarang supaya apabila kita swastakan Kelas 1 dan Kelas 2 ini kemungkinan Kerajaan akan dapat menumpu sepenuhnya kepada Kelas 3 dan dengan ini kekurangan doktor juga akan dapat diatasi, kalaulah sekiranya kekurangan doktor itu datangnya daripada sebab terlalu ramai doktor-doktor meletak jawatan ataupun meninggalkan perkhidmatan dengan Kerajaan.

Di dalam perkara itu juga saya suka hendak menyebutkan bahawa kebanyakan doktor-doktor prebet—ini luar daripada yang saya cadangkan tadi, bahkan doktor-doktor di swasta, cuma saya mencadangkan supaya mereka ini hanya mengeluarkan subscription, dengan izin iaitu penentuan jenis ubat dan cara menggunakannya sebagaimana yang dilakukan oleh negeri-negeri maju oleh kerana sekarang kita dapati kebanyakan doktor-doktor prebet ini bukan sahaja memeriksa tetapi membekalkan ubat kepada pesakit-pesakit. Cara ini agak kurang baik walaupun nampaknya menyenangkan kerana doktor itu akan hanya memberi ubat di mana ubat yang ada di dalam simpanannya sahaja. Kalau ubat tidak ada dalam simpanannya tidak diberi kerana tidak ada dalam simpanannya, sudah tentulah

seseorang doktor prebet itu tidak akan mengumpul sebanyak-banyak ubat yang ada, hanya memberi apa yang ada dalam storenya sahaja.

Jadi, dengan mengadakan doktor prebet ini memberi hanya subscriptionnya sahaja ataupun penentuan jenis ubat atau cara menggunakannya adalah lebih baik sebagaimana yang dilakukan oleh negara-negara yang lebih maju supaya kita dapat mengelakkan daripada penggunaan ubat yang tidak sesuai sebagaimana yang kadang-kadang dilakukan oleh setengah-setengah doktor prebet. Dan kadang-kadang dengan secara kita beri ini juga, dengan cara yang ada sekarang kita dapat memberitahu apa jenis ubat yang patut digunakan oleh pesakit kita kerana kadang-kadang kita tahu bahawa ubat itu tidak diberitahu apa jenis ubatnya, hanya balik ke rumah telan, esok tak sembuh, telan lagi, itu sahaja yang kita tahu.

Kalau kita memberitahu kepada pesakit itu, tambahan pesakit-pesakit yang terpelajarlah supaya mereka itu dapat mengelakkan daripada ubat-ubat yang sepatutnya tidak boleh digunakan itu ataupun yang bahaya kepada dirinya.

Selain daripada itu juga kita dapati sekarang ini banyak kita mendapat doktor-doktor kerana kekurangan doktor seperti yang saya sebut tadi. Sebenarnya setengah-setengah tempat terdapat kurang kepercayaan orang ramai kepada doktor kontrak ini. Tambah-tambah pula layanan dan bahasanya, adat resamnya tidak begitu dapat sesuai dengan orang-orang kampung. Misalnya kadang-kadang terdapat juga doktor ini menjalankan pembedahan (operation) walaupun dia sudah tahu yang di hospital itu tidak ada alat untuk operation, tetapi dia menjalankan juga pembedahan menyebabkan terpaksa ada satu tempat yang berlaku yang saya dengar

cerita kata urat perut itu dibubuh dalam plastik dibawa ke tempat lain. Kes ini saya boleh jumpa Menteri Kesihatan untuk menyatakan di mana perkara ini berlaku.

Jadi, kalau doktor daripada luar yang dia ini tidak tahu sama ada alat itu ada atau tidak tetapi menjalankan operation, saya mencadangkan kepada Kementerian Kesihatan supaya menentukan kebolehan dan kepakaran doktor itu dan juga setakat mana kita kata prestasi ataupun performance yang dapat diberi oleh doktor itu sebelum dihantar ke kampung-kampung ataupun di daerah-daerah.

Dengan cara ini sepatutnya doktor-doktor ini bukan dihantar terus tetapi ditempatkan di Kuala Lumpur dahulu, ditempatkan di Hospital Besar Kuala Lumpur di bawah perhatian doktor kita sama ada mereka ini mempunyai performance yang baik kerana cara pendidikan dan pelajaran yang dijalankan di negara mereka adalah tidak sama dengan cara yang kita kehendaki bagi negara kita. Latihan atau dalam perhatian selama setahun patut diletakkan di bawah jagaan Hospital Besar (General Hospital) di Kuala Lumpur atau di Hospital Universiti bagi mereka ini mendapat latihan dan juga dapat mencapai keadaan yang lebih baik.

Selain daripada itu juga saya suka hendak menyebutkan tentang memberi pelajaran kepada orang ramai tentang perhatian ini patut diberi juga kadang-kadang kita tidak ada mempunyai kempen. Misalnya dalam penyakit taun dan juga denggi, kita mengadakan kempen hanya seketika sahaja. Sampai masanya hilang benda itu, dan tidak menjalankan kempen. Sepatutnya lebih baik kita menjalankan kempen supaya memberi pelajaran-pelajaran kesihatan misalnya mengelakkan penyakit lebih baik daripada berubat

(Prevention is better than cure), mohon izin. Dengan cara ini dapatlah rakyat kita ini mengetahui cara mana untuk mengelakkan satu-satu penyakit itu terjadi, dan bukan sahaja penyakit taun dan penyakit demam denggi tetapi penyakit-penyakit lain juga patut kita menjalankan kempen dan memberi nasihat bagaimana cara untuk mencegah sesuatu penyakit itu diadakan. Kempen-kempen seperti ini adalah baik kepada kita dari segi untuk mengurangkan beban kepada Kementerian Kesihatan atau hospital-hospital daripada ramai orang-orang sakit menumpu ke hospital.

Selain daripada itu sekarang ini dalam perkhidmatan kesihatan juga kita dapati banyak tabib-tabib secara tradisional yang wujud sama ada di ibukota ini atau di bandar-bandar terutamanya di Kota Bharu, ada ramai tabib-tabib yang wujud dan kegiatannya saya tidak tahu sama ada Kementerian ini mengadakan kawalan atau tidak. Tetapi mereka ini adalah berlawanan dengan doktor-doktor biasa.

Tabib ini banyak ubat-ubat yang diberinya itu kadang-kadang akan membahayakan. Sebagaimana kita tahu, saya tidak tahu Kerajaan ini mempunyai kawalan dalam perkara ini atau memberi lesen supaya perkara ini dikawal. Banyak misalnya kedai-kedai ubat ataupun yang mempunyai tabib-tabib Cina ataupun Melayu yang menjalankan kegiatan ini.

Ini juga patut kita menentukan bahawa cara perubatan itu adakah sesuai atau tidak. Banyak mereka ini menggunakan ubat-ubat kajian tentang penggunaan ubat sama ada ubat itu baik atau bahaya ataupun tidak baik. Kalau sekiranya ubatan-ubatan mereka itu baik maka perlu diberi bimbingan supaya diperbesarkan dan pihak Kerajaan menggunakan ubat-ubat mereka itu supaya mereka itu dapat meluaskan

pasarannya, beri galakan. Tetapi sebaliknya kalau ubat-ubat itu membahaya, maka tidak sepatutnya kita biarkan mereka ini berleluasa yang boleh membahayakan kesihatan rakyat kita.

Itulah sahaja di antara perkara yang saya hendak menyentuh di dalam Kementerian ini dan saya menyokong bahawa segala peruntukan yang diberi kepada Kementerian ini di dalam bahagian yang saya sebutkan tadi akan mendapat kelulusan.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Seremban.

4.16 ptg.

Dr Chen Man Hin (Seremban): Tuan Pengerusi, di bawah Butiran 1100, Program (1), (a) Pentadbiran Ibu Pejabat Kementerian.

Tuan Pengerusi, tadi kita dengar Ahli Yang Berhormat dari Pasir Puteh ada bercakap berkenaan dengan kekurangan doktor, saya pun hendak menambah sedikit berkenaan dengan lain aspek.

Tuan Pengerusi, masalah ini ialah satu masalah yang sudah lama. Dua tahun dahulu saya pun ada bercakap dalam Parlimen ini berkenaan hal kekurangan doktor. Dan nampak saya keadaan sudah dirosakkan dan lebih hebat lagi oleh sebab mendengar daripada sources yang boleh dipercayai masalah kekurangan ialah 55%. Ini nyatalah dalam hospital-hospital dalam negara kita sungguhpun ada 100,000 tempat untuk doktor-doktor kita ada 500 orang doktor, yang bermakna kurang setengah.

Ini menunjukkan masalah ini sangat mustahak dan boleh membahaya dan merosakkan, memburukkan perkhidmatan perubatan di negara kita. Misalnya di hospital-hospital dan di luar bandar di mana kita mesti mahu lebih doktor, misalannya oleh

sebab ada kekurangan doktor tidak cukup doktor lagi di bandar ataupun di luar bandar. Di hospital-hospital di Pulau Pinang, di Kuala Lumpur ataupun di Seremban, di mana-mana pun juga kita nampak tiap-tiap hari di klinik aut-patient ada banyak orang, sesak, dan pesakit-pesakit mahu tunggu berapa jam apabila mahu jumpa doktor, dan juga bukan sahaja patient-patient sangat susah tetapi doktor sendiri pun susah.

Doktor-doktor pun work loadnya sangat lebih, sangat berat dan dia tidak boleh ada concentrate oleh sebab sangat banyak kes mahu attend to, dengan izin. Apa sebab kekurangan doktor? Banyak sebab, di dewan ini kita ada dengar beberapa kali oleh sebab dalam perkhidmatan perubatan tidak mencukupi syarat-syarat, ada conditions yang sesuai.

Specialist-specialist atau doktor-doktor pakar telah keluar oleh sebab kemahirannya tidak digunakan dan doktor-doktor yang junior atau yang rendah pun keluar apabila dia sudah habiskan dia punya National Service, Perkhidmatan Nasional, dan selepas itu oleh sebab tidak ada facilities untuk melanjutkan dia punya medical education. Inilah banyak faktor-faktor.

Kita nampak beberapa bulan dahulu ada 1,200 junior doctors, oleh sebab tidak puas hati, mereka ada ambil tindakan "work to rule" atau "go slow". Ini membuktikan masalah ini sangat besar dan diharap Kementerian Kesihatan ini akan menumpukan perhatian kepada hal ini.

Sungguhpun Kerajaan ada beri sedikit tambahan gaji mereka, lain-lain faedah masih tidak sesuai, elaun-elaun tak cukup dan juga seperkara lagi mereka dikehendaki bekerja dalam masa yang panjang untuk junior doctors—terpaksa bekerja bukan sahaja 12 jam, tetapi hingga 24 jam

dan ada kalanya 48 jam terus-menerus. Ini adalah satu keadaan yang tidak sesuai. Diharap Kementerian Kesihatan akan mengambil tindakan yang sebaik-baiknya untuk mengatasi masalah ini.

Saya juga ingin bercakap sedikit berkenaan isteri-isteri asing (foreign wives) iaitu ada beberapa ramai isteri asing yang datang dengan suaminya daripada lain-lain tempat, daripada negara lain, oleh sebab mereka ada kelulusan bidang kedokteran, mereka hendak berkhidmat kepada negara kita. Tetapi malangnya sampai hari ini isteri-isteri asing itu pun tidak diterima oleh Kerajaan, sungguhpun negara kita sangat kekurangan doktor. Saya tidak faham apa sebabnya. Saya dengar pihak Kabinet sudah meluluskan dan sudah bersetuju kita employ doktor-doktor isteri asing itu. Tetapi perkara ini sudah sampai kepada Jabatan Perkhidmatan Awam dan sampai sekarang ini tidak ada apa-apa tindakan dan cadangan yang sesuai dan doktor-doktor asing itu pun sampai sekarang pun terpaksa menunggu kelulusan berkhidmat di negara ini. Saya berharap Yang Berhormat Menteri Kesihatan dapat mengambil perhatian perkara ini dengan secepatnya dan memberi peluang kepada "foreign wives" atau isteri-isteri asing itu.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat, perkara isteri asing itu, Ahli Yang Berhormat boleh bangkitkan dalam peruntukan bekalan Kementerian Dalam Negeri kerana perkara ini melibatkan Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri.

Dr Chen Man Hin: Tetapi saya bercakap berkenaan kekurangan doktor.

Tuan Pengerusi: Ya, oleh sebab itu saya benarkan juga tetapi lebih baik Ahli Yang Berhormat bangkitkan

semasa kita membahaskan peruntukan Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri. Sila teruskan.

Dr Chen Man Hin: Dan juga saya pun mahu tahu daripada Menteri berkenaan adakah pegawai-pegawai Kementerian pergi beri maklumat, beri circulars atau notis-notis kepada "medical students" di luar negeri yang sekarang kebanyakannya sedang melanjutkan pelajaran di United Kingdom, Australia atau di Kanada. Beritahu kepada mereka, negara kita ada kekurangan doktor, kalau mereka sudah lulus atau graduated, boleh kita jemput mereka balik berkhidmat di negara kita.

Saya dapat tahu beberapa ramai "Medical students" di luar negeri sampai sekarang tidak faham masalah ini dan ada satu khabar angin (rumours) mengatakan negara kita tidak berkehendakkan mereka sebab mereka tidak mendapat kelulusan tertentu dalam negara khususnya oleh sebab mereka tidak mendapat atau sudah terlepas peperiksaan MCE/SPM. Tetapi oleh sebab negara kita sekarang kekurangan doktor dan mereka itu pun rakyat negara kita juga, saya harap Kerajaan kita akan mengambil langkah-langkah yang sesuai untuk memberitahu "medical students" kita di luar negeri balik ke negara kita yang kekurangan doktor dan berkhidmat di sini.

Dan akhirnya, Tuan Pengerusi, ada satu point lagi apa sebab kebanyakan doktor Kerajaan keluar dan masuk ke dalam private sectors atau pergi ke lain-lain tempat ialah kekurangan peluang, tidak ada satu "post graduate training system". Dan sungguhpun ada dua-tiga disiplin di Universiti Hospital atau Universiti Kebangsaan tetapi masih banyak lain-lain disiplin yang tidak ada post-graduate course di sini dan doktor-doktor yang hendak atau mahu membuat Post-Graduate Diploma telah terpaksa pergi ke luar

negeri misalnya ke United Kingdom atau Australia sedangkan dalam soal ini kalau mahu pergi belajar ke luar negeri, mereka mesti mengeluarkan wang belanja yang banyak dan pertukaran wang asing kita akan banyak hilang dan juga doktor-doktor itu mesti mendapat kebenaran "leave" atau cuti belajar daripada Kerajaan dan perkara ini sangat susah dapat kelulusan. Saya berharap Kementerian berkenaan akan mengambil perhatian berkenaan perkara ini.

Selain dari itu kita mesti ada satu sistem post-graduate. Saya difahamkan ada pegawai daripada Malayan Medical Association (MMA) atau Majlis Perubatan Malaysia ada mencadangkan supaya diadakan satu Board untuk post-graduate studies di mana boleh diadakan representative daripada Universiti Kebangsaan Malaysia, Hospital Universiti, Academy of Medicine, dan College of General Practitioners dan lain-lain kolej dan boleh bincangkan di mana kita boleh tubuhkan satu Board untuk mengadakan post-graduate dan memberi peluang kepada para doktor kita untuk mendapatkan qualification yang lebih tinggi di negara kita dan tak payah pergi ke luar negeri.

Saya mencadangkan, sungguhpun Board ini belum ada ditubuhkan, kita ada Hospital Umum yang besar di Pulau Pinang, Kuala Lumpur, Ipoh, Melaka, Seremban, Johor Bahru dan lain-lain boleh dijadikan post-graduate centre dan ini post-graduate centre di mana tempat boleh beri kemudahan-kemudahan untuk post-graduate studies.

Tuan Pengerusi, pada dua minggu dahulu, ada satu hal iaitu peristiwa kebakaran di Hospital Besar Seremban. Kebakaran ini sangat serius iaitu berlaku pada pukul 2.00-3.00 pagi dan nasib baik seorang

kakitangan Hospital itu nampak kebakaran itu sebelum menjadi sangat besar kebakaran itu dan dia bunyikan alarm dan kakitangan yang lain ambil tindakan cara-cara menyelamatkan patients, panggil kereta bomba dan kerana kereta bomba datang dengan cepat, maka kebakaran itu telah dapat dikawal. Saya rasa kalau kakitangan berkenaan itu tidak nampak kebakaran itu, maka kebakaran itu boleh membahayakan patients yang duduk di lain-lain ward. Kebakaran itu berlaku di tingkat 4 dan oleh kerana kebakaran itu sangat besar, lain-lain patients yang duduk di atas sampai 5-9 tingkat tidak boleh diselamatkan.

Saya sendiripun ada melawat Hospital itu dan nampaknya Hospital itu tidak ada "fire detection devices", di mana kalau ada habuk kebakaran dia start bunyi alarm, jangan tunggu sampai ada kakitangan lalu di sana dan nampak kebakaran itu. Saya harap Menteri berkenaan pergi siasat hal ini dan saya harap boleh diadakan satu "fire detection" di Hospital Besar Seremban. Sebenarnya hospital itu bukanlah lama, Hospital baru, 8-10 tahun tetapi alat amaran kebakaran sangatlah perlu dipakai, kalau tidak di masa yang akan datang, kalau ada satu kejadian kebakaran, itu boleh membahayakan para pesakit atau patients.

Akhirnya, Tuan Pengerusi, saya mahu cakap satu, dua hal berkenaan Majlis Perubatan Malaysia atau Malaysian Medical Council.

Saya dapat komplek aduan daripada doktor-doktor MMA di mana sungguhpun dia ada buat rayuan atau aduan kepada MMA berkenaan indiscipline dengan doktor-doktor di swasta dan di lain-lain tempat tetapi Majlis Perubatan Malaysia tidak ada ambil tindakan. Oleh sebab itu, kita nampak dalam suratkhbar berbagai doktor ada beri false sick certificate dan dicover oleh Pembantu Hospital

"Hospital Assistant". Ini tidak baik. Saya harap Majlis Perubatan Malaysia mengambil tindakan yang positif. Orang kata Majlis ini satu tahun barangkali ada mesyuarat satu, dua sahaja dan tidak ada gigi, kuasa untuk mengambil tindakan. Kalau tidak ambil tindakan, tidak ada guna doktor-doktor patut berdisiplin dihebatkan. Kalau kita mahu disiplin doktor-doktor di kalangan doktor di swasta atau di hospital atau di mana bagi melindungi rakyat (to protect the people) bukan sahaja imej doktor-doktor sendiri tetap melindungi rakyat oleh sebab kalau ada doktor-doktor yang indiscipline dia beri malpractice dan lain-lain ini beri kesusahan kepada rakyat.

Itulah sahaja, Tuan Pengerusi dan saya ucapkan terima kasih.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Pasir Mas.

4.32 ptg.

Wan Ibrahim bin Wan Abdullah (Pasir Mas): Tuan Pengerusi, saya bangun bagi membahaskan Maksud Bekalan 36, Kementerian Kesihatan, Butiran 1100, Program (3), muka surat 383.

Tuan Pengerusi, perkhidmatan kesihatan di bandar-bandar besar di Malaysia kita ini, saya rasa adalah boleh kita katakan sebagai sudah memuaskan kita semua. Ini semua adalah disebabkan oleh banyaknya hospital-hospital yang didirikan di bandar-bandar besar di Malaysia, kelengkapan-kelengkapan yang disediakan sudah agak mencukupi dan ditambah lagi dengan ramainya doktor-doktor swasta yang berminat untuk mendirikan klinik-klinik mereka di bandar-bandar besar. Tetapi keadaan yang serupa ini sebenarnya tidak berlaku di negeri-negeri yang disebutkan sebagai negeri yang mundur. Lebih-lebih lagi keadaan ini berlaku di luar bandar negeri-negeri

yang tersebut. Kalau di Kuala Lumpur, Pulau Pinang, Ipoh dan sebagainya terdapat banyak klinik-klinik swasta yang membuka perkhidmatan mereka hingga sampai 24 jam. Tetapi bagi orang-orang yang tinggal di luar bandar kemudahan-kemudahan untuk mendapatkan rawatan perubatan seperti ini sebenarnya tidak ada.

Saya merasa bahawa ada suatu yang tidak kena dalam pembahagian khidmat kesihatan ini di antara rakyat dalam negara kita ini. Orang-orang kampung atau orang luar bandar sudahlah mereka ini pendidikan kesihatan mereka tidak tinggi; kadang-kadang suatu yang kita rasa tidak patut di buat, mereka buat. Atau sesuatu yang patut mereka jaga, mereka tidak jaga, yang menyebabkan mereka ini senang atau terdedah dengan segala rupa penyakit. Sedang perkhidmatan kesihatan kepada mereka yang diberi oleh Kerajaan adalah kurang, amat kurang kalau dibandingkan dengan perkhidmatan yang terdapat di bandar-bandar.

Dalam ucapan dasar baru-baru ini, saya menyentuh sedikit mengenai kadar doktor-doktor yang dihantar ke luar bandar ke negeri-negeri yang mundur. Lagi sekali saya mengulangi bahawa keadaan seperti ini saya minta perhatian berat Kementerian Kesihatan. Kalau di bandar kita dapati satu orang doktor bagi 1,000 orang penduduk tetapi di luar bandar tiap-tiap negeri yang saya sebutkan, yang disebutkan oleh Kerajaan sebagai negeri-negeri yang mundur kadar ini adalah satu bagi 7,000. Jadi perbezaan satu dengan 1,000 dan satu dengan 7,000 adalah amat jauh. Saya mengemukakan perkara ini untuk mendapat perhatian Kementerian Kesihatan supaya keadaan yang tidak sama rata dalam perkhidmatan kesihatan ini dapat perhatian berat daripada Kementerian Kesihatan.

Di Kelantan, umpamanya hospital-hospital daerah, rata-rata tiap-tiap hospital daerah hanya mempunyai dua orang doktor, sedangkan mereka ini juga terpaksa melawat ke pusat-pusat kesihatan kecil. Satu daerah tidak kurang penduduknya daripada 80,000 atau mana-mana daerah yang lebih besar sampai 100,000 penduduk. Jadi, kalau dua doktor berkhidmat bagi 100,000 penduduk adalah amat menyedihkan sekali. Jadi tidak hairanlah kalau apabila rakyat bersungut ketika pergi mendapat rawatan bahawa doktor hanya memeriksa mereka di antara 30 ke 60 saat sahaja, kemudian memberi ubat kepada mereka. Seolah-olah doktor itu begitu arif tentang penyakit yang dihidapi oleh seorang pesakit. Bila mereka balik ke rumah mereka makan ubat yang kadang-kadang mungkin kerana pemeriksaan yang begitu singkat menyebabkan lain sakit lain ubat yang diberi. Kita tidak salahkan doktor dalam soal ini mereka terpaksa menghabiskan pesakit-pesakit yang ramai yang datang hendak berjumpa doktor di pusat kesihatan kecil ataupun di hospital daerah.

Tuan Pengerusi, saya faham bahawa memang negara kita ini kekurangan doktor. Kita mengharapkan dengan siapnya bangunan hospital Kota Bharu yang hampir siap sekarang ini boleh menambahkan lagi pusat latihan bagi doktor yang selama ini ada dua dan akan bertambah menjadi tiga dan saya rasa ini akan boleh menampung keadaan-keadaan yang saya sebutkan tadi. Tetapi walau macammana pun, yang penting bagi saya, bukan soal ramai atau tidak ramainya doktor tetapi yang pentingnya ialah pembahagian sama rata dalam mendapat perkhidmatan kesihatan ini. Itu yang penting sekali.

Saya sebut lagi sekali di Kelantan bahawa hanya ada 112 orang doktor bagi hampir 900,000 orang penduduk. Saya tidak tahu mengapa tidak

dihantar doktor yang lebih ramai ke Kelantan, adakah Kelantan kerana negerinya mundur yang menyebabkan doktor-doktor tidak begitu suka berkhidmat di Kelantan atau di luar bandar di negeri Kelantan atau negeri-negeri yang mundur itu tadi.

Bagi mengatasi perkara ini, saya menyarankan dua perkara.

Pertama, Kerajaan hendaklah menyusun semula quota perkhidmatan doktor-doktor ini dan menghantar ke tempat-tempat yang dirasakan perlu. Sebenarnya di bandar ini, kalau Kerajaan tidak menempatkan ramai doktor-doktor Kerajaan pun tidak apa, macam di Kuala Lumpur ini sendiri, sebab saya tengok di segenap jalan, di mana cerok ada klinik-klinik swasta dan orang-orang di Kuala Lumpur dan dibandar besar ini tidak kira soal duit, soalnya perkhidmatan dapat diterima dan mereka bayar. Tetapi di tempat-tempat yang kurang maju yang saya katakan tadi di mana pendidikan kesihatan kurang atau rendah, mereka ini kalau doktor tidak pergi ke rumah atau doktor tidak pergi ke kampungnya, dia sakit sedikit-sedikit, dia tidak peduli; sudah berat, baharulah dibawa ke hospital. Ini lebih menyusahkan doktor-doktor itu sendiri. Jadi, dengan sebab itu patutlah dihantar doktor-doktor itu lebih ramai ke kawasan-kawasan di luar bandar.

Lagi satu saya sarankan untuk menggalakkan doktor-doktor swasta ini membuka klinik-kliniknya di luar bandar.

Saya tahu setiap orang doktor membuka klinik untuk mendapat untung. Jadi, mereka mencari kawasan-kawasan yang orangnya ramai di bandar-bandar dan sebagainya. Untuk mengatasi perkara ini, kita harus mengadakan satu skim apa yang hendak dinamakan skim itu terpulanglah kepada Kerajaan. Tetapi skim ini kalau kita namakan skim

galakan pun boleh di mana Kerajaan umpamanya mengecualikan Cukai Pendapatan kepada mana-mana doktor yang hendak membuka kliniknya di luar bandar. Dalam tempoh 5 atau 10 tahun kita kecualikan Cukai Pendapatan. Ini merupakan skim galakan supaya doktor-doktor itu tertarik, sambil berkhidmat kepada orang ramai, ia juga mendapat sedikit kemudahan atau keistimewaan daripada Kerajaan hasil dari pengurbanannya sendiri.

Saya rasa klinik-klinik yang dibina oleh Kerajaan di luar-luar bandar boleh digunakan oleh doktor-doktor swasta ini ketika habis tempoh kerja bagi klinik-klinik itu. Ertinya doktor boleh pergi menumpang di bangunan-bangunan klinik Kerajaan dalam masa-masa tidak bekerja. Kita beri segala kemudahan kepada doktor-doktor swasta yang hendak membuka klinik mereka, hendak membuat perkhidmatan kesihatan kepada penduduk luar bandar. Namakanlah apa skim tetapi itulah maksudnya untuk menarik doktor swasta. Selain daripada menghantar doktor-doktor Kerajaan ke luar bandar tetapi juga untuk menarik minat doktor-doktor swasta membuka klinik mereka di kampung-kampung atau di luar bandar.

Perkara yang kedua, yang saya hendak sebutkan ialah Butiran 1100, Program (6), muka surat 384.

Sekarang ini satu peraturan telah dibuat di hospital, barangkali di semua hospital-hospital besar Kerajaan di mana cara pembahagian ubat dengan menggunakan kopon. Barangkali tujuan ialah supaya orang-orang yang pergi dulu dapat dahulu, yang datang kemudian, akan dapat kemudian. Tetapi dari peraturan yang digunakan ini, saya perhatikan beberapa kali saya pergi ke hospital yang dahulunya pembahagian ubat itu lebih cepat, sekarang ini makin lambat. Satu

peraturan baharu dibuat sekurang-kurangnya saya rasa sepatutnya lebih bagus daripada peraturan yang sudah dijalankan. Tetapi saya nampak peraturan baharu yang dibuat ini lebih menyusahkan. Seorang yang pergi mendapatkan ubat, kena dapatkan kopon dahulu, tunggu pekerja-pekerjanya mengambil ubat, masukkan ke dalam botol kemudian panggil si pesakit itu. Adakalanya kadang-kadang sampai 15 minit menunggu pesakit yang ada hanya 15-16 orang sahaja untuk mendapatkan ubat, kalau dahulu kita beratur-queue, saya rasa lebih cepat daripada peraturan yang ada sekarang ini.

Pernah satu ketika hanya ada tiga orang sahaja hendak pergi mengambil ubat, kena pakai kopon juga. Ini satu hal yang ganjil. Tiga orang yang pergi hendak mengambil ubat terpaksa pakai kopon, terpaksa mengikut peraturan. Jadi, saya tidak tahulah di mana tidak kenanya cara ini. Jadi, saya minta Kementerian Kesihatan meneliti peraturan baharu ini di mana tempat yang patut dibaiki supaya peraturan yang kita rasa baik ini boleh berjalan dan memberi lebih kemudahan dan lebih baik daripada peraturan yang telah dilakukan di masa-masa yang lalu. Sekian, Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Kuala Nerus.

4.48 ptg.

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan (Kuala Nerus): Tuan Pengerusi, saya suka bercakap dalam Maksud Bekalan B. 36, Butiran 2700, Program (3) Rawatan Pesakit-pesakit Am.

Tuan Pengerusi, sejak beberapa bulan yang lalu kita di tiap-tiap hospital kesemuanya pesakit-pesakit diperintah supaya membayar bagi mereka yang tidak ada sebarang akuan

daripada seorang yang tertentu mengenai kedudukan kemiskinannya dan sebagainya.

Saya mencadangkan kepada Kerajaan supaya sekiranya dapat dikecualikan kesemua bayaran rawatan pesakit-pesakit Kelas 3 di hospital-hospital apabila ekonomi Malaysia kembali pulih nanti. Perkhidmatan kesihatan adalah dinamakan dalam istilah bahasa Arab "khidmat insanniah" iaitu khidmat peri kemanusiaan. Jadi, apabila kita memandangkan kepada khidmat peri kemanusiaan itu adalah satu kewajipan ataupun budi yang paling besar bagi Kerajaan terhadap rakyat khususnya dalam segi kesihatan. Dan di sinilah bergantung manja ataupun cinta hati dari rakyat kepada Kerajaan. Apabila sahaja dikenakan bayaran walaupun kita tinjau bahawasanya bayaran itu sedikit, tidak banyak akan tetapi apabila dikembalikan kepada makna khidmat insanniah itu sudahlah memberi erti kepada makna yang lebih besar tercetus di dalam hati jiwa rakyat khususnya orang-orang miskin. Ya, memang benar bagi orang-orang yang tidak berkemampuan, dia boleh mengambil surat daripada Wakil Rakyat atau Datuk Penghulu dan sebagainya menunjukkan yang dia itu seorang miskin ataupun tidak berkemampuan, kalaulah misalannya dia berpeluang berjumpa Wakil Rakyat ataupun berpeluang berjumpa Datuk Penghulu. Datuk Penghulu dan Wakil Rakyat dia tidak duduk di rumah sentiasa, dia pun berjalan ke sana kemari dengan urusan dan sebagainya. Maka sakit tidak tunggu Wakil Rakyat, sakit tidak tunggu Datuk Penghulu ada, sakit akan tiba bila-bila masa sahaja. Kecuali bagi pesakit-pesakit yang ditempatkan kepada kelas satu. Ini adalah bergantung kepada mereka yang ada berkemampuan. Kalau sekiranya pihak Kerajaan kekalkan pembayaran-pembayaran ini kepada pesakit-pesakit yang ditempatkan di

hospital pada kelas satu, maka itu kena pada tempatnya, bergantung kepada kemampuan-kemampuan yang mereka berada.

Tuan Pengerusi, sukacita saya menyentuh dalam Butiran 2500, Program (3), muka surat 395, Perkhidmatan Rawatan Perubatan. Jenis-jenis ubat yang diberi oleh doktor kepada pesakit-pesakit didapati tidak sama dengan pesakit yang kelas tiga dengan pesakit yang ditempatkan pada kelas satu. Ubatnya lain-lain. Walaupun jenis sakit itu satu, tetapi ubatnya lain. Rasa saya dalam tentang tempat duduk, bilik dan sebagainya itu tidak mengapa dikelaskan akan tetapi ubat rasa saya tidak patut dikelaskan kerana rasa sakit, pesakit-pesakit rasa sakitnya itu tidak ada beza sakit orang miskin dan sakit orang kaya. Sakit orang berpangkat, sakit orang yang tidak berpangkat sama rasanya. Kalau beraduh, beraduh semuanya. Oleh yang demikian saya mencadangkan ubat disamakan sama ada kelas satu ataupun kelas tiga.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, kalau bercakap fasal ubat, Yang Berhormat kena buka muka surat 384, Program (6) di bawah Kepala Farmasi dan Bekalan. Itu yang mengenai ubat. Muka surat 384, Program (6), itu mengenai ubat.

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan: Terima kasih Tuan Pengerusi. Sekarang izinkanlah saya bercakap sedikit berkenaan Maksud P. 36, Butiran 4 (xvi) Ceraian 12 muka surat 405 iaitu Hospital Besar Kuala Terengganu.

Tuan Pengerusi, mengenai apa yang patut Kerajaan mengambil perhatian tentang Hospital Besar Kuala Terengganu terutama sekali tempat hospital itu sendiri kerana tempat hospital itu sendiri ialah ditubuhkan

sebelum merdeka lagi iaitu masa Jepun lagi tempatnya di situlah, boleh dikata buruk betul. Ketika itu Negeri Terengganu tidaklah maju seperti sekarang ini, tidaklah kesebukan, kesesakan lalu lintas dan sebagainya. Tetapi hari ini sudah menjadi sebok sangat dan jalan rayanya di depan pintu hospital, selalu sangat berlaku di hadapan hospital besar itu accident, berlanggar di hadapan muka pintu hospital, cuma beza, pagar itu sahaja.

Yang keduanya, dikeliling kelalang Hospital Kuala Terengganu itu ialah tempat-tempat yang ditempatkan keindahan-keindahan seperti orang-orang pergi makan angin di tepi-tepi pantai Batu Buruk itulah dan sekarang pula ada pula satu dewan permainan didirikan di situ. Kemudian di samping itu pula hotel, iaitu Pantai Motel. Jadi ertinya di keliling kelalang hospital itu semuanya tempat-tempat gembira-gembira belaka. Jadi orang-orang sakit yang duduk di hospital, jenguk ke kiri dan ke kanan memandang kepada orang segar, terasa dia hina sangat, hiba sangat, orang lain segar yang aku ini duduk terkandas di hospital. Itu akan menambah sakit, dan lagi bising di keliling kelalang hospital besar Batu Buruk itu, bising dengan bermacam bising, keretalah dan sebagainya, maka rasa sayalah, sebab saya sendiri ini bukanlah doktor, jadi rasa saya, kalau saya sakit saya mahu tempat tenang. Kalau bising-bising membawa saya bertambah sakit. Ini saya cakap fasal saya sebab kalau saya cakap misal tentang sakit begini, begini, seolah-olah saya ini doktor.

Kemudian di Hospital Kuala Terengganu itu lagi, didapati bilik-bilik yang ada sekarang tidak mencukupi, katil-katilnya pun tidak cukup. Apabila banyak sedikit orang sakit pernah dibukanya katil-katil daripada kanvas, dibentang di luar kaki lima. Maka saya sendiri pergi

lihat, tengok ketika orang sakit ramai, pernah saya tengok orang sakit diletaknya di tepi kaki lima bilik kerana tidak cukup tempat dan tidak cukup katil. Kain-kain selimutnya pun tidak cukup, lebih-lebih lagi di Hospital Besar Kuala Terengganu itu ditepi laut, kalau sekiranya musim tengkujuh, musim ribut ini sejuk sangat. Jadi orang sakit sejuk tidak cukup kain selimut, itu memang tidak patut. Dengan yang demikian saya mengharap kepada pihak Kementerian Kesihatan mengambil perhatian yang berat terhadap Hospital Kuala Terengganu ini.

Satu lagi ialah persiapan-persiapan dan kelengkapan-kelengkapan yang sepatutnya ada, iaitu pernah berlaku di hospital ini ketika lampu padam iaitu ketika elektrik padam, maka di hospital pun tidak ada api. Pernah terjadi bahawa doktor ada menceritakan kepada saya, sedang dia melakukan pembedahan api padam, nasib baiklah juga katanya saya baru sudah jahit, kalau belum jahit lagi bagaimana saya hendak rayau, bagaimana saya hendak buat kerja. Maka dengan keadaan yang seumpama ini saya mengharap kepada pihak Kementerian Kesihatan supaya di Hospital Kuala Terengganu khasnya dan amnya kepada tiap-tiap hospital mestilah ada generator supaya apabila lampu padam dengan sendirinya boleh dihidupkan generator itu, jadi tidaklah terganggu doktor-doktor hendak buat kerja ataupun hendak beri rawatan dan sebagainya.

Sekian, terima kasih dan saya menyokong Maksud B. 26 Kementerian Kesihatan.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, duduk dahulu. Ada 4 orang lagi yang hendak bercakap. Saya berharap Ahli-ahli Yang Berhormat tolong ringkaskan ucapan itu, kalau boleh pada pukul 5.45

petang saya hendak minta Menteri menjawab. Saya menjemput Ahli Yang Berhormat dari Ipoh.

5.02 ptg.

Tuan Peter Chin Gan Oon (Ipoh): Tuan Pengerusi, saya mahu menyentuh Maksud Pembangunan P. 36 untuk jumlah peruntukan sebanyak \$160,071.840.

Saya dapati bahawa jumlah ini tidak mencukupi kerana ianya tidak termasuk peruntukan yang mencukupi untuk projek-projek kesihatan awam. Seperti wang sebanyak \$40,000 yang diperuntukkan bagi tajuk "Rancangan Mengawal Penyakit Tibi" di bawah Butiran 5, muka surat 406, ianya juga seharusnya ada peruntukan bagi sebuah lagi butiran bertajuk "Rancangan mengawal penyakit yang dibawa oleh air".

Saya merasa sedih bahawa tiada butiran ini di bawah P. 36. Kita semua tahu bahawa jika tercetus penyakit-penyakit yang dibawa oleh air seperti taun, seluruh negara boleh dijangkiti terutamanya di kawasan-kawasan bandar, ia akan berjangkit macam kebakaran liar.

Saya merujuk dengan khasnya kepada ketiadaan sistem pembentungan seperti bandar Ipoh. Kementerian Kesihatan selalunya menjangka Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan supaya menyediakan wang untuk kerja-kerja pembentungan. Saya berpendapat adalah lebih tepat tempatnya tanggungjawab ini dipikul oleh Kementerian Kesihatan oleh kerana sebarang penyakit mesti dicegahi oleh Kementerian Kesihatan.

Tuan Pengerusi, umpamanya di Ipoh air buangan daripada masyarakat yang terdiri daripada najis dan air kotor, dan air buangan industri dilupuskan dengan berbagai cara yang boleh dikatakan tidak sihat. Ini

menjelaskan kesihatan orang ramai dan kecantikan bandar di samping mengotorkan sungai-sungai. Pada ketika ini najis dilupuskan dengan tong dan najis tangki. Air kotor dan air buangan industri dibuang ke dalam sungai-sungai dan anak-anak sungai tanpa pembersihan. Cara pembuangan kotoran keseluruhan memang ada kaitan dengan kesihatan awam, dan boleh menjadi satu faktor menyebarkan penyakit-penyakit seperti polio, hepatitis, taun, demam kepialu, cirit-birit dan lain-lain. Ia juga menjejaskan kecantikan bandar serta mutu kehidupan penduduk. Sejak tahun empat puluhan, sudah ada ura-ura hendak menyediakan pembentungan air kepada bandar tersebut. Dari tahun 1946 hingga 1974, lima laporan telah dijalankan oleh pihak berkuasa atau para konsultan kejuruteraan. Yang terakhir ialah pada tahun 1979 dan kira-kira \$1 juta telah pun dibelanjakan kerana bayaran perundingan. Malahan, peringkat rekabentuk adalah sedemikian rupa tawaran-tawaran kini boleh dipanggil. Malangnya, sejak itu kerja perunding itu kini memungut debu.

Tuan Pengerusi, untuk membiayai skim ini, pihak pelaksana iaitu Majlis Perbandaran Ipoh kena meminjam satu pinjaman daripada Kerajaan Pusat. Pinjaman itu boleh dibayar balik kerana ia boleh diambil balik daripada mereka yang akan menerima faedah daripada skim pembentungan tersebut.

Tuan Pengerusi, saya menggesa Kerajaan Pusat supaya mengambil perhatian terhadap seriusnya masalah itu dan jika kita tidak menyelesaikan masalah ini, saya khuatir satu hari nanti pihak Kerajaan akan menghadapi tercetusnya satu penyakit yang tidak dapat dikawal di Ipoh. Akhirnya pihak Kerajaan kena membelanjakan lebih banyak wang

untuk mengawal penyakit itu daripada membina skim pembentungan tersebut.

Sekian, Tuan Pengerusi, saya adalah menyokong peruntukan yang diberi kepada Kementerian Kesihatan.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Sungai Petani.

5.09 ptg.

Wan Zainab binti M. A. Bakar (Sungai Petani): Tuan Pengerusi, saya suka menyentuh kepada B. 36 muka surat 383, Butiran 1100 Program (2) dan (3).

Tuan Pengerusi, saya berpendapat Kementerian Kesihatan patutlah mewujudkan doktor-doktor pakar di tiap-tiap pusat bandar, di tiap-tiap negeri dan daerah bagi mengurangkan penumpuan ke Kuala Lumpur sahaja dengan cara distribusi. Cara ini memudahkan pesakit-pesakit mendapat rawatan mereka dengan lebih cepat dan tidak menyusahkan berkejar ke tempat yang jauh.

Tuan Pengerusi, satu lagi perkara ialah "abortion", dengan izin, iaitu pengguguran telah dilakukan dengan cara berleluasa oleh klinik swasta, dengan izin, "illegal" iaitu dengan cara haram. Akibatnya terdapat orang yang melakukan ini meninggal dunia dan perbuatan pengguguran ini tidak patut dilakukan dan patut dicegah dan ini akan membahayakan selain daripada berdosa kepada Allah Subhanahu wataala, kepada orang-orang yang melakukan dan orang-orang yang menolong melakukannya. Selalunya perkara ini berlaku sebab kandungan-kandungan itu kebanyakan anak-anak di luar nikah. Adalah amat dukacita bagi kita orang-orang yang melakukan ini lebih takutkan malu sesama manusia daripada takut kepada Allah Subhanahu wataala, kerana perbuatan

menggugurkan anak itu adalah dua kali salah; pertama salah kerana berzina dan kedua salah kerana membunuh manusia di dalam kandungan. Oleh itu pengawasan dan penelitian hendaklah diambil berat oleh pihak Kerajaan.

Tuan Pengerusi, sekarang ini terdapat pesakit-pesakit cacat yang mendapat rawatan di hospital iaitu di hospital-hospital biasa sama dengan orang-orang lain. Ini akan menyusahkan orang-orang dan anak-anak yang cacat mendapat tumpuan yang lebih kepada mereka. Oleh itu saya mencadangkan supaya Kerajaan menubuhkan satu unit khas kepada pesakit-pesakit cacat di tiap-tiap hospital terutama anak-anak yang cacat otak, cacat anggota dan sebagainya supaya tumpuan yang sepenuhnya dalam mendapat kepakaran kepada orang-orang dan anak-anak yang cacat tersebut.

Satu lagi, Tuan Pengerusi, perkara kebersihan. Saya nampak di hospital-hospital iaitu banyak hospital-hospital tidak mengamalkan kebersihan yang sepatutnya. Hospital patut mengamalkan dalam mengujudkan kebersihan ini sebagaimana cogan kata "Kepimpinan Melalui Tauladan" dan menggalakkan rakyat mengamalkan kebersihan. Hospital sendiri akan mencontohi tentang kebersihan ini, terutama kebersihan tandas-tandas yang ada di hospital-hospital dan juga kawasan-kawasan dan tempat-tempat seperti bilik di hospital itu boleh dijadikan contoh. Saya tidak mahu menyebut di manakah hospital-hospital yang berada di dalam keadaan yang tidak bersih. Boleh dikatakan kebanyakan hospital berada di dalam keadaan tidak memuaskan di segi kebersihan.

Misalnya, satu contoh lagi, tempat di tampal poster iaitu poster yang bertulis "Tiada Aedes tiada Denggi" di hospital-hospital. Tetapi di tempat

itu berterbangan nyamuk-nyamuk seolah-olah nyamuk itu boleh membaca poster.

Jadi saya rasa kebersihan ini patutlah diutamakan. Walaupun perkara yang saya sebutkan ini kecil tetapi besar bagi kepentingan orang ramai bagi mewujudkan kepercayaan orang ramai terhadap hospital.

Sekian, saya menyokong Kementerian di atas peruntukannya.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Kepong.

5.13 ptg.

Dr Tan Seng Giaw (Kepong): Tuan Pengerusi, saya mempunyai dua perkara sahaja yang singkat. Maksud Bekalan B. 36, Butiran 1100 Program (2) (a) dan- (b)—Perkhidmatan Kesihatan Awam dan Butiran 1300 Program (4) (a) dan (b).

Tuan Pengerusi, sukaiah saya membangkitkan satu hal mengenai terdapat racun flouride dan arsenic—flouride dan warangan yang ditemui di peri-gi-perigi di Kepong.

Lebih daripada 200 keluarga di Jalan Sekolah, bekalan pasar Kepong pada lima bulan yang lepas kerana saya dan kawan-kawan saya mendapat tahu gigi penduduk-penduduk yang hampir 2,000 orang di situ, giginya bertompok-tompok hitam dan kuning, sebahagian besarnya penduduk-penduduk terutamanya penduduk-penduduk yang lahir di tempat itu. Dan selepas itu saya mendesak, merayu dan akhirnya pihak Perkhidmatan Pergigian ikut saya pergi ke tempat itu dan didapati air peri-gi di kawasan itu mempunyai racun. Racun ini ialah arsenic (warangan) dan flouride.

Kelebihan flouride, Tuan Pengerusi, cuma menjejaskan gigi kita dengan bertompok-tompok kuning dan hitam dan mungkin menjejaskan

tulang kita. Akan tetapi dengan warangan ini boleh menyebabkan kematian dalam masa yang singkat jika termakan dengan banyak. Jika termakan secara sedikit, ia dalam jangka panjang mungkin 10 tahun, 15 tahun ataupun 50 tahun boleh membangkitkan pelbagai penyakit termasuklah barah (cancer) dan penyakit-penyakit kulit yang susah hendak diubati; kerana ada pesakit-pesakit di dalam rawatan di bawah tangan saya sekarang.

Selepas itu saya mendapat tahu mereka tidak ada pili air. Pili air tidak ada langsung walaupun dalam beberapa tahun ini penduduk-penduduk di situ iaitu penduduk-penduduk setingan meminta pili-pili air tetapi tidak dapat. Sekarang pihak Kerajaan kononnya telah berusaha untuk mengadakan pili-pili air. Dan saya dapat tahu juga pihak Kementerian Kesihatan pun ada mengadakan satu Pasukan Petugas untuk menyiasat akan perigi-perigi yang terdapat sekarang dan pihak Kementerian juga ada cadangan bahawa penduduk-penduduk di situ jangan minum air daripada perigi.

Di sini, Tuan Pengerusi, saya hendak menekankan bahawa sayalah yang membangkitkan hal ini sehingga dapat diselidiki pada peringkat permulaannya. Tetapi pihak MCA terutamanya dalam Barisan Nasional ini mempunyai sikap yang lain cuma untuk mempermainkan hal ini.

Tuan Pengerusi: Di kawasan mana Yang Berhormat?

Dr Tan Seng Giaw: Kawasan Kepong.

Tuan Pengerusi: Kawasan Yang Berhormatlah.

Dr Tan Seng Giaw: Ya. Mereka ini mempermainkan hal ini dan ada siar dalam surat khabar dan sebagainya untuk membuat publisiti maruah.

Tetapi ini hal yang serius dengan warangan yang menyebabkan penyakit-penyakit yang serius.

Saya tidak berani membangkitkan hal ini dalam surat khabar, kerana saya takut consequencenya. Dan di sini saya mendesak Kementerian Kesihatan bukan sahaja menubuhkan Pasukan Petugas seperti yang dicatatkan di dalam surat khabar ini untuk maksud publisiti sahaja; yang lebih pentingnya kita hendaklah. . . .

Tuan Tan Kok Hooi: (*Bangun*)

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, ada ahli yang bangun. Ada apa?

Tuan Tan Kok Hooi: Minta penjelasan.

Tuan Pengerusi: Boleh Yang Berhormat beri jalan?

Dr Tan Seng Giaw: Ya.

Tuan Pengerusi: Sila.

Tuan Tan Kok Hooi: Tadi Ahli Yang Berhormat dari Kepong itu kata semata-mata untuk publisiti oleh pihak MCA. Saya ingin tahu apa dia publisiti yang tercatat di dalam paper itu. Dan saya ingin tahu juga tarikh dan apa nama paper itu.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Pengerusi, 10hb Oktober, tahun ini dalam *Malay Mail* dan ada lagi.

Di sini juga laporan-laporan tidak berapa sihat kerana mempermain-mainkan sahaja tidak tahu, tidak faham akan consequencenya. Saya sendiri dalam tempoh lima bulan ini tidak membangkitkan hal ini. Sayalah yang pertama yang tahu tetapi "Lembu punya susu, sapi dapat nama."

Tuan Tan Kok Hooi: Tuan Pengerusi. . . .

Dr Tan Seng Giaw: Silalah duduk dulu, sila ikut Peraturan Mesyuarat.

Tuan Pengerusi: Yang terhormat, sila teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Jadi bukanlah sahaja kita hendak mengadakan Pasukan Petugas untuk publisiti. . . .

Tuan Tan Kok Hooi: (*Bangun*).

Tuan Pengerusi: Minta jalan?

Tuan Tan Kok Hooi: Ya, minta jalan.

Tuan Pengerusi: Ya, sila!

Tuan Tan Kok Hooi: Saya minta beri isi kandungan, tetapi dia tidak bercakap apa, cuma kata publisiti-publisiti macam itu. Apa isi kandungannya, cakaplah sedikit?

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Speaker, isi kandungan banyak. Salah satunya pihak Pemberita ini menanyakan salah seorang penyokong MCA di situ. . . .

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid: (*Bangun*).

Tuan Pengerusi: Ya, Yang Berhormat sila!

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid: Saya minta jalan sekejap.

Tuan Pengerusi: Boleh beri jalan?

Dr Tan Seng Giaw: Ya.

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid: Saya cuma hendak tolong tegur, sekarang ini masa dalam Mesyuarat Jawatankuasa kita tidak boleh panggil Tuan Speaker, tolong tegur wakil Kepong sebenarnya kena panggil Tuan Pengerusi, mungkin wakil Kepong ini tertidur tadi.

Tuan Pengerusi: Tersasul.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Pengerusi, Yang Berhormat dari Matang ini dia berdiri pun tidur juga.

Tuan Tan Kok Hooi: (*Bangun*)

Dr Tan Seng Giaw: Hendak jelas lagi?

Tuan Tan Kok Hooi: Ya.

Tuan Pengerusi: Sila!

Tuan Tan Kok Hooi: Tadi saya dengar apa yang disiarkan dalam akhbar itu. Ahli Yang Berhormat dari Kepong sendiri cakap iaitu penyokong MCA, nampaknya beliau tidak terlibat dengan MCA sebab itu saya mahu dia tarik balik berkenaan tuduhan tadi yang dikatakan publisiti MCA. Sebenarnya mengikut apa yang dia cakap penyokong MCA. Itu lain.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Pengerusi, di sinilah lembu punya susu sapi dapat nama kerana tidak menghirau, mengendahkan langsung kesihatan orang ramai dan keselamatan rakyat. Inilah hakikatnya dia kata di sini kerana pihak penduduk-penduduk itu nampaknya gigi penduduk-penduduk di situ bertompok-tompok dan kemudian dibawa kepada pihak MCA untuk disiasat hal ini. Saya sendiri memujuk dengan berkali-kali untuk membawa doktor gigi itu untuk pergi ke tempat itu. Ini bukti dan banyak lagi di surat-suratkhabar yang lain.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat, duduk! Mengikut Peraturan Mesyuarat 23 (1) berita-berita dalam suratkhabar tidak boleh dibawa ke dalam dewan ini kerana kita tidak tahu betul atau tidak. Peraturan Mesyuarat 23 (1) (i) saya tidak benarkan lagi Yang Berhormat bacakan suratkhabar itu.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Pengerusi, bacaan saya tadi itu diminta oleh Ahli Yang Berhormat dari MCA.

Tuan Pengerusi: Teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Pengerusi, Maksud Bekalan B. 36, Butiran (Kod) 1100 (1) (a).

Pada 26hb Oktober, 1982 saya telah membangkitkan soal doktor-doktor dari luar negeri yang menjadi isteri kepada warganegara Malaysia yang telah pun dibangkitkan oleh Yang Berhormat dari Seremban.

Tuan Pengerusi, semenjak tiga tahun yang kebelakangan ini masalah 36 orang doktor demikian masih belum diatasi dan merupakan sumber kehampaan dan kekecewaan bagi mereka yang terlibat. Kita mesti mengenalpasti di mana letak masalah serta jalan buntu mengatasinya kerana negara kita masih kekurangan 40% doktor-doktor dalam perkhidmatan Kerajaan. Angka ini telah diberi oleh Timbalan Menteri Kesihatan. Persoalan yang timbul adalah siapakah yang paling mampu mengatasi masalah doktor-doktor ini dan apakah pada dasarnya masalah-masalah ini. Mengikut Persatuan Perubatan Malaysia (MMA) keupayaannya hanya terletak pada Menteri Kesihatan dan Kementeriannya dan ini termasuklah Majlis Perubatan Malaysia, dengan izin, Malaysian Medical Council (MMC) adalah jelas bahawa dalam hal ini langsung tiada penyelarasan di antara Kementerian Dalam Negeri dengan Kementerian Kesihatan, kalau adapun tidak diperlihatkan. Ini adalah kerana dalam satu surat bertarikh 22-1-1982 kepada Persatuan Doktor-doktor Perubatan Malaysia (MMA), Kementerian Dalam Negeri telah mengatakan.

Tuan Ismail bin Said: (*Bangun*)

Tuan Pengerusi: Ya, Yang Berhormat.

Tuan Ismail bin Said: On a point of order. 35 (7) seorang Ahli tidak boleh bercakap berkenaan dengan apa-apa berkenaan yang ada dalamnya faedah kewangan yang tepat bagi dirinya. Jadi saya ingin minta ruling daripada Tuan Pengerusi sama ada MMA dan MIC

yang disebut oleh Yang Berhormat daripada Kepong itu sama ada beliau mempunyai kepentingan ataupun tidak.

Tuan Pengerusi: Sila Yang Berhormat.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Pengerusi, saya menyebut dengan hal kekurangan doktor-doktor dan cara-cara untuk mengatasinya, itulah soal utamanya. Jadi Yang Berhormat dari Kemaman ini kalau hendak pelabuhan itu katalah—tidak ada sekarang di sini—kalau adapun tidak sempurna.

Tuan Ismail bin Said: (*Bangun*)

Tuan Pengerusi: Sila.

Tuan Ismail bin Said: Pelabuhan ini muka berapa Tuan Pengerusi?

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Pengerusi, saya hendak bercakap hal perubatan sekarang ini.

Tuan Pengerusi: Teruskan. Yang Berhormat ada lagi tiga minit.

Dr Tan Seng Giaw: Tiga minit. Tuan Pengerusi, surat daripada Kementerian Dalam Negeri telah mengatakan bahawa doktor asing yang bersuamikan warganegara Malaysia diizinkan bekerja setelah mereka mendaftar penuh dengan Majlis Perubatan Malaysia tanpa apa-apa masalah mendapatkan pas bekerja serta tajaan majikan. Di tahap pendaftaran dengan Majlis inilah letaknya masalah yang utama dan perlulah diingatkan bahawa sebahagian besar “mahanisma” Majlis ini terletak di dalam Kementerian Kesihatan. Majlis Perubatan Malaysia hanya dikatakan boleh mendaftarkan para graduan dari kolej-kolej yang didaftar dan graduan dari kolej-kolej yang didaftar dan diiktirafkan atau telah lulus peperiksaan kelayakan yang dianjurkan oleh Majlis ini.

Walaupun mereka bukan warganegara Malaysia, mereka juga mesti menyelesaikan housemanship perkhidmatan sambil latihan dengan sebuah hospital Kerajaan di sini. Pastilah MMC mesti menyediakan pendaftaran terhad sekurang-kurangnya untuk membolehkan mereka layak mengikuti housemanship ini. MMC tidak membuat apa-apa usaha demikian dan terbantutlah usaha-usaha doktor-doktor yang terlibat ini memperolehi pekerjaan. Untuk memburukkan lagi keadaan mengikut MMC bilangan jawatan kosong housemanship tidak cukup untuk menampung 36 orang ini kerana keutamaan adalah diberikan kepada doktor-doktor tempatan, akan tetapi adalah diketahui bahawa kedudukan housemanship tidak dikaji semula semenjak bertahun-tahun lagi terutama sekali di Hospital-hospital Besar dan di Hospital-hospital Daerah. Mengikut bekas Menteri Kesihatan di Dewan yang mulia ini semasa menjawab soalan saya pada 26-10-1982 kebanyakan daripada ijazah-ijazah doktor-doktor ini adalah tidak diiktiraf.

Saya ingin menyatakan di sini bahawa terdapat ramai doktor-doktor ini yang walaupun diiktiraf ijazah mereka tidak mendapat kerja kerana mereka bukan warganegara Malaysia. Ini bercanggah dengan dasar MMC yang dikatakan rela mengambil mereka yang bukan warganegara.

Kementerian Kesihatan mestilah berusaha dengan ikhlas untuk menentukan perkara-perkara berikut:

- (i) Pendaftaran yang terhad adalah diberikan kepada mereka yang layak menerimanya.
- (ii) Keadaan sebenar keperluan Houseman di Hospital-hospital Daerah mestilah ditentukan supaya doktor-doktor ini dapat diserapkan.

(iii) Mengesyorkan bahawa selain daripada membawa doktor-doktor kontrak dari Burma, Indonesia dan sebagainya, doktor-doktor yang rela berkhidmat ini adalah diterima. Ini dapat menjimatkan begitu banyak wang dalam mengimport mereka.

Tuan Pengerusi, saya juga ingin Menteri berkenaan menjelaskan sama ada doktor-doktor bukan warganegara Malaysia yang bukan juga diiktiraf ijazah mereka adalah dibenarkan mengambil peperiksaan kelayakan anjuran MMC. Adakah ia hanya dihadkan kepada warganegara-warganegara Malaysia sahaja. Sekian.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Padang Rengas yang akhir.

5.32 *ptg.*

Dato' Haji Saidin bin Haji Mat Piah (Padang Rengas): Tuan Pengerusi, saya juga menyentuh berkenaan dengan Kementerian Kesihatan ini. Pada umumnya saya amat menghargai di atas khidmat cemerlang yang telah ditunjukkan oleh pegawai-pegawai dan kakitangan di Kementerian ini, akan tetapi saya akan menyentuh beberapa perkara di bawah Bekalan 36 ini.

Pertama sekali berkenaan dengan B. 36, muka surat 383, Butiran 1100, Program (1) Pentadbiran.

Saya menyokong di atas dasar Kementerian ini mengenakan bayaran kepada semua pesakit-pesakit, sama ada di Kelas 1, 2 ataupun 3 kecuali mereka yang miskin yang tidak mempunyai kemampuan, kerana kalau kita tidak mengenakan bayaran di Kelas 3, hanya di Kelas 1 dan 2, saya bimbang orang-orang yang mempunyai kemampuan akan mengambil kesempatan untuk masuk ke Kelas 3 dan dengan ini akan

menghilangkan peluang orang-orang yang benar-benar tidak mampu dan yang miskin yang sepatutnya mendapat rawatan percuma daripada Kerajaan. Jadi, dengan kenanya bayaran ini maka orang-orang yang sepatutnya, terutamanya dalam saat-saat negara menghadapi kemelesetan ini sudahlah wajarnya mereka yang mendapat rezki membantu Kerajaan di dalam menjalan atau memberi perkhidmatan kepada mereka, kepada rakyat dan kepada negara.

Akan tetapi, saya menyokong sepenuhnya atas pandangan sahabat saya dari Parit, pihak Kementerian ini patutlah membuat satu peraturan yang khusus di dalam mengenalpasti siapakah pesakit-pesakit yang dikatakan miskin, yang dikatakan tidak mampu kerana pada hari ini terlalu umum di mana pesakit-pesakit boleh mendapat surat-surat daripada orang-orang tertentu. Tetapi apa yang jelas satu reality telah berlaku di mana surat Wakil Rakyat telah dikoyak di hadapan pesakit yang membawa surat Wakil Rakyat, seperti apa yang didakwa oleh Yang Berhormat dari Parit. Ini adalah satu perbuatan yang angkuh, yang tidak sepatutnya dilakukan oleh orang-orang yang berpelajaran di Kementerian ini. Kalaupun tidak mahu menerima surat daripada Wakil Rakyat janganlah tunjukkan sikap angkuh di depan pesakit itu, senyap-senyap sudahlah lipat, koyak, bakar atau buang.

Perkara ini patut diberi perhatian yang serius kerana sebab nila setitik akan rosak susu sebelanga. Bukan Kementerian Kesihatan sahaja yang akan rosak, seluruh Kerajaan di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita akan rosak, dia kata Kerajaan angkuh, tengok surat Wakil Rakyat tak pakai, menjejaskan politik Kerajaan sendiri.

Sebab itu saya berharap supaya Kementerian ini akan membuat satu

peraturan yang khusus bagaimana dan cara mana supaya dapat kita mengenalpasti atau memastikan orang-orang yang susah dan miskin ini dan salinannya hendaklah diberi kepada Ahli-ahli Yang Berhormat semua, kerana apabila berlaku sahaja seseorang itu sakit, dia datang berjumpa Wakil Rakyat sedangkan kami tidak mendapat peraturan yang khusus supaya dapat kami terima surat-surat bagaimana peraturan yang sebenarnya yang akan dibuat oleh Kementerian ini supaya pisang tidak berbuah dua kali lagi.

Tuan Pengerusi, perkara yang kedua berkenaan dengan Perkhidmatan Kesihatan Awam. Saya katakan tadi saya menghargai tentang khidmat cemerlang Kementerian ini walaupun terdapat beberapa bidang perkhidmatan kesihatan awam ini masih begitu ketara jika dibandingkan di antara perkhidmatan yang diberikan kepada penduduk-penduduk di dalam bandar dengan penduduk-penduduk di luar bandar, sebagaimana yang disebut oleh beberapa orang rakan saya sebelum tadi. Walau bagaimanapun, nampaknya usaha-usaha memperseimbangkan kedudukan yang tidak wajar ini sedang dijalankan oleh Kementerian ini. Misalnya, di dalam tahun 1982 Kerajaan telah mendirikan 1,595 buah Klinik Bidan, 341 buah Klinik Desa, 29 buah Unit Bergerak di kawasan-kawasan luar bandar. Ini nampaknya langkah-langkah Kerajaan cuba hendak memperimbangan sedapat mungkin cara memberi perkhidmatan yang lebih adil di kalangan rakyat, sama ada di bandar ataupun di luar-luar bandar. Namun demikian, kemudahan-kemudahan yang diberikan itu belumlah dapat menampung keperluan yang semakin bertambah di kalangan penduduk-penduduk di kawasan luar bandar.

Di dalam suasana Kerajaan berjimat cermat ini sudah tentu pihak

Kementerian ini tidak akan dapat memenuhi keperluan rawatan perubatan atau perkhidmatan kesihatan bagi penduduk luar bandar, sama ada di Pusat-pusat Kesihatan Besar atau Pusat-pusat Kesihatan Kecil di mana menjadi tempat tumpuan penduduk-penduduk di kawasan-kawasan luar bandar, akan tetapi perhatian hendaklah diberi sekurang-kurangnya di Hospital-hospital Daerah. Kalau tak dapat Pusat Kesihatan Besar di daerah-daerah kecil, Pusat Kesihatan Kecil di mukim-mukim, tetapi perhatian hendaklah diberi kepada Hospital-hospital Daerah.

Di antara Hospital-hospital Daerah yang saya hendak bangkitkan di sini yang paling wajar diberi perhatian yang serius ialah Hospital Daerah Gerik. Apa sebab saya sebut Hospital Daerah Gerik ini wajar dan perlu dibantu, kerana:

- (1) Hospital ini terletak di kawasan luar bandar dan di ulu Negeri Perak, hampir kawasan perbatasan.
- (2) Jarak perjalanan dari Gerik ke Ipoh lebih kurang 100 batu atau 160 kilometer.
- (3) Jalannya buruk dan berbengkang-bengkok pula.
- (4) Pesakit-pesakit yang dibawa ke Hospital Gerik untuk mendapat rawatan di Hospital Besar Ipoh ini memakan masa hampir 3 jam.
- (5) Dengan adanya Lebuh raya Timur-Barat, Bandar Gerik telah menjadi tempat tumpuan pelancung-pelancung dari Timur dan Barat Malaysia.
- (6) Bandar Gerik termasuk di dalam kawasan KESBAN.

- (7) Di Gerik juga terdapat Markas Tentera yang menjadi benteng pertahanan di barisan depan negara untuk melindungi negara daripada ancaman musuh di perbatasan Thailand-Malaysia.

Jadi di antara perkhidmatan yang diperlukan setelah dilengkapkan dengan ubat dan para doktor, perkhidmatan doktor pakar juga perlu diberi perhatian.

Bagaimana saya katakan tadi perkhidmatan perubatan ini bukan sahaja untuk keperluan penduduk-penduduk di luar bandar, di kawasan Gerik atau Ulu Perak tetapi untuk seluruh rakyat di negara kita ini yang melancong ke Pantai Timur sama ada dari Timur ke Barat atau daripada Barat ke Timur di samping untuk menjamin supaya dapat memberi rawatan yang lebih baik kepada Pasukan Tentera kita yang menjadi benteng pertahanan di barisan depan untuk menyelamatkan Kuala Lumpur, Ipoh dan sebagainya. Sebab itu Hospital Gerik ini adalah sangat penting dari segi strategi untuk memberikan perkhidmatan kesihatan.

Perkara ini telah saya bangkitkan dalam tempoh Parlimen yang lepas tetapi nampaknya perhatian tidak begitu diberi dengan sepenuhnya. Cubalah Yang Berhormat Menteri fikirkan bagaimanakah jika terjadi sesuatu kes dengan keadaan jalan yang begitu buruk, bengkang-bengkok, jauh, kita dapat menyelamatkan nyawa manusia yang memerlukan perkhidmatan pakar di Hospital Ipoh. Inilah perkara yang perlu diberi perhatian oleh pihak Kementerian ini.

Tuan Pengerusi, selain daripada itu di dalam perkara yang sama juga suka saya menyentuh berkenaan dengan Rancangan Air Kesihatan Luar Bandar. Mengikut Laporan Ekonomi Negara kita bahawa hingga setakat ini 68% penduduk-penduduk luar bandar

mendapat bekalan air akan tetapi yang menjadi masalahnya ialah di kawasan-kawasan pendalaman di mana susah untuk dibawa bekalan air masuk, umpamanya di kawasan saya Kampung Bank, Kampung Luat, Kampung Chepoh, Gerik dan sebagainya yang letaknya di seberang Sungai Perak. Tempat-tempat ini sudah tentulah memerlukan perkhidmatan daripada pihak Kementerian Kesihatan. Saya bagi pihak rakyat di kawasan saya sungguh-sungguh mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Kementerian Kesihatan di atas perkhidmatannya di bawah Rancangan Perbekalan Air Kesihatan Luar Bandar ini kerana sudah ada beberapa rancangan-rancangan telah dibuat di kawasan saya maka rakyat sungguh-sungguh berbangga dan terhutang budi kepada Kementerian ini. Akan tetapi sedikit sahaja saya hendak minta bahawa rancangan perbekalan air yang ada di Kampung Batu Ring, Bank, Lenggong itu patutlah dibesarkan sedikit kampung yang di sebelahnya iaitu Kampung Durau kerana sedikit sangat sahaja. Kampung ini berjiran, yang ini sudah buat, ini tak buat, jadi ini akan menimbulkan implikasi social dan politik. Amat sukar saya hendak menyelesaikan esok, macam mana orang ini dapat, orang ini tidak dapat, pada hal kampung itu hampir dekat-dekat sahaja. Jadi, saya haraplah supaya rancangan ini dapat ditambah sedikit jika pihak negeri meminta tambahan tolonglah beri. Saya rasa tak banyak lagi. Dengan adanya perbekalan air di kawasan itu kita akan dapat meninggikan mutu kehidupan rakyat atau penduduk-penduduk di kawasan-kawasan pendalaman seperti itu.

Tuan Pengerusi: Ada setengah minit lagi Yang Berhormat.

Dato' Haji Saidin bin Haji Mat Piah: Ya.

Tuan Pengerusi: Setengah minit lagi.

Dato' Haji Saidin bin Haji Mat Piah: Setengah minit! Sudah habis.

Tuan Pengerusi, yang akhir sekali ialah walaupun ada tiga, empat point lagi, yang akhir sekali saya hendak sebut berkenaan dengan B. 36, muka surat 384, Program (7)—Penyelidikan.

Tuan Pengerusi, saya amat tertarik hati dengan langkah yang diambil oleh Kementerian ini berhubung dengan mengadakan penyelidikan oleh Institut Penyelidikan Kementerian ini di lima buah kampung di Daerah Bandar, Daerah Kecil Kampung Gajah yang diketuai oleh Dr Chong Y. H. Rombongan ini akan mengkaji berkenaan dengan zat-zat makanan dan juga selain daripada itu akan mengkaji berkenaan dengan ekonomi, pelajaran penduduk-penduduk di kawasan-kawasan yang miskin ini. Kita berharaplah supaya apabila kajian dibuat, rumusan ini dihantar ke Kementerian Kesihatan, langkah-langkah yang positif hendaklah diambil supaya dapat memperbaiki kesihatan dan mutu zat makanan penduduk-penduduk di kawasan luar bandar dan saya juga harap laporan-laporan ini dapat diserahkan kepada Kementerian-kementerian yang ada kaitannya dengan laporannya seperti Kementerian Pelajaran dan lain-lain Kementerian mengikut kajian itu.

Akhir sekali, Tuan Pengerusi, berkenaan dengan makanan-makanan yang mengandungi racun ataupun bahan-bahan kimia yang boleh merosakkan tubuh badan manusia. Baru-baru ini telah menjadi satu perbincangan umum di dalam surat khabar berkenaan dengan ubat perasa atau Ajinomoto. Ajinomoto ini pihak Persatuan-persatuan Pengguna telah mendakwa bahawa ianya mengandungi jenis racun-racun yang boleh mencacatkan otak dan sebagainya dan surat-surat kononnya

telah dihantar oleh Persatuan-persatuan Pengguna Pulau Pinang, kemudian daripada itu pihak bekas Menteri Kesihatan telah menjawab bahawa mengikut kajian pihak Kementerian pula bahawa Ajinomoto ini tidak terbukti adanya mengandungi racun yang boleh merosakkan otak atau mencacatkan otak seperti yang didakwa oleh pihak pengguna.

Tuan Pengerusi: Masa sudah cukup, sudah lebih sedikit saya beri.

Dato' Haji Saidin bin Haji Mat Piah: Kesimpulan. Dan pihak pengeluar Ajinomoto ini pun mengeluarkan kenyataan juga mengatakan mereka tiap-tiap tahun \$48 million perbelanjaan untuk membuat kajian menyelidik dan telah dikaji oleh pakar-pakar sains mereka terbukti bahawa tidak ada apa-apa bahan yang boleh merosakkan.

Apa yang saya hendak timbulkan ini supaya perkara-perkara seperti ini sebaik-baiknya janganlah diperdebatkan di dalam surat khabar kerana ini akan menimbulkan berbagai-bagai masalah terutama akan menimbulkan kegelisahan di kalangan pengguna-pengguna sama ada boleh pakai, tak boleh pakai dan sebagainya dan juga menimbulkan kesusahan, kehampaan di kalangan pengeluar-pengeluar atau syarikat-syarikat yang mengeluarkan bahan-bahan itu. Jadi, kalau boleh hendaklah unit penyelidikan ini mengadakan hubungan yang rapat dengan pengguna-pengguna dan mencari jalan supaya perkara itu jangan diumumkan kalau terbukti satu-satu benda itu belum benar supaya orang ramai tidak lagi terkeliru dengan perkara-perkara yang tidak terbukti kebenarannya.

Maka dengan ini saya menyokong di atas permintaan daripada Kementerian ini di bawah B. 36 dan P. 36.

(Tuan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

5.47 ptg.

Menteri Kesihatan (Dato Chin Hon Ngian): Tuan Pengerusi, terlebih dahulu suka saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah pun memberi pandangan-pandangan, ulasan-ulasan dan juga teguran-teguran atas perkara-perkara di bawah Kementerian Kesihatan pada petang ini. Saya tidak dapat menjawab satu persatu, saya hanya akan menjawab secara am sahaja atas beberapa perkara yang telah pun ditimbulkan dalam perbahasan sebentar tadi.

Tuan Pengerusi, suka saya menegaskan di sini iaitu saya ucapkan ribuan terima kasih kepada beberapa orang Ahli Yang Berhormat yang telah pun membuat pujian-pujian atas perkhidmatan-perkhidmatan yang telah pun diberi oleh Kementerian Kesihatan kepada orang ramai khususnya kepada pesakit-pesakit yang datang ke hospital-hospital ataupun klinik-klinik Kementerian Kesihatan untuk mendapatkan rawatan kesihatan atau perubatan.

Tuan Pengerusi, memang kesihatan adalah satu perkara yang penting kepada orang ramai dan oleh kerana itu Kerajaan Barisan Nasional mengambil berat atas kesihatan rakyat kita dan oleh kerana itu tiap-tiap tahun satu peruntukan yang besar diuntukkan di bawah Kementerian Kesihatan untuk menjaga kesihatan orang ramai.

Beberapa Ahli Yang Berhormat menyentuh perkara kekurangan doktor-doktor di dalam negara kita ini Tuan Pengerusi, suka saya mengatakan perkara ini iaitu perkara kekurangan Doktor sebenarnya bukan satu perkara yang serius di negara kita ini. Jadi saya suka menegaskan bukan sahaja kepada Ahli-ahli Yang

Berhormat di dalam Dewan yang mulia ini tetapi kepada orang ramai iaitu walaupun menghadapi kekurangan doktor-doktor tetapi pada masa sekarang boleh dikatakan doktor-doktor yang kita ada sekarang ini dapat mengawal kedudukan di negara kita ini dan boleh dikatakan mutu perkhidmatan oleh doktor-doktor di dalam hospital-hospital dan klinik-klinik Kerajaan masih baik dan saya harap orang ramai tidak payah khuatir atas kedudukan bilangan doktor-doktor yang kita ada pada masa sekarang.

Sebagai satu negara yang sedang membangun Tuan Pengerusi, boleh dikatakan perkhidmatan kesihatan di dalam negara kita ini. . . .

Dr Tan Seng Giaw: (*Bangun*)

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat, fasal apa? Minta jalan?

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Pengerusi, saya tadi mendengar Yang Berhormat Menteri Kesihatan mengatakan orang ramai tidak payah khuatir. Jadi saya hendak memberi satu cadangan bahawa Yang Berhormat Menteri Kesihatan pergi ke klinik-klinik terutamanya di Hospital-hospital besar di seluruh negara untuk menyaksikan dengan sendiri kalau boleh pergi dengan saya, saya akan tunjukkan tidak berapa puas hati di dalam beberapa bidang.

Dato Chin Hon Ngian: Tuan Pengerusi, memang sebagai seorang Menteri yang menjaga Kementerian ini, saya pun telah membuat beberapa lawatan ke hospital-hospital dan klinik-klinik untuk meneliti secara langsung atas perkara ini. Dan memang kalau dikatakan ada orang merasa tidak puas hati, Tuan Pengerusi, suka saya mengatakan memang ada orang merasa tidak puas hati, tetapi pada amnya boleh dikatakan kedudukannya adalah baik iaitu tidak kekurangan walaupun

kekurangan doktor-doktor ada tetapi bukan satu perkara yang orang ramai patut khuatir iaitu kita masih dapat perkhidmatan yang baik.

Memang ada orang yang merasa tidak puas hati oleh kerana barangkali mereka apabila datang ke hospital-hospital untuk mendapatkan rawatan perubatan kenalah menunggu supaya dapat rawatan daripada doktor-doktor tetapi suka saya mengatakan di sini pada tahun yang lepas iaitu pada tahun 1982, seramai 15 juta orang melawat hospital untuk mendapatkan rawatan perubatan dan ini boleh dikatakan orang ramai khasnya pesakit-pesakit mempunyai keyakinan atas perkhidmatan perubatan yang diberi oleh doktor-doktor dan hospital-hospital.

Tuan Pengerusi, tentang beberapa perkara yang dibangkitkan iaitu khasnya tentang pesakit-pesakit di Kelas 3, yang mana ada juga mereka dikenakan membuat bayaran, suka saya mengatakan di sini kebanyakan orang ramai yang miskin jika mereka benar-benar miskin telah pun mendapat rawatan perubatan daripada doktor-doktor Hospital. Barangkali ada juga orang-orang yang tidak dapat dikecualikan yang membuat komplek-komplek tetapi ada pada pengetahuan kita iaitu banyak juga orang yang mampu membuat bayaran juga dapat rawatan percuma. Jadi suka saya mengatakan di sini perkara ini memang sentiasa mendapat penelitian atau perhatian daripada pihak Kementerian khasnya pihak hospital-hospital.

Tentang isteri-isteri asing yang mempunyai kelayakan kedokteran, memang perkara ini bukan satu perkara yang baharu. Boleh dikatakan kebanyakan isteri asing yang berkelayakan perubatan, telah pun dapat bekerja di hospital kita dan. . . .

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Kepong bangun pula.

Dato Chin Hon Ngian: Tidak payahlah, Tuan Pengerusi. Tidak ada masa lagi.

Tuan Pengerusi: Ya, tidak ada masa lagi.

Dato Chin Hon Ngian: Ahli Yang Berhormat dari Kepong telah banyak peluang bercakap. Tuan Pengerusi, Ahli Yang Berhormat dari Kepong sebentar tadi mengatakan MCA yang mencari publisiti beliaulah yang mencari publisiti. (*Tepuk*) Senantiasa berdiri hendak bercakap, sudah beri peluang lagi mahu cakap. (*Ketawa*).

Tuan Pengerusi, Ahli Yang Berhormat dari Kepong mengatakan orang MCA yang senantiasa mempermainkan isu-isu dengan tujuan mencari publisiti. Sebenarnya jika ada orang yang mempermainkan isu-isu tidak payahlah saya tegaskan di sini, mereka adalah dari parti DAP yang senantiasa mempermainkan isu-isu bukan sahaja di dalam Dewan, di luar Dewan juga (*Ketawa*).

Tuan Pengerusi, berkenaan dengan pandangan tentang surat daripada Wakil Rakyat yang dikoyak itu, saya haraplah jika ada perkara seperti ini berlaku jangan tunggu kita membahaskan peruntukan untuk Kementerian Kesihatan baharu perkara itu ditimbulkan. Perkara seperti ini patut diberitahu kepada Kementerian atau kepada sesiapa pun dengan segera dan saya harap perkara ini tidak akan timbul lagi. Jika Ahli Yang Berhormat yang menimbulkan perkara ini hendak membuat apa-apa tuduhan, saya harap boleh berhubung dengan kita supaya satu siasatan boleh dibuat. Tetapi suka saya mengatakan Tuan. Pengerusi, bukan sahaja Kementerian Kesihatan, saya percaya Kementerian lain juga akan memberi

keutamaan kepada surat-surat yang datangnyanya daripada Wakil-wakil Rakyat.

Tuan Pengerusi, berkenaan air yang dikatakan ada mengandungi racun di perigi di Kepong, suka saya mengatakan kepada Ahli Yang Berhormat dari Kepong itu, bahawa satu Jawatankuasa Penyelaras telah pun ditubuhkan untuk membuat siasatan dan kita telah pun memberi nasihat kepada penduduk-penduduk di sana supaya jangan menggunakan air-air dari perigi itu. Saya difahamkan beberapa buah "stand pipe" telah pun didirikan untuk membekalkan air yang sihat di tempat itu dan kalau "stand pipe" itu lebih jauh sedikit jika dibandingkan dengan perigi itu, saya harap penduduk-penduduk di situ akan dapat memberikan kerjasama supaya bekalan air yang sihat itu.

Tuan Pengerusi, seperti saya katakan sebentar tadi, saya tidak dapat memberikan jawapan kepada setiap Ahli-ahli Yang Berhormat yang sudah pun mengambil bahagian di dalam perbahasan ini. Suka saya menegaskan sekali lagi segala pandangan dan ulasan yang telah diberikan itu, pihak Kementerian saya akan mengkaji dengan teliti dan jika sekiranya pandangan atau cadangan yang diberikan itu adalah baik untuk memperbaiki lagi perkhidmatan perubatan dan kesihatan, kita akan cuba melaksanakannya. Sekali lagi saya ucapkan terima kasih.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, soalnya ialah bahawa wang sejumlah \$941,738,600 untuk Maksud B. 36 di bawah Kementerian Kesihatan jadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujukan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Wang sebanyak \$941,738,600 untuk Maksud B. 36 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Tuan Pengerusi: Begitu juga soalnya ialah bahawa perbelanjaan sebanyak \$160,071,840 yang disebutkan dalam Maksud P. 36 dalam Anggaran Pembangunan bagi tahun 1984 hendaklah diluluskan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$160,071,840 untuk Maksud P. 36 diluluskan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan, 1984.

Maksud B. 37, B. 38, B. 39, B. 40, B. 41, B. 42, B. 43, B. 44 dan B. 45 (Jadual)—

Maksud P. 37, P. 38, P. 39, P. 42, P. 43 dan P. 44 (Anggaran Pembangunan, 1984)—

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, Maksud B. 37, B. 38, B. 39, B. 40, B. 41, B. 42, B. 43, B. 44, dan B. 45 dan Maksud P. 37, P. 38, P. 39, P. 42, P. 43 dan P. 44 terbuka untuk dibahas.

6.05 ptg.

Tuan Lim Kit Siang (Kota Melaka): Tuan Pengerusi, saya sebut Maksud B. 38—Polis Di Raja, Butiran 1100, muka surat 420 Program (4) Risikan Keselamatan.

Baru-baru ini kita dapat dengar banyak pengumuman dan amaran yang dibuat oleh Yang Berhormat Menteri dan Menteri Dalam Negeri dan juga lain-lain Menteri-menteri dan Timbalan-timbalan Menteri mengenai percubaan segolongan orang yang mahu mendirikan sebuah Islamic Republic dan di dalam dua-tiga minggu ini hari-hari kita pun baca percubaan orang yang mahu mendirikan Islamic Republic untuk menjatuhkan sistem perlembagaan yang kita ada. Inilah satu perkara yang sangat penting dan kalau sebenarnya ada segolongan orang yang mahu mendirikan sebuah Islamic Republic,

menjatuhkan sistem perlembagaan beraja yang kita berada, saya rasa bahawa Kementerian Dalam Negeri patutlah memberi kepada rakyat satu gambaran yang lebih mendalam dan lebih jelas misalnya mengeluarkan sebuah kertas putih oleh kerana apa-apa ikhtiar yang boleh menggugat kestabilan perpaduan rakyat dan keselamatan negara kita patutlah diambil perhatian yang berat dan rakyat hendaklah diberi maklumat yang sepenuhnya.

Tetapi nampaknya sungguhpun amaran-amaran begitu banyak dibuat atas usaha segolongan orang yang mahu mengadakan sebuah Islamic Republic, tidak ada apa-apa benda atau material dan penerangan yang ada diberi, yang menimbulkan sama ada benar wujud percubaan yang begitu serius atau hakikat sebenarnya kenyataan yang digunakan untuk tujuan politik dalam masa sekarang, dalam keadaan krisis Perlembagaan sekarang. Dan saya harap bahawa nanti Yang Berhormat Timbalan Menteri itu boleh memberitahu Dewan yang mulia ini apa sebenarnya, siapakah yang di belakang usaha yang mahu tubuhkan sebuah Islamic Republic, apakah kegiatan itu dan lain-lain.

Sebenarnya pada pendapat saya apa yang patut mendapat perhatian yang lebih serius oleh pihak Kementerian Dalam Negeri ialah mereka yang cuba mengadakan satu Islamic State, oleh kerana kegiatan mahu mengadakan sebuah Islamic State yang akan mengenenipkan hasrat dan kehendak majoriti rakyat Malaysia dan akan menimbulkan masalah yang lebih rumit, masalah yang lebih besar. Dengan itu saya berharap bahawa janganlah bercakap sahaja terhadap bahaya-bahaya daripada mereka yang mahu Islamic Republic. Kita mahu maklumat dan butiran-butiran sebenar yang lebih lanjut.

Perkara yang kedua, Tuan Pengerusi, saya mahu sebut ialah Maksud B. 37, muka surat 413 Butiran 1100, Program (4) Tapisan Filem dan Penerbitan (Censorship of Films and Publications).

Tuan Pengerusi, dalam bulan November tahun lalu Yang Berhormat Menteri Dalam Negeri ada dikeluarkan satu perintah untuk mengharamkan 10 jenis komik yang mengandungi unsur-unsur kekerasan dan seks untuk kanak-kanak. Itulah satu langkah yang baik untuk menjaga akhlak kanak-kanak, moral kanak-kanak. Tetapi apa yang sudah berlaku, sungguhpun 10 jenis komik-komik itu satu masa, khususnya dalam bahasa Cina. Satu masa ada dapat pengedaran yang begitu luas sehingga satu bulan sampai 200,000 naskah ada diharamkan.

Tetapi dalam tahun ini seorang penerbit yang menggunakan pengaruh seorang Tunku mendapat KDN untuk komik-komik yang baru. Dan daripada empat komik-komik yang diharamkan yang P. U. (A) 336 di bawah Akta Kawalan Penerbit-penerbit yang diimport. Tajuk penerbitan, dengan izin, "The Heroes" dalam bahasa Cina. Yang kedua, "Drunken Fist". Ketiga Buddha's Form". Semua itu kongfu-kongfulah. Semua itu sangat tidak boleh dipercayai yang dipenuhi dengan gambar-gambar lukisan yang menceritakan perkelahian dan kekerasan ahli-ahli kongfu dengan begitu hebat yang tidak masuk akal dan di mana pembuat komik-komik cara membuat komik-komik itu mempengaruhi kanak-kanak dengan menggunakan watak kanak-kanak sebagai wira dalam semua jenis komik seperti itu.

Apabila KDN dikeluarkan dalam tahun ini untuk empat, lima komik yang baru mereka terus keluaran komik-komik yang diharamkan. Apa mereka tukar ialah cover sahaja dan

sungguhpun "Heroes" sudah diharamkan tetapi ditukar nama baru untuk cover—"Pahlawan" dalam siri terus jalan, kongfu-kongfu yang tidak masuk akal yang merosakkan akhlak anak-anak.

"Drunken Fist", apabila kongfu itu sudah mabuk sangat pandai kongfu itu, diharamkan tetapi KDN baru mari, ketawa dalam terus "Drunken Fist". Ketiga, Buddha's Form", diharamkan. Tetapi komik yang baru penggambaran dalam terus "Buddha's Form".

Apakah yang sudah berlaku dalam Kementerian Dalam Negeri. Kenapa perkara semacam ini boleh diteruskan, untuk beberapa bulan dan sungguhpun ada komplek daripada kalangan ibubapa-ibubapa, pelajar-pelajar dan guru-guru, Kementerian Dalam Negeri sangat-sangat lewat, sangat-sangat lambat untuk mengambil tindakan terhadap satu tindakan yang sangat-sangat terangnya yang sudah melanggar undang-undang dan juga tidak hiraukan had larangan atau pengharaman komik-komik dalam tahun 1982.

Saya harap bukan oleh kerana orang yang dapat KDN itu, orang yang ada jawatan tinggi, ada pengaruh besar bahawa beliau dibicarakan untuk berlagak semacam tidak ada undang-undang dan inilah satu perkara yang sangat besar. Oleh kerana kalau moral kanak-kanak kita dirosakkan, oleh kerana komik-komik ini, gila-gila komik-komik ini, saya rasa keruntuhan moral negara kita di masa hadapan akan berlaku.

Tetapi soalan saya ialah kenapa perkara ini semacam boleh berlaku dalam satu Kerajaan yang bercakap mahu cekap, mahu bersih, mahu beramanah, tentulah ada orang yang mahu bertanggungjawab dan kita mahu tahu siapa yang bertanggungjawab ini, dan apa tindakan ada diambil terhadap

mereka. Kalau ada pegawai-pegawai yang terlibat kita mahu tahu apa tindakan tatatertib diambil terhadap mereka. Saya harap nanti pun Yang Berhormat Timbalan Menteri boleh memberi satu laporan lengkap mengenai keadaan sekarang mengenai perkara ini.

Ketiga, dalam tajuk yang sama, dalam tiga, empat, lima minggu ini nampaknya majalah-majalah asing luar negeri semacam "Far Eastern Economic Review" dapat ditapisikan dengan terperinci sangat lewat dibebaskan daripada Kementerian Dalam Negeri. Dahulu hari Jumaat, isu keluar sekarang Isnin, Selasa, Rabu; ada kalanya satu minggu pun, kenapa? Adakah penakut bahawa oleh kerana laporan-laporan mengenai perkembangan-perkembangan politik di tanahair kita yang tidak dapat dalam surat-surat khabar tempatan. Kita patutlah tahu, kita tidak boleh berjaya untuk menutup masyarakat Malaysia. Boleh haramkan "Far Eastern Economic Review" atau apa-apa majalah tetapi Singapura begitu dekat. Menteri-menteri sendiri pun mahu dapat daripada Singapura mahu baca apa dalam "Far Eastern Economic Review", bukan sahaja rakyat, orang ramai, Menteri-menteri sendiri pun pesan dari Singapura, saya tahu. Siapa berani nafi? Siapa mahu haramkan?. Tidak boleh berjaya. Lebih baik kita ikut satu masyarakat yang terbuka oleh kerana akhirnya pun tidak akan berjaya.

Seterusnya, Tuan Pengerusi, saya mahu subut Masud B. 37, yang sama, Program (2) Rawatan dan Pemulihan Dadah, mengenai kes khasnya Pusat Seranti, Tampin di mana kita dapati baru-baru ini seorang penagih dadah dengan sukarela pergi Pusat Seranti, Tampin untuk diubati telah meninggal dunia, oleh kerana kekerasan dalam Pusat itu. Dalam bulan Jun dan Julai selepas kita ada mendedahkan neraka di bumi dalam Pusat Seranti, Tampin

di mana imej-imej dalam Pusat itu tidak dapat layanan yang baik di mana mereka diberi layanan yang tidak berperikemanusiaan sehingga mereka rela lari daripada tempat itu. Kita ada dapat satu jaminan yang sepenuhnya oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Dalam Negeri dan saya sendiri pun mendapat jaminan-jaminan daripada pegawai-pegawai tertinggi, Jawatankuasa Anti Dadah, sudah tentulah oleh kerana Pusat Seranti Tampin baru dimulakan, satu skim yang baru tentu ada kesilapan-kesilapan dan kelemahan-kelemahan tetapi apa semua ini akan memperbaiki, membetulkan dan tentulah pihak yang berkuasa tidak akan membenarkan kekerasan dan tidak berperikemanusiaan berlaku dalam Pusat Seranti Tampin. Tetapi dalam bulan Ogos, bulan September, bulan Oktober berita-berita yang saya dapati ialah keadaan dalam Pusat Seranti Tampin tidak berubah—tidak berubah, terus berlaku kekerasan, penganiayaan. Saya sangat sedih bahawa jaminan Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri, jaminan National Security Council Anti Dadah tidak dikotakan. Bagaimana pihak Kementerian boleh dapat kerjasama daripada rakyat untuk memerangi, untuk membentasi masalah dadah kalau masalah semacam Pusat Seranti Tampin tidak boleh dibetulkan dengan secepat mungkin. Saya harap bahawa Pusat Seranti Tampin boleh dibuka untuk Ahli-ahli Parlimen, untuk ibubapa-ibubapa, nenek-nenek pergi membuat satu inspection supaya mereka boleh puas hati bahawa dalam Pusat Seranti Tampin sebenarnya adalah satu kursus yang betul untuk mengubati, untuk mengembalikan penagih-penagih dadah ke dalam masyarakat.

Akhirnya, saya hendak sebut mengenai Imigresen. Sungguhpun Yang Berhormat Timbalan Menteri

dalam Soalan Jawab Mulut ada mengambil satu sikap bahawa tidak ada masalah besar pekerja-pekerja haram, imigran haram, saya rasa ini satu sikap yang sangat tidak bertanggungjawab. Kita semua tahu ini satu masalah yang besar. 100,000 imigran-imigran haram di Semenanjung Malaysia ialah satu estimate yang sangat konsevertif. Kenapa datang ke Dewan yang mulia ini untuk berpura-pura tidak tahu, mahu kes individu. Pergi ke Keratong, pergi ke Pahang, Johor semuanya ada di sana. Kita semua tahu masalahnya ialah bagaimana kita mahu cari satu formula untuk mengatasi masalah ini.

Kalau Yang Berhormat Timbalan Menteri terus bersikap semacam itu, saya rasa dalam perkara ini beliau kurang jujur, beliau kurang ikhlas dalam menjalankan tugasnya dalam Dewan yang mulia ini. Kita tidak mahu mencari gaduh atau apa-apa tetapi ini satu perkara yang kita semua tahu. Dalam Kuala Lumpur sahaja, pergi ke mana-mana, penjaja-penjaja pun ada illegal immigrant. Janganlah kita berpura-pura dalam Dewan yang mulia ini. Masalahnya ialah apa cara untuk mengatasinya. Dua tahun dahulu ada satu jaminan bahawa satu High-Powered Committee telah ditubuhkan untuk mencari satu formula. Sekarang apakah formula itu? Janganlah datang di sini kata tidak tahu. Inilah semuanya rakyat hendak dapatkan maklumat.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Baling.

6.24 ptg.

Tuan Haji Seroji bin Haji Haron (Baling): Tuan Pengerusi, terlebih dahulu saya mengucapkan terima kasih kerana memberi saya peluang untuk bercakap dalam perkara Kementerian ini.

Saya akan bercakap dalam hal Maksud Bekalan 37—Kementerian

Dalam Negeri, muka surat 413, Butiran 1300, Program (5), Ikatan Relawan Rakyat dan Butiran 2700, Program (5), Ikatan Relawan Rakyat.

Tuan Pengerusi, saya mengucapkan terima kasih kepada pihak Kementerian ini yang begitu gigih dan berusaha bersungguh-sungguh dan mengambil berat untuk menjaga keselamatan negara kita, khususnya dengan menubuhkan yunit-yunit Rela dan Relawati, terutama sekali di kawasan saya di Baling yang mana hampir 500 yunit telah ditubuhkan, tetapi apa yang saya tahu ahli-ahli Rela ini belum lagi diberi kursus dengan sempurna. Dengan ini saya berharap supaya pihak Kementerian dapat memberi kursus mempertahankan diri dan juga latihan cara menggunakan senjata biasa dan senjata-senjata moden bukan sahaja kepada ketua-ketua yunit bahkan kalau boleh tiap-tiap seorang ahli Rela dengan diatur dari satu masa ke satu masa dengan program yang tertentu supaya tiap-tiap seorang dapat mengikuti kursus tersebut.

Tuan Pengerusi, saya juga berharap supaya yunit yang ditubuhkan itu hendaklah dilengkapi dengan senapang patah atau senjata sekurang-kurangnya lima laras tiap-tiap satu unit dan tiap-tiap ahli Rela bagi kawasan pendalaman yang selalu diganggu oleh keselamatan seperti di kawasan saya di Batu 8 Tanjong Pari, di Kampung Rambong, Baling, di Kampung Sungai Tawar, Bukit Hijau kerana 3 kampung ini terkenal sekali dari segi keselamatan di Baling.

Tuan Pengerusi, saya juga akan bercakap berkenaan dengan B. 38, Butiran 2700—Bekalan dan Bahan-bahan, Program (5)—Yunit Kawalan Kawasan. Saya mengucapkan terima kasih kepada pihak Kementerian ini yang telah menubuhkan dua buah Yunit Kawalan Kawasan di kawasan Baling iaitu di Tanjong Pari dan satu

lagi di Pulau yang mana kita nampak dengan adanya perkhidmatan mereka bersama dengan anggota keselamatan yang lain kawasan sempadan khususnya Baling tidak lagi terdengar pertempuran dan kena jerangkap samar seperti mana tahun-tahun yang lalu. Oleh itu, saya berseru kalau boleh penubuhan ini haruslah dibuat satu lagi iaitu di kawasan sempadan di antara Baling dengan Kulim iaitu di kawasan Mukim Tawar atau Kupang bagi memesatkan lagi kawalan kerana kawasan yang dicadangkan ini juga dahulu kerap kali berlaku pertempuran iaitu di kawasan Sungai Tawar, Bukit Hijau.

Tuan Pengerusi, bagi memesatkan lagi keselamatan dan menaikkan ekonomi penduduk-penduduk di kawasan sempadan antara Baling dengan Keroh, saya mengesyorkan kepada pihak Kementerian dan keselamatan dapat berunding dengan Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah dan juga dengan Kementerian Pertanian bersama untuk membuka tanah hutan sempadan di kiri kanan jalan di antara Baling dengan Keroh yang mana kawasan ini selalu berlaku keadaan pertempuran dan sebagainya. Mudah-mudahan dengan kita buka kawasan ini jadikan kawasan dusun umpamanya bolehlah rakyat jelata di situ mengambil hasil daripada usaha pembukaan tanah tersebut dan juga keselamatan kita akan terjamin.

Tuan Pengerusi, saya juga mengambil perhatian dalam Maksud Bekalan 39—Jabatan Imigresen, Program (4), Visa/Pas dan juga Urusetia. Saya mengucapkan terima kasih banyak terutama sekali kepada pihak Jabatan Imigresen yang mana akhir-akhir ini telah menjalankan usaha iaitu bagi menyekatkan sedikit kemasukan orang-orang kita, terutama sekali pegawai-pegawai Kerajaan di kawasan keselamatan Thai dengan menyekatkan bagi

mereka yang hendak datang melawat kawasan Thai terpaksa mendapat kebenaran daripada Ketua Pejabat. Inilah saya percaya satu usaha yang sangat baik yang mana dengan kesan ini nampaknya keadaan sempadan dan juga kawasan kita di perbatasan semakin cerah dan musuh-musuh negara semakin kurang.

Untuk maklumat Dewan ini, saya bagi pihak penduduk-penduduk Baling khususnya ibubapa mengucapkan terima kasih banyak terutama sekali walaupun Baling berdekatan dengan kawasan sempadan tetapi kita tidak ada mempunyai kes dadah. Ini juga saya percaya dengan adanya usaha-usaha pihak keselamatan menyekat daripada keadaan itu berlaku. Dengan ini saya menyokong penuh Bekalan Kementerian ini.

6.30 ptg.

Tuan Abdul Rahman bin Suliman (Parit Buntar): Tuan Pengerusi, saya juga bangun untuk bercakap dan seterusnya menyokong mengenai peruntukan kepada Kementerian Dalam Negeri. Pertamanya, saya ingin membangkitkan mengenai muka surat 440, Butiran 1100—Gaji dan Upahan iaitu Aktiviti (2) Kelahiran Kematian dan Anak Angkat.

Dalam hal ini saya ingin membangkitkan tentang penyelarasan mengeluarkan surat ataupun pendaftaran kematian. Saya ingin menimbulkan perkara ini kerana melalui pengalaman oleh kerana kawasan saya berhampiran dengan Pulau Pinang, saya ingin menimbulkan perkara yang berlaku di bandar Pulau Pinang sendiri di mana di dalam kawasan ini sekiranya terdapat kematian kekeliruan akan berlaku ketika kita hendak membuat laporan untuk mendapatkan surat atau pendaftaran kematian kerana di mana-mana tempat lain semuanya

pendaftaran kematian adalah dibuat oleh pasukan Polis ataupun Pejabat-pejabat Polis. Tetapi di kawasan ini surat pendaftaran ataupun surat kematian ini dibuat oleh pihak Majlis Perbandaran Pulau Pinang. Ini telah menimbulkan kekeliruan kepada mereka yang ingin mendapat pendaftaran kematian di bandar Pulau Pinang.

Saya harapkan supaya pihak Kementerian dapat mengambil alih perkara ini dan ditempatkan semua perkar-perkara surat ataupun pendaftaran kematian ini diletakkan di bawah jagaan Jabatan Polis ataupun Balai-balai Polis di seluruh negara. Kerana memanglah secara tradisi kita penduduk di negara ini mengetahui bahawa surat-surat ini hanya dikeluarkan oleh pihak Pejabat Polis.

Yang kedua, saya inginlah menimbulkan mengenai masalah di muka surat 418, Butiran 3—Rawatan dan Pemulihan Dadah. Seperti yang kita ketahui bahawa dadah adalah merupakan satu perkara yang diberi keutamaan dari segi membenterasnya oleh pihak Kerajaan kita tetapi nampaknya daripada peruntukan pembangunan untuk pembinaan-pembinaan Pusat Pemulihan Dadah ataupun Rumah Perantaraan Penagihan Dadah ataupun Pusat Harian Penagihan Dadah nampaknya dalam peruntukan ini hanyalah peruntukan \$10 iaitu sebagai peruntukan token. Jadi saya rasa dalam hal ini patutlah kita lebih serius, lebih mempunyai semangat untuk benar-benar ingin membenteras penagihan dadah ini dan patutlah ditentukan Pusat-pusat Pemulihan Dadah ini dibina dan peruntukannya mestilah ditetapkan.

Yang kedua, dilihat daripada segi pembinaan Pusat-pusat Rawatan dan Pemulihan Dadah ini, saya dapati terdapat beberapa negeri masih lagi tidak mempunyai pusat-pusat tersebut

dan setengah-setengah negeri seperti negeri Selangor dan juga satu dua negeri yang lain terdapat beberapa pusat ini. Saya berharap supaya pihak Kementerian dapat membina di tiap-tiap negeri beberapa buah Pusat Rawatan Pemulihan Dadah agar masalah ini dapat kita kurangkan terutama dari segi pentadbiran dan pengurusan di pusat-pusat yang lain dan begitu juga akan menyenangkan pihak keluarga untuk sama-sama mengetahui perkembangan dan kemajuan anak-anak mereka yang terlibat di dalam soal penagihan dadah.

Tuan Pengerusi, seterusnya saya ingin membangkitkan perkara muka surat 420, Butiran 1100—Gaji dan Upahan, Program (1) Pengurusan Pentadbiran Am dan Lalulintas.

Seperti mana yang kita ketahui keselamatan negara adalah bukan sahaja bergantung kepada kekuatan kententeraan tetapi juga perkhidmatan-perkhidmatan yang diberikan oleh pasukan Polis. Saya merayu supaya pihak Kementerian akan dapat menambahkan lagi ataupun menempatkan lebih banyak lagi pondok-pondok Polis di kampung-kampung, kerana daripada penempatan pondok-pondok Polis di kampung-kampung ini bukan sahaja boleh memberi khidmat dari segi mengetahui perkembangan-perkembangan keselamatan di satu kawasan yang seterusnya dibawa ke peringkat Kebangsaan. Tetapi juga boleh memberi sumbangan-sumbangan khidmat yang diperlukan oleh penduduk-penduduk di kawasan tempatan.

Mengenai lalulintas, saya memanglah ingin mengucapkan tahniah kepada anggota-anggota Polis yang telah memberi khidmat kepada negara, kepada masyarakat seperti yang telah ditunjukkan secara bersungguh-sungguh oleh pihak

Kerajaan tetapi masih lagi terdapat anggota-anggota Polis khasnya pihak Polis Lalulintas yang mana memang walaupun sedikit kadang-kadang ini menggambarkan keseluruhan khidmat khasnya Polis Lalulintas ataupun Polis Peronda.

Kalau, umpamanya, selalu kita lihat kadang-kadangnya berlaku kemalangan jalan raya di tengah-tengah jalan dan sebagainya dan kita dapati perhatikan ada kereta Polis atau pump Polis Peronda yang lalu di kawasan tersebut, mereka hanya berlalu begitu sahaja tidak mahu mengambil sikap untuk menolong ataupun sekurang-kurangnya menyelesaikan masalah-masalah kemalangan-kemalangan yang berlaku di jalan raya. Jadi saya harap, latihan-latihan mengenai ingin memberi perkhidmatan yang lebih, ingin menyumbangkan ataupun menyelesaikan masalah-masalah kemalangan jalan raya, bukan sahaja dari segi penguatkuasaan tetapi dari segi memberi khidmat, umpamanya khidmat mengenenpikan kereta yang rosak di tengah jalan dan sebagainya, patutlah digalakkan kepada anggota-anggota Polis.

Jadi dalam latihannya ini, saya harapkan perkara-perkara ini diberi penekanan agar khidmat Polis kita mendapat perhatian yang lebih lagi daripada rakyat dan masyarakat. Oleh itu saya memberi sokongan kepada permintaan ataupun permohonan daripada Kementerian Dalam Negeri bagi Belanjawan 1984. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Batang Padang. Jangan panjang sangat. Cuba pendekan.

6.36 ptg.

Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim (Batang Padang): Tuan Pengerusi, saya bangun menyokong

Bekalan B. 37 Kementerian Dalam Negeri, Kod 1100, Program (4) Tapisan Filem dan Penerbitan.

Pada hari ini, saya telah lihat sendiri bahawa video-video ini telah berleluasa dijual di sekitar bandar dan pekan-pekan kecil. Yang anihnya gambar-gambar ini terdapat gambar-gambar lucuh yang disewa atau dibeli oleh para wanita iaitu gadis-gadis yang belum bersuami penuh membeli gambar-gambar yang dikatakan, dengan maaf "blue film" masih berleluasa. . . .

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat menggunakan perkataan "Penuh" melihat. . . .

Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim: Bilangan "penuh" tidak dapatlah saya hendak nyatakan, kerana di tempat-tempat video ini bila hari Sabtu mereka selepas sahaja keluar daripada pejabat, mereka pun penuh berkeliling, tidak tahu bilangannya, jadi begitulah hendak mengambil gambar ini, gambar itu, ramai. Akibatnya, ini adalah satu daripada disiplin dan unsur-unsur yang tidak baik di dalam menjaga dan mengawal diri terutama budak-budak perempuan. Kadang-kadang ada di rumah sahabat-sahabat lelaki menyediakan gambar-gambar ini, mereka pun dipanggil. Ini tentu tidak dapat dikawal. Jadi inilah satu perkara pihak Kementerian Dalam Negeri hendaklah mengambil perhatian yang sungguh-sungguh bukan sahaja daripada filem yang ditayangkan di pawagam-pawagam di dalam negara ini tetapi di negara ini tetapi di tempat pusat-pusat video ini patut sekali dibuat serbuan dengan serta merta dengan tidak diberi tahu bilakah tarikh-tarikh dan masanya hendak diserbu, dirampas dan dihukum dengan seberat-beratnya kerana hendak menjaga keadaan negara kita supaya pemuda pemudinya betatasusila. Kadang-kadang ibubapa

mereka kita sungguh-sungguh memelihara anaknya dari kecil sampai besar, tiba-tiba telah rosak keadaan peribadi mereka. Inilah yang saya minta sungguh-sungguh agar pihak Kementerian Dalam Negeri mengawal dan memeriksa serta menangkap mereka ini serta dihukum.

Tuan Pengerusi, berkenaan Pentadbiran, Maksud Bekalan B. 38 Polis Diraja Malaysia berkenaan pembedahan, atau dengan izin, "post-mortem". Kalau dapat "post-mortem" ini iaitu jika terjadi kemalangan-kemalangan, pembedahan adalah dilakukan kepada si malang untuk melihat apa sebab musababnya kematian ini berlaku dan ini kalau dapat pihak Kementerian Dalam Negeri, pihak Polis dikecualikan kepada orang-orang Islam kerana orang-orang Islam kita ini adalah menghormati kepada mayat-mayat itu. Jadi kami pihak Wakil-wakil Rakyat ini selalu dihubungi oleh para rakyat kami yang mengalami kematian di kalangan mereka supaya dikecualikan daripada "post-mortem" atau pembedahan ini.

Lagi satu, Tuan Pengerusi, berkenaan dengan Program (1) (a) Pentadbiran Am, pakaian Polis wanita kita, Tuan Pengerusi, masih lagi bergaun pendek. Perkara ini sudah lama dan sudah beberapa kali saya bercakap di sini, ada juga yang dipakai oleh mereka itu seluar panjang iaitu Polis Hutan dan Pancaragam Polis (Police Band) ada pakaian seluar panjang tetapi rasa saya seluar panjang ini pun kurang manis sebab ketat sangat. Apabila ketat lain macam pula pandangannya, tujuannya hendak menutup aurat tetapi bila pula ketat, sudah lain pula. Jadi kalau dapat beri dia berpakaian gaun labuh kerana pakaian labuh ini menutup aurat. Ada setengah berpendapat susah hendak lari, hendak buru orang, tetapi ada tempatnya bila dalam pejabat beri gaun labuh sedikit.

Tuan Pengerusi: Di luar pakai apa?

Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim: Di luar pakai seluar tetapi jangan ketat. Saya yakin bukan sahaja polis wanita, polis lelaki pun sengaja diketat-ketatkan, sudah dibuat dialter lagi, diketatkan lagi. Jadi seolah-olah macam orang Punjabi pakai seluar; ketat sangat, seolah-olah bentuk macam sarungangka

Lagi satu, Tuan Pengerusi, saya hendak membangkitkan di sini berkenaan dengan Jabatan Hal Ehwal Orang Asli, Maksud B. 43, Butiran 1100, Aktiviti (1) Pentadbiran Am dan Kewangan.

Saya ada mendengar khabar bahawa Jabatan Orang Asli ini tidak lama akan dihapuskan. Saya berharap Jabatan Orang Asli ini tidak usahlah kita hapuskan lebih awal kerana kita tahu 20 tahun dahulu mereka pakai cawat, sekarang keadaan mereka sudah pun memakai pakaian macam orang Melayu. Kita beri masa lagi sampai 10 atau 20 tahun supaya mereka betul-betul jadi orang Melayu, barulah dilepaskan Jabatan ini kerana apabila kita telah sediakan rumah-rumah yang dikatakan Rumah Melati iaitu rumah pada satu masa dahulu harganya \$3,500 standard, sama sahaja dan cantik tetapi pemberian ini tidak sekata. Misalnya di Jalan Cameron Highlands itu satu kampung terdiri daripada 30 keluarga Orang Asli cuma 6 sahaja diberi, di Batu 3, Batu 6 pun begitu juga, Batu 7 sampailah ke Ringlet dan Cameron Highlands, tidak sekata. Hendaklah disekatakan, diberi mereka bagaimana duduk di rumah zinc, bagaimana duduk rumah yang bertangga dan sebagainya. Pada zaman dahulu kayu bulat, atapnya atap rembia, atap nipah dan atap bertam. Jadi biar mereka selaras, selari dan seimbang dengan orang Melayu barulah dilepaskan Jabatan Hal Ehwal Orang Asli ini, tidak payah diadakan lagi dan

pegawai-pegawai itu diserapkan ke Jabatan-jabatan lain.

Itulah sahaja, Tuan Pengerusi, saya menyokong peruntukan bagi Kementerian Dalam Negeri.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Matang.

6.46 ptg.

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid (Matang): Bismillahir-rahmanir-rahim. Saya bangun bagi menyokong Maksud Bekalan B. 37 Kementerian Dalam Negeri, Butiran 1100, Program (1), (2), (3) dan (4) di muka surat 413.

Tuan Pengerusi, di sini saya ingin menyentuh dua tiga perkara iaitu yang pertama masalah Keselamatan Negeri-negeri. Baru-baru ini Kementerian Dalam Negeri telah mengadakan satu Rang Undang-undang yang diluluskan di dalam Parlimen yang mana apabila seseorang melakukan hasutan sama ada melalui agama dan lain-lain anasir untuk memecah-belahkan rakyat di negara ini maka tindakan-tindakan akan diambil di bawah Kanun Kesiksaan 298A. Tetapi di sini saya menekankan kepada Kementerian Dalam Negeri supaya mengambil satu ketegasan yang sebenar, yang benar-benar tegas berhubung dengan masalah Akta Kesiksaan 298A ini yang mana kegiatan-kegiatan dan tindakan-tindakan segolongan ulamak-ulamak iaitu ulamak-ulamak dari Parti PAS (Persatuan Islam Se Tanah Melayu) yang mana ulamak-ulamak ini dengan mengadakan usrah-usrah ataupun ceramah-ceramah terutamanya di negeri-negeri seperti di Terengganu dan juga di Kelantan dan juga ada berlaku sedikit sebanyak di kawasan negeri-negeri di sebelah pantai barat seperti di negeri Perak, Kedah dan lain-lain lagi, termasuk dalam kawasan

saya sendiri yang mana ulamak-ulamak ini membawa unsur-unsur secara revolusi yang dibawa daripada sebuah negara Islam iaitu negara Iran.

Kita sedar ada bukti-bukti, ada beberapa orang ulamak-ulamak yang telah pun pergi ke negeri Iran. Jadi mereka ini telah membawa segala ilmu revolusi daripada negeri Iran itu ke negara kita dan menyibarkannya terutama selepas sembahyang, bahkan 2 minggu yang sudah semasa saya pergi sembahyang Jumaat di sebuah masjid Pakistan di belakang Hotel South East Asia, semasa saya keluar daripada masjid itu saya diberi satu risalah iaitu risalah berhubung dengan masalah revolusi Islam di Iran berserta dengan gambar Ayatollah Khomeini. Jadi inilah yang menghairankan kita bagaimana segala risalah-risalah ini dapat disebarkan dengan begitu mudah sekali.

Saya berharap kepada Kementerian Dalam Negeri supaya mereka ini diambil tindakan segera sebelum nasi menjadi bubur. Dan yang menghairankan kita, Ulamak-ulamak ini kita sedar bahawa mengembangkan Islam itu adalah baik, tetapi secara revolusi yang dibawa daripada negara Iran itu tidak secucuk, tidak sesuai dengan keadaan masyarakat majmuk di negara ini.

Tuan Haji Dusuki bin Haji Ahmad: Tuan Pengerusi, saya ingin minta penjelasan dari Ahli Yang Berhormat itu.

Tuan Pengerusi: Minta jalan, hendak beri?

Tuan Mohamad Razlan bin Haji Abdul Hamid: Ya.

Tuan Haji Dusuki bin Haji Ahmad: Tuan Pengerusi, apa yang dimaksudkan oleh saudara yang berkenaan, kalau salah tolong

betulkan. Sebenarnya perkara ini berlaku di kalangan sebilangan kecil, di kalangan golongan-golongan yang mempolitikkan agama. Agak besar untuk hendak menyatakan ini adalah satu permainan yang dilakukan oleh ulamak.

Tuan Mohamad Razlan bin Haji Abdul Hamid: Terima kasih. Sebenarnya apa yang dikatakan oleh Wakil dari Tumpat itu adalah benar. Mereka ini bukanlah ramai tetapi walaupun tidak ramai akibatnya akan merebak daripada satu masa ke satu masa.

Jadi di sini, Tuan Pengerusi, saya ingin menekankan kepada Kementerian Dalam Negeri dalam masalah ini supaya pihak Kementerian mengambil perhatian yang serius dan supaya mereka ini diambil tindakan oleh kerana yang saya berasa hairan, kerana ulamak-ulamak ini yang mereka gelarkan diri mereka ulamak, mereka mengajar dan menyeru supaya orang-orang Islam semua bangun memberontak secara revolusi terhadap Kerajaan. Sehingga dalam kampung-kampung masyarakat Islam menjadi berpecah-belah. Walhal mereka, orang-orang yang alim, yang arif dalam masalah agama, walhalnya dalam satu ayat yang bermaksud "Berpegang teguhlah kepada tali Allah dan jangan kamu bercerai-berai."

Tetapi mengapa mereka ini menyeru supaya sesama Islam bermusuhan-musuhan walhal ini ialah kerana tujuan politik. Kita sedar dalam masalah ini. Islam tidak menyuruh umatnya berpecah belah bahkan menyeru supaya kita berbaik-baik bahkan dengan orang-orang yang bukan Islam sekalipun diserunya kita berbaik-baik. Bahkan yang berhampiran dengan kita, utamakan jiran-jiran kita walaupun bukan daripada saudara mara kita tetapi orang-orang seperti jiran-jiran kita di

sekeliling rumah kita, di sekeliling kampung halaman kita itu adalah saudara. Itu mengikut pandangan Islam.

Tuan Pengerusi, dalam masalah ini saya menyerulah dan berharap kepada Kementerian supaya perkara-perkara ini tidak merebak ke merata-rata negara kita supaya benda ini tidak akan berlaku sepertimana yang berlaku di negara-negara yang saya sebutkan tadi.

Selain daripada itu masalah video tape dan tapisan filem-filem. Tadi saya dengar banyak daripada kawan-kawan saya membangkitkan masalah video tape ini bahkan baru-baru ini berlaku di kawasan saya sendiri, di tempat saya sendiri.

Saya berterima kasih kepada pihak Polis kerana telah mengambil tindakan yang tegas dalam masalah ini yang mana dalam sebuah kedai ataupun sebuah coffee house yang mana coffee house ini lesennya cuma atau coffee house tetapi coffee house ini tidak mendapat kebenaran untuk lesen untuk menunjukkan video yang mana kita tahu adalah hak masing-masing boleh menggunakan video, dalam rumah pun boleh. Tetapi ini dengan satu cara setengah-setengah coffee house melakukan kesalahan iaitu mereka cuma lesen coffee house tetapi mereka pula dalam satu bilik yang besar menunjukkan video tanpa lesen yang mana lesen itu dengan kebenaran daripada Pegawai Daerah dan juga lesen daripada Majlis Perbandaran.

Jadi, tiap-tiap malam minggu, dia orang pandai, pada mula-mulanya daripada awal filem yang baik, tetapi special shownya pukul 12.00 malam ke atas iaitu filem-filem lucu. Sudah berapa kali saya telah beritahu kepada pihak Perbandaran, pihak Pejabat Daerah, pihak Polis tetapi baru tiga minggu sudah baru diambil tindakan oleh pihak Polis. Jadi saya berterima

kasihlah kepada pihak Polis yang telah memberi kerjasama sehingga tertangkap dan pihak kedai itu pun telah pun ditutup.

Iniilah tindakan-tindakan yang selanjutnya yang harus diambil tindakan daripada pihak Kementerian ini. Biarlah kita tegas, benar-benar tegas, kita tidak mahu cuma cakap sahaja, kita mahu dalam satu-satu tindakan, ataupun dalam satu-satu masalah.

Selain daripada itu, Tuan Pengerusi, dalam masalah dadah. Dadah ini adalah satu masalah negara, semua orang sedar dalam masalah ini. Dan selain daripada komunis, dadah ini taraf dia itu sama juga dengan komunis. Oleh kerana kalau terkena penyakit dadah ini payah sangat kata orang hendak diubah. Sudah mula sekali terkena, dua kali, tiga kali hendak rasa sebab oleh kerana saya telah lihat sendiri keadaan orang-orang yang terlibat dengan dadah ini. Jadi kepada pihak Kementerian Dalam Negeri, dahulu saya telah menekankan dan saya berterima kasih juga sebagaimana yang saya dapat tahu bahawa pihak Kementerian ini telah pun menubuhkan satu Badan khas untuk membentasi dadah. Saya mengucapkan ribuan terima kasih, tetapi saya mahu Badan ini supaya menjalankan kegiatan-kegiatan di seluruh negara kita supaya pihak Badan ini diberi kuasa mengambil tindakan terhadap orang-orang yang terlibat bukan setakat orang yang menghisap, tetapi kepada orang-orang yang mengedarkan dadah ini. . . .

Tuan Pengerusi: Orang yang mengedarkan dadah dihukum gantung.

Tuan Mohamed Razlan bin Haji Abdul Hamid: Ya, saya faham Tuan Pengerusi, tetapi masih banyak lagi dan kemungkinan bukan setakat orang-orang yang menjual dadah atau mengedar dadah, ini kemungkinan

orang-orang yang ternama pun ada, dengan jawatan dia, dengan taraf kedudukannya, mungkin anggota-anggota anti dadah ini tidak berani mengambil tindakan, mungkin dia ini seorang "big shot", kita belum tahun lagi, entah-entah termasuk seorang Menteri pun belum tahu lagi, ini manusia biasa.

Saya berharap dalam masalah ini tidak kira siapa, tidak kira Menteri, tidak kira seorang pegawai tinggi Kerajaan, tidak kira seorang Wakil Rakyat, siapa pun ketegasan itu mesti kita pupuk.

Tuan Pengerusi, akhir sekali saya menyokong peruntukan Kementerian Dalam Negeri bagi tahun 1983. Terima kasih. Wabillahaufik walhidayah, assalamualaikum warahmatullahi wabarakatuh.

7.02 mlm.

Dr Tan Seng Giaw (Kepong):
(Bangun)

Tuan Pengerusi: Yang penghabisan, jangan panjang sangat.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Pengerusi, dua perkara yang singkat sahaja. Yang pertama Butiran 1100—Pengurusan, (a)—Pentadbiran Am, mengenai kenaikan pangkat di dalam Pasukan Polis yang saya sering dengar aduan-aduan daripada anggota-anggota Polis sama ada di peringkat pegawai ataupun di peringkat bawahannya.

Pada 7hb September yang lepas Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri merangkap Menteri Dalam Negeri telah menyatakan bahawa gaji-gaji bagi konstable dan kakitangan-kakitangan penjara (prisons officers) gred II telah ditambah daripada \$270 ke \$300 sebulan mulai daripada bulan Oktober tahun ini. Dan pada masa yang sama ada kehampaan dan kekeciwaan di kalangan ahli-ahli Polis berpangkat rendah sampai ke Sub-Inspektor.

Mereka ini yang berkhidmat lebih daripada 3 atau 4 tahun dan tidak dapat kenaikan gaji walhal yang baru sahaja menyertai Pasukan Polis itu misalnya 2-3 tahun telah mendapat satu kenaikan iaitu \$30 seperti yang saya sebutkan tadi.

Di sini saya hendak menyeru pihak Kementerian Dalam Negeri supaya mempertimbangkan aduan-aduan daripada pihak ahli-ahli Polis berpangkat rendah sampai ke Sub-Inspektor yang berkhidmat lebih daripada 4 atau 5 tahun supaya gaji-gaji mereka diubah, dinaikkan sesuai dengan keadaan sekarang.

Tuan Pengerusi, ada satu masalah lagi iaitu Maksud Bekalan 43, Butiran (Kod) 1100, Aktiviti (4) Ekonomi dan Binaan mengenai masalah Orang-orang Asli, Mahabumiputra. Saya telah beberapa kali membangkitkan masalah Orang Asli di Dewan yang mulia ini.

Tuan Pengerusi, berhubung dengan soal Orang Asli ini kita tidak patut menganggap bahawa segala masalah mereka adalah selesai dengan hanya menyediakan kemudahan-kemudahan tanah seluas 0.4 hektar sekeluarga, bekalan elektrik, balairaya, sekolah dan sebagainya. Orang Asli mempunyai pelbagai masalah lagi dan adalah amat memerlukan pertolongan Kerajaan. Konsep kebajikan masyarakat di kalangan Orang Asli adalah paling buruk sekali, tidak sama sekali seperti kemudahan-kemudahan yang diberikan di luar kampung-kampung kediaman mereka. Walaupun kampung-kampung tertentu adalah disediakan untuk mereka, pondok-pondok kediaman mereka adalah terlalu usur dan tidak boleh digunakan lagi, tempat-tempat kediaman mereka adalah dibuat daripada dahan-dahan serta atap dan pasti tidak boleh menahan cuaca yang buruk dan ia juga tidak mempunyai satu perkhidmatan kesihatan yang baik dan penyakit-penyakit kulit

adalah merupakan satu-satunya masalah perubahan mereka yang paling berleluasa.

Rancangan Pemulihan Kampung mestilah mengenalpastikan rumah-rumah yang patut dirobohkan yang tidak siap atau tidak kukuh, yang memerlukan peruntukan kewangan.

Tuan Pengerusi, bantuan kewangan kebajikan kemasyarakatan juga mesti diberikan pada janda-janda, orang-orang miskin serta yang tua terutama sekali mereka yang seorang diri atau meninggalkan keluarga-keluarga yang besar. Kita mesti ingat bahawa kehidupan kebanyakan daripada mereka adalah ala kais pagi, makan pagi; kais petang, makan petang; dan kais malam, makan malam dengan pendapatan tidak tentu. Terima kasih menjawab. Panjangkah jawapan itu?

7.08 mlm.

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed): Panjang juga, Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi: Tidak bolehkah potong pendek-pendek sedikit?

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Saya akan cuba.

Tuan Pengerusi: Ya.

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Tuan Pengerusi, saya mengambil kesempatan ini untuk merakamkan setinggi-tinggi penghargaan dan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat kerana telah turut membahas, mengutara hujah-hujah di samping mengemukakan teguran-teguran dan cadangan-cadangan bagi antara lain kelicinan pelaksanaan tugas dan pentadbiran Kementerian Dalam Negeri.

Ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian adalah Ahli-ahli Yang Berhormat dari Baling, dari

Parit Buntar, dari Batang Padang, dari Matang, dari Kota Melaka dan dari Kepong.

Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka membangkitkan soal golongan yang ingin mendirikan sebuah Islamic Republic. Sukalah saya menyatakan di sini bahawa dalam persoalan ini Yang Berhormat dari Kota Melaka terlebih dahulu pasti mengetahui pengertian Islam dengan sedalam-dalamnya, jangan jadi burung parrot.

Tuan Pengerusi, sebenarnya Kerajaan sedang mengawasi masalah ini. Siasatan yang rapi dan penuh penelitian tentang kegiatan-kegiatan golongan ini juga sedang dilaksanakan.

Yang Berhormat dari Kota Melaka juga membangkitkan soal yang berkaitan dengan komik-komik lucu. Mengenai penerbitan yang diimport dari luar negeri yang mana ianya berpotensi merosakkan akhlak rakyat dan boleh menjejaskan ketenteraman awam atau keselamatan negara, Kerajaan boleh mengambil tindakan di bawah seksyen 4, Control of Imported Publication 1958, dengan izin. Dan bagi penerbitan yang dicetak dalam negara ini, tindakan di bawah seksyen 3, Akta Mesin Cetak boleh diambil. Ini bermakna bahawa Kerajaan boleh membatalkan lesen percetakan di bawah seksyen 3, Akta Mesin Cetak 1958 atau mengenakan denda tidak melebihi daripada \$2,000 atau penjara tidak melebihi tempoh satu tahun atau kedua-duanya, di bawah seksyen 17, Akta Mesin Cetak 1948 apakala sabit kesalahannya. Tindakan juga boleh diambil di bawah seksyen 292, Kanun Keseksaan.

Sebenarnya tindakan telah diambil untuk melarang penerbit-penerbit tempatan daripada mengedarkan komik-komik ini. Komik-komik ini telah ditarik dari pengedaran dan penerbitnya telah diberi amaran keras. Komik-komik tersebut telah dirampas

dari kedai-kedai buku oleh Pihak Berkuasa. Pihak Kementerian telah mengambil tindakan segera dan tegas dalam perkara ini tanpa mengira siapa yang terlibat.

Mengenai majalah luar negeri yang mana kononnya lewat dibebaskan oleh Kementerian Dalam Negeri, sukalah saya menyatakan bahawa Kerajaan mengamalkan sikap liberal dalam pesurat khabaran, dalam pada itu Kerajaan perlu menjaga ketenteraman awam dan keselamatan negara. Dalam hubungan ini majalah luar negeri juga diberikan kebebasan yang sama. Kementerian Dalam Negeri tidak sekali-kali lewat melepaskan majalah luar negeri untuk jualan atau pengedaran kepada umum.

Yang Berhormat dari Kota Melaka lagi menuduh bahawa seorang penghuni telah meninggal dunia baru-baru ini akibat dari kekerasan di Pusat Serenti Tampin. Apa yang sebenarnya berlaku, Tuan Pengerusi, ialah penghuni yang telah meninggal dunia itu bukan kerana kekerasan di Pusat Serenti Tampin, tetapi disebabkan oleh luka yang berpunca dari perbalahan di antara dua penghuni. Polis sedang menyiasat perkara ini dan tindakan undang-undang akan diambil ke atas yang bersalah.

Tuan Pengerusi, masalah wabak dadah, Kerajaan berharap segenap lapisan rakyat mengetahui bahawa penggunaan dadah merupakan wabak yang hanya dapat dibenteraskan dengan kerjasama sepenuhnya oleh rakyat yang cintakan negara ini. Kerajaan tidak sekali-kali ingin mendengar cerita-cerita karut ataupun cerita-cerita rekaan yang negatif bertujuan untuk menangguk di air keruh. Oleh yang demikian, amatlah tidak wajar jikalau mana-mana pihak atau rakyat negara ini menabur fitnah atau mengeluarkan kata-kata yang

berpotensi menakutkan penagih-penagih dadah untuk memasuki pusat-pusat pemulihan.

Mengenai soal tohmahan bahawa pegawai-pegawai atau kakitangan pusat-pusat pemulihan menyalahgunakan kuasa, sukalah dinyatakan di sini bahawa Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri merangkap Menteri Dalam Negeri telah mengarahkan sekiranya mereka melakukan penyalahgunaan kuasa ataupun tidak jujur menjalankan tugas, mereka akan dikenakan tindakan tatatertib di bawah Perintah Am Bab "D". Perlu diingat bahawa hasrat dan cita-cita Kerajaan ialah untuk memulih dan bukan mengkhianati penagih-penagih dadah. Dengan keazaman inilah Kerajaan akan menggunakan segala sumber yang sedia wujud untuk membenteras wabak dadah dan mencegah pengedarannya.

Yang Berhormat dari Kota Melaka juga menyebut berkenaan dengan 100,000 pendatang haram di Malaysia, katanya mengapa berselindung dan tidak mencari formula untuk mengatasi masalah ini. Tuan Pengerusi, memang senang bagi siapa juga untuk menghujah dalam masalah pendatang haram dan menyebut bilangan mereka di negara ini. Kementerian Dalam Negeri tetap mengambil tindakan tegas untuk mengesan, menangkap, mendakwa dan mengusir pendatang-pendatang haram ke negara asal mereka. Kita tidak perlu melaung-laungkan tindakan yang diambil, seperti yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka. Kementerian Dalam Negeri memerlukan maklumat yang tepat mengenai pendatang haram bagi membolehkan tindakan sewajarnya diambil. Maklumat yang diberikan itu biarlah bertanggungjawab supaya tindakan yang diambil nanti akan benar-benar berkesan.

Yang Berhormat dari Parit Buntar mengesyorkan semoga pendaftaran kematian diseragamkan. Tuan Pengerusi, perkara ini akan disemak agar satu sistem seragaman dapat dilaksanakan di seluruh negara dalam urusan Jabatan Pendaftaran Negara.

Yang Berhormat dari Parit Buntar juga menyentuh mengenai penambahan pondok-pondok Polis di kampung-kampung. Sukalah dinyatakan bahawa pihak Jabatan Polis sentiasa menilai dan merancang keperluan pembinaan balai-balai dan pondok-pondok Polis, sama ada di bandar-bandar atau di kampung-kampung. Dalam hal ini keutamaan adalah diberi kepada kawasan-kawasan yang benar-benar memerlukan balai-balai itu atau kawasan-kawasan yang memerlukan pondok-pondok Polis yang baru itu. Walau bagaimanapun, faktor-faktor yang menjadi kelaziman untuk kami mempertimbangkan ialah:

- (i) kedudukan jenayah;
- (ii) keadaan ataupun suasana ketenteraman awam dan ancaman-ancaman lain di tempat-tempat yang berkenaan.

Yang Berhormat dari Parit Buntar juga menyentuh mengenai Lalulintas. Beliau meminta Polis Lalulintas diberi latihan supaya bersikap suka menolong mangsa-mangsa kemalangan di jalan-jalan raya. Tuan Pengerusi, saya menghulurkan ucapan terima kasih kepada Yang Berhormat itu di atas cadangan yang begitu baik. Memanglah menjadi sikap dan amalan Polis untuk menolong orang-orang yang dalam kesusahan, seperti orang-orang yang ditimpa kemalangan jalan raya. Mungkin dalam kejadian yang dinyatakan oleh Yang Berhormat itu anggota Polis yang berkenaan mempunyai tugas lain yang lebih mendesak. Namun demikian, saya

meminta Yang Berhormat supaya jangan menganggap peristiwa itu sebagai amalan biasa Polis.

Yang Berhormat dari Batang Padang dan juga Yang Berhormat dari Matang menyentuh mengenai video tape dan penapisan filem. Pihak Kerajaan, Tuan Pengerusi, sentiasa mengambil tindakan tegas bagi memastikan bahawa semua filem, termasuk pita rakaman video yang ditapis sahaja akan ditayangkan untuk tuntunan umum. Tindakan ini diambil sebagai mematuhi hasrat undang-undang yang berkuatkuasa sekarang untuk menjamin ketidaan tergugatnya nilai-nilai akhlak yang mulia, kebudayaan, sosio ekonomi, ketenteraman awam dan keselamatan negara. Kerajaan tidak akan bertolak ansur dalam hal ini dan akan bertindak tegas terhadap mana-mana pihak yang cuba mengingkari undang-undang ini.

Di antara langkah-langkah yang sedang diambil oleh Kerajaan ialah pertama, mengadakan pemeriksaan mengejut di pusat-pusat rakaman pita video di seluruh negara untuk menyemak pita-pita video yang diperniagakan. Yang kedua, menyaman dan mendakwa mana-mana pihak yang tidak mematuhi Undang-undang Penapisan Filem dan yang ketiga, menambah bilangan ahli Lembaga Penapis Filem dari 16 hingga 20 orang untuk meningkatkan keupayaan.

Tuan Pengerusi, pihak Kementerian Dalam Negeri sebagaimana saya katakan tadi telah bertindak tegas dalam mencegah, pengedaran, penjualan dan tayangan video atau filem lucah. Pengedaran video lucah tidak berlaku secara berleluasa seperti yang didakwakan itu. Sehingga bulan Oktober 1983, 740 pengusaha pusat video telah didakwa di mahkamah dan 10,000 buah pita rakaman video yang tidak ditapis yang diharamkan dan yang lucah telah dirampas.

Yang Berhormat dari Batang Padang juga menyentuh soal ura-ura JHEOA akan dihapuskan. Tuan Pengerusi, Kerajaan tidak bercadang untuk menghapuskan JHEOA dan akan diteruskan mengikut keperluannya dan Kerajaan juga akan terus membina rumah-rumah untuk keluarga Orang Asli mengikut kadar dan kemampuan Belanjawan atau peruntukan yang ada pada tiap-tiap tahun.

Ahli Yang Berhormat dari Batang Padang juga meminta supaya Polis Wanita mempunyai pakaian yang labuh atau seluar panjang yang kurang ketat.

Tuan Pengerusi, pihak Polis pada masa ini sedang mengkaji beberapa jenis pakaian yang sesuai untuk Polis Wanita. Dalam kajian ini akan diambil kira potongan yang praktikal dan sesuai dengan tugas-tugas mereka.

Yang Berhormat dari Matang menyentuh soal berkaitan dengan perpecahan di kalangan orang Islam khususnya di Terengganu dan di Kelantan.

Saya memang bersetuju dengan pendapat Yang Berhormat itu pada keseluruhannya iaitu sepatutnya pemimpin-pemimpin dan ahli-ahli PAS yang berpendidikan agama memberi bimbingan dan panduan yang membina kepada ahli-ahli dan pemimpin-pemimpin lain dalam parti itu tetapi harapan ini amatlah mengecewakan kerana ahli-ahli dan pemimpin PAS tidak menunjukkan kejujuran mereka setakat ini. Dalam percakapan sesama sendiri pemimpin-pemimpin dan ahli-ahli PAS menggunakan bahan luaran sebagai satu helah untuk menarik tumpuan ahli-ahli parti daripada masalah sebenar yang mereka hadapi kepada suatu masalah rekaan mereka. Dalam hubungan ini pemimpin-pemimpin dan ahli-ahli PAS merekakan isu-isu seperti kafir-mengkafir, sembahyang

dua imam dan sebagainya. Mereka menggunakan ayat-ayat suci Al-Quran serta Hadis dengan sewenang-wenangnya demi mencapai matlamat politik mereka. Saya berharap, Tuan Pengerusi, semoga orang ramai dan ahli-ahli PAS menyedari hakikat telatah pemimpin-pemimpin tertentu PAS yang bersikap baling batu dan menyembunyikan tangan.

Tuan Pengerusi, pihak Kerajaan sekarang mengamalkan sikap liberal terhadap semua hal di negara ini. Dalam pada itu Kerajaan tidak akan bertolak ansur sekiranya mana-mana pihak melakukan sesuatu yang boleh menjejaskan ketenteraman awam atau keselamatan negara. Sikap liberal Kerajaan mempunyai had dan batasanya, sekiranya had liberalisma ini dicerobohi, pihak Kerajaan akan bertindak tegas serta bersesuaian dengan undang-undang yang dikuatkuasakan sekarang. Sikap liberal Kerajaan sekali-kali tidak boleh dianggap sebagai kelemahan Kerajaan tetapi ia merupakan kesanggupan serta kejujuran Kerajaan untuk memberi kebebasan kepada rakyat mengikut sistem demokrasi berparlimen yang diamalkan sekarang. Kerajaan sedang mengikut dengan teliti perkembangan di atas telatah dan tindak-tanduk pemimpin-pemimpin PAS serta lain-lain kumpulan. Tindakan sewajarnya akan diambil sebaik sahaja pihak-pihak yang berkenaan melakukan sesuatu yang boleh menjejaskan ketenteraman awam atau keselamatan negara. Kerajaan terpaksa menjaga dan memelihara ketenteraman awam dan keselamatan negara demi menjamin kesejahteraan dan keamanan rakyat yang cintakan negara ini.

Ahli Yang Berhormat dari Batang Padang juga menyentuh persoalan yang berkaitan dengan Pusat Pemulihan Dadah di tiap-tiap buah negeri. Kerajaan memang ada rancangan untuk membina Pusat

Pemulihan Dadah di tiap-tiap buah negeri dalam Malaysia ini tetapi persoalan ini bergantung rapi kepada keadaan ekonomi negara kita.

Ahli Yang Berhormat dari Kepong menyentuh soal yang berkaitan dengan kehidupan Orang Asli yang masih hidup di dalam rumah-rumah dari dahan-dahan kayu.

Tuan Pengerusi, Kerajaan akan terus berusaha untuk membangunkan ekonomi dan keadaan sosial Orang Asli supaya setanding dengan warganegara lain di Malaysia ini.

Tuan Pengerusi, sekali lagi saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah membuktikan minat terhadap persoalan-persoalan yang berkait dengan Kementerian Dalam Negeri. Mengenai penjelasan jawapan yang tidak berkesempatan bagi saya menjawab satu persatu, sukacita dimaklumkan bahawa segala-galanya bukan sahaja dicatat, malah akan disusuli dengan tindakan-tindakan yang sewajarnya jika perlu. Terima kasih.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, soalnya ialah bahawa wang sejumlah \$53,291,000 untuk Maksud B. 37; \$841,858,000 untuk Maksud B. 38; \$34,187,800 untuk Maksud B. 39; \$1,974,800 untuk Maksud B. 40; \$25,034,000 untuk Maksud B. 41; \$60,886,900 untuk Maksud B. 42; \$20,302,700 untuk Maksud B. 43; \$24,220,000 untuk Maksud B. 44 dan \$2,090,300 untuk Maksud B. 45 di bawah Kementerian Dalam Negeri jadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujukan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Tuan Pengerusi: Begitu juga soalnya ialah bahawa perbelanjaan sebanyak \$4,943,190 yang disebutkan dalam Maksud P. 37; \$204,654,020 untuk Maksud P. 38; \$6,767,460 untuk Maksud P. 39; \$21,980,070 untuk Maksud P. 42; \$5,290,800 untuk Maksud P. 44 dan \$2,390,030 untuk Maksud P. 44 dalam Anggaran Pembangunan bagi tahun 1984 hendaklah diluluskan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$4,943,190 untuk Maksud P. 37; \$204,654,020 untuk

Maksud P. 38; \$6,767,460 untuk Maksud P. 39; \$21,980,070 untuk Maksud P. 42; \$5,290,800 untuk Maksud P. 44 dan \$2,390,030 untuk Maksud P. 44 diluluskan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan, 1984.

Majlis Mesyuarat bersidang semula.

Tuan Yang Dipertua: Mesyuarat ditangguhkan sehingga 2.30 petang esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 7.30 malam.